

AREL IR MONTHLY

ISSN: 2822-3837

INTERNATIONAL RELATIONS - ULUSLARARASI İLİŞKİLER

SOCIAL, ECONOMIC AND ENVIRONMENTAL ISSUES

Kış Stajı Özel Sayısı 2 Winter Internship Special Issue 2

AREL IR MONTHLY

İmtiyaz Sahibi/Owner

İstanbul Arel Üniversitesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü (İng.)
İstanbul Arel University, Department of International Relations (Eng.)

Yönetici Editör/Executive Editor

Arş. Gör. Doğuş Sönmez

Editör/Editor

Meryem Alpar

Misafir Editörler/Guest Editors

Ahmet Yılmaz - İstanbul Aydın Ün. Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler
(İng.) Böl. 4. Sınıf

Hande Bingöl - Galatasaray Ün. Özel Hukuk Yüksek Lisans Prog.1. Sınıf

Sena Bozkurt - İstanbul Ün. Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Böl. 4. Sınıf

Senanur Köksal - İstanbul Sabahattin Zaim Ün. Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler (İng.) Böl. 4. Sınıf

Asistan Editörler/Assistant Editors

Sırrı Can Yücel, Samiye Yüksel

Yayın Kurulu/Editorial Board

Ayşenur Durmaz, Fatma İnal, Gaye Gürbüz, Meryem Alpar, Refia Havva Bayır, Seher Tortop, Samiye Yüksel, Senanur Yıldız, Sırrı Can Yücel, Talha Çağman

Kapak ve Sayfa Tasarım/Cover and Page Design

Şura Öztürk

T.C İSTANBUL AREL ÜNİVERSİTESİ-İSTANBUL AREL UNIVERSITY

İstanbul Arel University International Relations Club Department of
International Relations-Uluslararası İlişkiler (İngilizce)

arelusam@arel.edu.tr

Bu belgede yer alan hususların tüm sorumluluğu yazarlara ait olup İstanbul Arel Üniversitesini ve üyelerini bağlamaz. Bu belgenin her hakkı, 5846 Sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu esasları çerçevesinde İstanbul Arel Üniversitesi Uluslararası ilişkiler (İngilizce) bölümüne aittir. *The information and views set out in this publication are those of the authors and do not necessarily reflect the official opinion of İstanbul Arel University.*

İçindekiler

Content

Pandemi Sürecindeki Rus Ekonomisi ve Ceteris Paribus Varsayımlarının Karşılaştığı Zorluklar- Ali Han Kaya Challenge of Ceteris Paribus Assumptions in Reference to the Russian Economy During the Pandemic.....	1
Sosyal Turizm ve Türkiye- Alperen Tabaksoy Social Tourism and Turkey.....	6
Rusya-Ukrayna Çatışmasında Bir Çevre Meselesi: Kırım Su Sorunu- Azra Destina Öztürk An Environmental Issue in the Russia-Ukraine Conflict: Crimea's Water Problem.....	9
Kadına Yönelik Şiddetin Geleneksel Yüzü: Kadın Sünneti- Beste Çakal The Traditional Side of Violence Against Women: Women's Circumcision.....	14
Endüstri 4.0 Alanında Gelişmiş ve Gelişmekte Olan Ülkelerde Karşılaştırmalı Analiz; Nasıl Etkilendiler ve Hangi Aşamadalar?- Beyza Diken Comparative Analysis on Developed and Developing Countries in Industry 4.0; How Have They Been Affected and at What Stage Are They?.....	19
Guangzhou'daki Afrikalı Göçmenler- Burak Can Gül The African Community in Guangzhou.....	25
Ekoloji Ve Küreselleşme Sarkacında Arktik Bölgesi- Burcu Yalçın Arctic Region In Ecology And Globalization Pendulum.....	30
Afrika'nın Covid-19 Aşısı için Mücadelesi- Ceyda Perihan Bayram Africa's Struggle for the Covid-19 Vaccines.....	36
Kadın ve Göç İlişisini Anlamak- Dize Doğan Understanding the Relation of Women and Migration.....	41

‘İlkel’ Afrika-E. Şevval Okan

‘Primary’ Africa.....47

İşgücü Piyasasında Yeni Dönem- Eylül Ece Akdağ,İhsan Doğramacı

The New Era in Labor Market.....53

Trump Döneminde Artış Gösteren Popülizmin Toplumsal Hareketlere Etkisi- İrem İnci Bayram

The Impact of Populism That Increased During The Trump Era on Social Movements.....57

Aral Gölü: Yok Oluşun Eşiğinde- Mehmet Akif Sabuncu-İhsan Doğramacı

The Aral Sea: on the Edge of the Extinction.....62

Japon Toplumunda Sonraki Adım- Necdet Eker

The Next Step for the Japanese Society.....67

Cam Tavan Sendromu- Tuana Bağatur

Glass Ceiling Syndrome.....72

Pandemi Sürecindeki Rus Ekonomisi ve Ceteris Paribus Varsayımlarının Karşılaştığı Zorluklar

Challenge of Ceteris Paribus Assumptions in Reference to the Russian Economy During the Pandemic

Ali Han Kaya

Orta Doğu Teknik Üniversitesi
Felsefe Bölümü Öğrencisi

Bugünlerde **pandemi** dolayısıyla can çekişen dünyamızda **COVID kısıtlamaları** ile geçen bir yılı çoktan geride bıraktık. Öncesinde güvenilir olarak kabul edilen birçok paradigmanın yeni 'normal' ile sorgulanmaya başlandığını görüyoruz. Pandeminin ortaya çıkması ile birçok farklı disiplinin uygulamaları hakkında soru işaretleri olduğu da göze çarpmaktadır. Ekonomi genel olarak bu durumdan doğrudan etkilenen bir alan olduğu gibi bazı halihazırda var olan ve ekonomik fenomenleri açıklamada kullanılan araçların da bir kez daha sorgulanması gerektiği görülmektedir. Bu makale ile tartışılacak olan '**araç**' ise ekonomide sıklıkla kullanılan '**Ceteris Paribus**' varsayımlarıdır.

Doğal bilimlerin aksine, sosyal bilimlerin incelediği fenomenlerde, net açıklayıcı modeller ortaya koyarak var olan verinin analiz ve manipülasyonunun olanağını sağlayabilecek çok kesin **nedensellik** ilişkilerinin olmadığı göze çarpmaktadır. Ancak ekonomi felsefesi alanındaki bu '**realist**' yaklaşımın yanı sıra var olan veriyi analiz edebilmek için bir başka perspektif daha bulunmaktadır. Bu yaklaşım ise '**enstrümantalist**' perspektif olarak adlandırılmakta ve varsayım-

Our world is suffering from the ongoing **pandemic** nowadays. It has already been a year with the **COVID restrictions** in many different aspects of life. Many paradigms that were used to be accepted as trustworthy have started to become questioned within the new 'normal'. The variety of disciplines are facing questions about their applications after the outbreak of the pandemic. The economics in general has been directly affected with the new normal and some existing tools that are being used to explain economic phenomena should be questioned once again. The '**tool**' that is going to be discussed in this paper is the '**Ceteris Paribus**' assumptions used in economics.

Unlike the natural sciences, social sciences do not have exact **causal links** within their phenomena that would help to provide exact explanatory models to analyze and manipulate the existing data. However, despite the '**realist**' attitude in the philosophy of economics, there also exists another perspective for the analysis of the given data, which is the '**instrumental**' attitude that would enable economics and its **chaotic ontology** to become possible for scientific inquiry by using assumptions as tools rather than principles. Ceteris

(Altmann, n.d.)

ların ilke olarak kabul edilmeleri yerine sadece araç olarak kabul edilmeleri aracılığıyla ekonomi ve onun **kaotik ontolojisini** bilimsel araştırmalar açısından üzerinde çalışılabilir hale getirebilecek bazı olanaklar sağlamaktadır. Ceteris Paribus varsayımları ise bir kişiye, bilimsel bilginin de kriterlerinden biri olan: Ampirik içerikte bir artış sağlayabilecek şekilde **tahmin yürütebilme olanağını** mümkün kılacak belirtilen türden bir araçtır. Peki ekonomi neden ceteris paribus varsayımlarına ihtiyaç duymaktadır? Bunun en temel nedeni aslında ekonomi fenomenlerini muhtemelen etkileyen birçok farklı değişkenin aynı anda bulunmasının mümkün olması ve tüm bu olası değişkenlerin hepsinin kaydının ve etkilerinin net bir şekilde analiz edilebilmesinin neredeyse imkânsız olmasından kaynaklıdır. Buna ek olarak, birçok farklı ve bilinmeyen değişkenin fenomeni etkilemesinin yanı sıra aslen bu değişkenlerin de kendi içlerinde birbirlerini sürekli olarak etkiliyor olmaları da ekonominin kaotik doğasına ve fenomenlerinin incelenmesindeki zorluğa neden olmaktadır. (Hausman, 2021)

Paribus assumptions are one of the tools that enable one to have a **predictive capability** for the amplification of the empirical content, which is one of the fundamental principles in the determination of 'scientific knowledge'. Why do economists need ceteris paribus assumptions? Simply because there exist too many different variables that are possibly affecting the economic phenomena and taking account of all those possible variables is nearly impossible. Moreover, the situation in which many different and unknown variables affecting the phenomena are also being affected by each other in this process, is what makes the nature of economics chaotic and therefore difficult to analyze its phenomena. (Hausman, 2021)

Ceteris paribus, which is a Latin phrase could be explained as: '**holding all other beings as constants**'. That is to say, it is a tool that enables one to make assumptions on a phenomenon to determine causations to understand the nature of it better to become able to provide predictions of it for possible future behaviours of the similar phe-

Ceteris paribus Latince bir terim olmakla birlikte: '**var olan tüm diğer varlıkları sabit kabul etmek**' şeklinde açıklanabilir. Bununla kastedilen, bir kişinin bir fenomen üzerinde varsayımlarda bulunma aracılığıyla nedensellik bağları bulma ve bu yolla fenomenin doğasını daha iyi anlayarak muhtemel bir sonraki benzer fenomenin davranışı için tahminde bulunmasına olanak sağlayan bir araç olmasıdır. Ceteris paribus varsayımları sayesinde, fenomen üzerindeki etkilerinin izole bir halde görülmesi istenilen değişken hariç ekonomik fenomendeki tüm muhtemel değişkenlerin sabit kabul edilmesi mümkün kılınmaktadır. Bu durum genellikle piyasalardaki ilgili **eğilimlerin** belirlenerek bir kişinin ekonomi modelleri oluşturması ve gelecek eğilimler hakkında tahmin yürütebilme yeteneğine sahip olabilmesinde araç olarak kullanılmaktadır. (Reutlinger et al., 2019)

Ancak, ekonomide, pandemi ile daha net görülmeye başlanmıştır ki, fenomenlerin açıklanmasında kullanılan değişkenler, birbirleri ile daha da sarmaş dolaş bir hal almıştır. Dolayısıyla bunun da neden olduğu oldukça kaotik bir sistem olan ekonomide, var olan enstrümantalist yaklaşımın '**yeni normal**' ile baş edebilecek yetkinliğe sahip olmadığı görülmektedir. Bu durum pandemi sırasındaki **Rus ekonomisinden** bazı örneklerle açıklanabilir: Pandemi ve ilgili kısıtlamalar **işsizlik oranlarında** artışa sebep olmuştur. Buna ek olarak, böyle bir durumda, iki değişken arasında beklenen **negatif korelasyon** aracılığıyla ceteris paribus varsayımlarının öngördüğü eğilim, **enflasyon oranlarının** azalacağı yönündeki tahmindir. Peki ceteris paribus varsayımları nasıl olur da bir kişinin böyle bir tahminde bulunmasına olanak sağlamaktadır? Bu durum detaylı bir şekilde açıklanacak olursa: İşsizlik oranlarındaki artış ile, üretim oranlarındaki düşüşün tüketim oranlarındaki düşüşe de neden olacağı beklenmektedir. Bunun aracılığıyla ise, enflasyon oranları için beklenen eğilimin de azalması beklenmektedir. Ancak pandemi ile Rus ekonomisinde görüyoruz ki, tüm bu belirtilen koşullar sağlanmış olmasına

nomena. By ceteris paribus assumptions, one can hold all possible variables in an economic phenomenon as constants except the one that s/he would like to see its effects on the phenomenon in isolation. This is generally used to determine relative **tendencies** in markets that would enable one to construct economic models to have predictive capability for future tendencies. (Reutlinger et al., 2019)

However, in economics, with the pandemic that has become even clearer that variables that are underlying the phenomena are even more tangled and in such a chaotic system the existing instrumentalist view is not able to cope with the '**new normal**'. This could be explained with reference to the **Russian economy** during the pandemic. The pandemic and the related restrictions have increased the **unemployment rates**. Moreover, the expected tendency in this situation according to the ceteris paribus assumptions was the prediction that **inflation rates** would decrease as the expected tendency between those two variables was a **negative correlation**. So, how do the ceteris paribus assumptions enable one to have such a prediction? This could be explained in detail as, by the increase in the unemployment rates, the downtrend of the production of goods would possibly lead to the decrease in the consumption rates as well. Therefore, the expected tendency for the inflation rates was to become decreased as a result. However, in Russian economy, even if all those conditions are satisfied during the pandemic, the inflation rate still seems to follow an upward trend. This is because all possible variables that are being denied by being held as constants, are still determining the phenomena in reality. That is to say, the impact of the **weakening ruble**, **geopolitical risks** that are even higher with current politics, negative dynamics in the **oil-prices** and pandemic caused **capital outflows** are all together affecting the inflation rates that are in an upward trend. (World Bank Group, 2020)

(Buissinne, n.d.)

rağmen, enflasyon oranları hala yükselmektedir. Bunun nedeni ise aslen ceteris paribus ile sabit kabul edilip, etkileri yok sayılan tüm muhtemel değişkenlerin esasen fenomen üzerinde hala etkilerinin olması ile açıklanabilir. Bu muhtemel değişkenler ile kastedilenler: **zayıflayan rublenin** etkisi, güncel siyasi gelişmeler ile daha da artmış **jeopolitik riskler**, **petrol fiyatlarındaki** negatif dinamikler ve pandemi kaynaklı **sermaye çıkışlarıdır**. Tüm bu bahsi geçen olası değişkenler hep birlikte enflasyon değerlerinin yükseliş trendine sahip olmasına katkıda bulunmaktadır. (World Bank Group, 2020)

Sonuç olarak, ekonomide var olan fenomenleri rasyonel bir şekilde analiz edebilmek için gerekli olan ve tahmin yürütebilme olanağı sağlayan modellere yönelik ihtiyaç bizleri, analiz edilen fenomenleri açıklayan değişkenler arasında nedensellik ilişkileri kurulması olanağını sağlayacak bir araç için olan arayışa yöneltmektedir. Enstrümantalist yaklaşım aracılığıyla sahip olduğumuz olası

In conclusion, the need for predictive models in economics to analyze existing phenomena in a rational fashion, leads to a quest of a tool to provide ability of establishing causal relations between the variables that are underlying the analyzed phenomena. Instrumentalist approach enables one to establish some possible instances of causality that would enable her/him to have a general tendency of the related phenomenon that is required for predicting the **future behaviour** of that phenomenon by models. However, such causal links being possible in theory are facing difficulties in applications to daily life. One of those difficulties have been found within the Russian economy during the pandemic, since expected tendency in the economy by the ceteris paribus assumptions within the instrumentalist approach, is pointing out to a result that has not been met with the results of the new normal. Therefore, the realist approach in the **philosophy of economics** seems to have an increased importance in a world that is suffering from the effects of a pandemic.

nedensellik örnekleri sayesinde, fenomenin **gelecekteki davranışlarını** modeller vasıtasıyla tahmin etmek için ihtiyaç duyulan, fenomenin genel eğilimlerini öğrenebilme olanağına sahip olmaktadır. Lakin, bu gibi nedensellik ilişkilerinin teoride mümkün olmasına rağmen esasen günlük hayattaki uygulamalarda zorluklarla karşılaştığı görülmektedir. Bu zorlukların bir örneği, pandemi sırasındaki Rus ekonomisi aracılığıyla gözlemlenmiştir. Öyle ki, enstrümantalist yaklaşım ile elde edilen ceteris paribus varsayımları aracılığıyla ekonomide beklenen eğilim esasen yeni normalin sonuçları ile bağdaşmayan bir noktaya işaret etmektedir. Bundan dolayıdır ki, **ekonomi felsefesindeki** realist yaklaşımın, pandeminin etkileri dolayısıyla can çekişen bir dünyada daha da önem kazandığı görülmektedir.

References:

- Altmann, G. (t.y.). Businessman Mobile Phone Treadmill [Fotoğraf]. Pixabay. <https://pixabay.com/images/id-2365538/> adresinden edinilmiştir.
- Buissinne, S. (t.y.). Coins Calculator Budget Household [Fotoğraf]. Pixabay. <https://pixabay.com/images/id-1015125/> adresinden edinilmiştir.
- Hausman, Daniel M. (2021). Philosophy of Economics. E.N. Zalta (Ed.), The Stanford Encyclopedia of Philosophy. <https://plato.stanford.edu/archives/spr2021/entries/economics/> adresinden edinilmiştir.
- Reutlinger, Alexander, Schurz, Gerhard, Hüttemann, Andreas and Jaag, Siegfried. (2019). Ceteris Paribus Laws. E.N. Zalta (Ed.), The Stanford Encyclopedia of Philosophy. <https://plato.stanford.edu/archives/win2019/entries/ceteris-paribus> adresinden edinilmiştir.
- World Bank Group. (2020). Russia's Economy Loses Momentum Amidst COVID-19 Resurgence, Awaits Relief From Vaccine (Russia Economic Report, No. 44). Open Knowledge Repository veritabanından edinilmiştir: <http://hdl.handle.net/10986/34950>

Sosyal Turizm ve Türkiye

Social Tourism and Turkey

Alperen Tabaksoy

Boğaziçi Üniversitesi

Uluslararası Ticaret Bölümü Öğrencisi

Sosyal turizm, engellilerin veya ekonomik açıdan zayıf kişilerin sosyal hayata katılımını sağlamak için turizmin bir araç olarak kullanılmasıdır. Sosyal turizm aynı zamanda pek çok açıdan dezavantajlı veya zayıf kişilerin katılabileceği bir turizm türüdür. Sosyal turizmde, dezavantajlı veya savunmasız kişiler, hükümet veya bireysel destek yoluyla belirli hizmetlere erişebilir.

Sosyal turizmi daha iyi anlamak için Türkiye’de bu konuyu canlandırabiliriz. Sosyal turizm, yukarıda da bahsettiğim gibi, dezavantajlı ya da herhangi bir şekilde zayıf olan kişilerin turizm yoluyla sosyal hayata katılmalarını sağlamaktır. Türkiye İstatistik Kurumu’na göre 2019 yılında iç turizm kapsamında Türkiye’de toplamda 78,202 milyon kişi seyahat etti. Toplam seyahat harcamaları 48,9 milyar TL olarak kaydedildi. Yolculuk başına harcamalara baktığımızda 625,44 TL olduğunu görüyoruz. Yani yerli bir turist bir gezide ortalama 625 TL harcıyor. Öte yandan 2019 yılında yurt dışından Türkiye’ye 51,7 milyon turist gelirken, yurt dışından gelen turistlerin Türkiye’de yaptığı toplam harcamalar 34,52 milyar dolar (1 Ocak 2020 USD / TL 5,95 oldu) 205.394 milyar TL oldu. Turistlerin Türkiye’ye gelişleri, seyahatleri sırasında kişi başı harcamaları 3972,80 TL olarak kaydedildi. Yabancı turist harcaması, yerli turist harcamasının neredeyse 6,5 katına eşittir. Buradan yola çıkarak yerli turistlerin seyahat ve turizm için ayırdıkları bütçenin çok sınırlı olduğu sonucuna varıyoruz. Öte yandan Türkiye’de işgücündeki insanların gelirlerini incelediğimizde, çalışanların yaklaşık %60’ının asgari ücrete veya asgari ücretin altına ulaştığını görüyoruz. Bu durum insanların sosyalleşmek ve seyahat etmek için yeterli bütçe

Social tourism is the use of tourism as a tool in order to ensure the participation of disabled or economically weak people in social life. Social tourism is also a type of tourism in which people who are disadvantaged or weak in many respects can participate. In social tourism, people who are disadvantaged or vulnerable get access to certain services through government or individual support.

In order to better understand the social tourism we can stimulate this subject in Turkey. As I mentioned above, social tourism is to enable people who are disadvantaged or weak in any way to participate in social life through tourism. The proportion of people who can travel in Turkey and their income level, according to the Statistical Institute of Turkey within the scope of domestic tourism in 2019 traveled a total of 78.202 million has been realized. Total travel expenditures were recorded as 48,9 billion TL. When we look at the expenditures per trip, we see that it is 625,44 TL. In other words, a local tourist spends an average of 625 TL on a trip. On the other hand, to Turkey from abroad in 2019, 51,7 million tourists while total expenditures made in Turkey of tourists from abroad 34,52 billion dollars (in January 1, 2020 USD/TL was 5,95) totaled 205,394 billion TL. Arrivals of tourists in Turkey, spending per person during their travels are recorded as 3972,80 TL. The expenditure of the foreign tourist is equal to almost 6,5 times the expenditure of the domestic tourist. From here, we come to the conclusion that the budget allocated by local tourists for travel and tourism is very limited. When we examine the other hand, the income of people in the labor

ayıramamasına neden olmaktadır. Devlet, seyahat edemeyen ve sosyalleşemeyen insanlar için harekete geçmelidir. Geliri/bütçesi seyahat etmeye yetmeyen insanlar başta sosyal olmak üzere birçok alanda geride kalıyor ve zaman geçtikçe aradaki bu fark artıyor. Bu kişilerin turizmi sadece seyahat olarak görmemelerini, çeşitli kültürel ve sosyal faaliyetlere katılmalarını sağlamak sosyal devletin en büyük görevlerinden biridir. Özellikle bu gelir grubunun çocukları, başta devlet olmak üzere sivil toplum kuruluşları, dernekler ve şirketler tarafından sosyal ve kültürel açıdan desteklenmelidir. Bu yaş grubuna ait çocuklar için il milli eğitim müdürlükleri ve il gençlik ve spor müdürlükleri tarafından tarih, kültür ve doğa gezileri düzenlenebilir; bu seyahatler devlet, sivil toplum kuruluşları ve şirketler tarafından finanse edilebilir. Aynı zamanda bu gruptaki yetişkinler için turizmin kullanılması için devlet tarafından yıllık olarak belirli bir miktar tahsis edilebilir ve kültür alanında çeşitli haklar verilebilir. Bu alanda atılabilecek birçok adım bulunmaktadır. Devlet, dezavantajlı ve engelli kişilerin sosyalleşmesini sağlamalı, kültürel faaliyetlere katılmalarını sağlamalı ve her şeyden önce sosyal olarak eşit veya toplumun diğer bölümlerine yakın olmalarını sağlamalıdır. Turizm tüm bunları gerçekleştirmek için doğru araçlardan biridir. Sosyal turizmin gerçekleşmesi Türkiye için bir zorunluluktur.

Yukarıda bahsettiklerimi gerçekleştirmek için çeşitli yöntemler bulunmaktadır. Ancak bana en yakın seçenek adaptasyon modeli. Verilen durumda çeşitli yönlerden dezavantajlı olan grupların topluma entegre olduğundan bahsedilmiştir. Bu gruptaki kişilerin turizm sayesinde hayata tutunabildiği, toplumla kaynaşabildiği ve sosyal olarak geliştiği kaydedilmiştir. Bunun sağlıklı bir adaptasyon modeli olduğunu düşünmemin ana nedeni buradaki tanımdır: *“Uyum modeli, sosyal turizm kullanıcıları için özel hükümler içeren bir ürün sunan programlar için geçerlidir, bu da dezavantajlı hedef grupların ihtiyaçlarına göre özel olarak uyarlanmıştır ve katılım bu dezavantajlı hedef gruplarla sınırlıdır.”* Bu makale ve tanımını

force in Turkey, we see that approximately 60% of employees have achieved the minimum wage or below cost. This situation causes people to not allocate enough budget to socialize and travel. The state must take action for people who cannot travel and socialize. People whose income/budget is not enough to travel are falling behind in many areas, especially social, and the difference is increasing as time passes. It is one of the biggest duties of the social state to ensure that these people do not consider tourism only as travel, but also to participate in various cultural and social activities. In particular, children of this income group should be supported in social and cultural terms by non-governmental organizations, associations and companies, especially the state. Historical, cultural and nature travels can be arranged by the provincial directorates of national education and provincial youth and sports directorates for children belonging to this age group, and these travels can be funded by the state, non-governmental organizations and companies. At the same time, a certain amount can be allocated annually by the state for the use of tourism for adults in this group and various rights can be granted in the cultural field. There are many steps that can be taken in this area. The state should ensure that disadvantaged and vulnerable people can socialize, ensure their participation in cultural activities, and above all, ensure that they are socially equal or close to the other part of the society. Tourism is one of the right tools to realize all these. The realization of social tourism is a necessity for Turkey.

There are various methods to accomplish what I mentioned above. However, the closest option to me is the adaptation model. In the given case, it was mentioned that groups that are disadvantaged in various aspects are integrated into society. It was mentioned that the people in this group can hold on to life thanks to tourism and can mix with the society, and they develop socially. The main reason why I think it is an adaptation model is the definition here: *“The adaptation model applies to programmes that offer a product with special pro-*

okuduğum makaleden yola çıkarak adaptasyon modelinin diğer modellere göre daha fazla öne çıktığını düşünüyorum.

Sosyal turizmin sürdürülebilir olarak tanımlanmasının sebebi bence Birleşmiş Milletler'in 17 sürdürülebilirlik hedefinden biri olan "barış, adalet ve güçlü kurumlar"a çok yakın olmasıdır. Projeyi, dezavantajlı insanları toplumun diğer kesimleriyle birleştirdiği için "barışçıl", bu grubun unutulmadığını ve onlar için çalıştığını kanıtladığı için "adalet" ve bunu sağladığı için "güçlü kurum" diyebiliriz. Doğru hedeflerle sürdürülebilir bir şekilde yürütülmektedir. Projeler, sürdürülebilirliği "ekonomik", "çevresel" ve "sosyo-kültürel" alanlarda gerçekleştirerek projenin kalıcı ve etkili olması sağlanabilir. Projelerin ve buna bağlı olarak yürütülen çalışmaların kalıcılığının bu üç sürdürülebilirlik ilkesine bağlı olduğunu ve hedefin bu üç sürdürülebilirlik alanında büyük ilerlemeler kaydetmek olduğunu söyleyebilirim.

Sosyal turizm, birçok dezavantajlı grup ve birçok insan için gereklidir. Bunlar, özellikle devlet tarafından sivil toplum kuruluşları, dernekler ve şirketler tarafından desteklenmelidir. Özellikle Türkiye'de dezavantajlı olanları ve ekonomik olarak dezavantajlı olanları düşünürsek sosyal turizm, genişlemeye başlayabilir ve çalışmalara da daha genç yaş grubuna mensup kişilerden başlanabilir. Sadece Türkiye değil, dünyadaki tüm dezavantajlı gruplar için çaba harcanmalıdır çünkü dezavantajlı insanların sosyal hayata tam katılımlarını sağlamak için en kolay ve sürdürülebilir yollardan biri turizmdir. Sosyal turizm bir seçenek değil, bir zorunluluktur, tüm insanlar ve barış için.

visions for social tourism users, which is thus specifically adapted to the needs of disadvantaged target groups, and where participation is limited to these disadvantaged target groups." Based on this article and the article I have read the definition, I think that the adaptation model stands out more than other models.

I think the reason why the project manager defines social tourism as sustainable is that it is very close to one of the 17 sustainability goals of the United Nations, "peace, justice and strong institutions". We can refer to the project as "peaceful" as it combines disadvantaged people with the other part of the society, "justice" as it proves that this group is not forgotten and works for them, and "strong institution" because it ensures that it is carried out in a sustainable way with the right goals. In the sustainability mentioned by the project manager, the project realizes sustainability in "economic", "environmental" and "socio-cultural" areas. I can say that the project and the works carried out accordingly adhere to these three sustainability principles and the goal is to make great progress in these three sustainability areas.

Social tourism is necessary for many disadvantaged groups and many people. These should be supported by non-governmental organizations, associations and companies, especially by the state. Especially if we consider the people who are disadvantaged in Turkey, making social tourism in Turkey and the economically disadvantaged to begin to expand and can be started from people belonging to the younger age group. Not only Turkey, efforts should be made for all disadvantaged groups in the world and easiest to provide their full participation in social life and is one of the ways sustainable tourism. This is possible with social tourism. Social tourism is not an option but a must. For all the people and peace.

References:

- TÜİK/Eğitim, Kültür, Spor ve Turizm Verileri 2019. <https://data.tuik.gov.tr/Kategori/GetKategori?p=Egitim,-Kultur,-Spor-ve-Turizm-105> adresinden edinilmiştir.
- Minnaert, L., Maitland R. and Miller, G. (2011). What is Social Tourism?. <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/13683500.2011.568051> adresinden edinilmiştir.

Rusya-Ukrayna Çatışmasında Bir Çevre Meselesi: Kırım Su Sorunu

An Environmental Issue in the Russia-Ukraine Conflict: Crimea's Water Problem

Azra Destina Öztürk

Gazi Üniversitesi

Uluslararası İlişkiler Bölümü Öğrencisi

Kırım'ın 2014 yılında Rusya tarafından ilhak edilmesi sonrasında Ukrayna ile tırmanmaya başlayan gerilim, sadece siyasi ve ekonomik çatışmanın ötesinde çok ciddi çevre sorunlarını da gündeme getirmiştir. İşgal sonrası Ukrayna tarafından Kırım'ın ana su kaynağı olan kanalın baraj ile bloke edilmesi, çözüme asla ulaştırılamayan su kıtlığının ateşleyicisi olmuştur. Tarafların siyasetteki agresif ve inatçı tavırları adeta bir düelloya dönmüş ve Kırım halkının çıkarı hem sosyal hem de ekonomik olarak çöküşteyken, Rusya ve Ukrayna meseleyi bencilce göz ardı etmeye devam etmektedirler. Bir tarafta Ukrayna Rus işgali altındaki Kırım'a karşı herhangi bir ahlaki sorumluluğu olmadığını söylemeye devam ederken, Rusya ise çözüm için somut bir adım asla atmamaktadır. Tartışmanın Birleşmiş Milletler gündemine taşınacağına da duyurulması sonucu; Kırım su sorunu meselesi, artık sadece iki devlet arasındaki çatışma nesnesi olma boyutundan çıkıp, uluslararasılaşmaya başlamıştır.

Öncelikle, Kırım'daki su sorununun Rusya'nın bölgeyi işgali sonrasında açığa çıkan yeni bir fenomen değil, yarımada'nın düşük yağış oranına ve güçsüz nehir bağlantılarına bağlı olarak gelişen yüzlerce yıllık kronik bir mesele olduğunu bilmek gerekmektedir. Tarihsel sürece bakıldığında, su sorununu çözmek için yapılan ilk girişim 1833'teki kuraklık sonrası Rus botanikçi Christi-

The tension with Ukraine that started to escalate after the annexation of Crimea by Russia in 2014, has brought serious environmental problems beyond sole political and economic conflicts. The blocking of the canal which is the main water source of Crimea thanks to the dam constructed by Ukraine, has been the accelerator of the water shortage that has been never resolved. While the aggressive and stubborn attitude of parties in politics has turned into the duel, and interests of the Crimean people are collapsing both socially and economically; Russia and Ukraine continue to ignore the issue selfishly. On the one hand, Ukraine continues to state that she has no moral responsibility towards the Russian-occupied Crimea, while Russia never takes a concrete step regarding solution. As a result of announcement that the discussion will be brought to the agenda of United Nations, the Crimean water issue's no longer conflict between two states, and has become internationalized.

First of all, it's required to know that the water issue is not a new phenomenon that emerged after Russia's occupation of the region, but a chronic issue of centuries that has developed due to low rainfall and weak river networks of the peninsula. Considering the historical process, the first attempt to solve water problem was the idea of Russian botanist, Christian Steven, to build a canal

an Steven'in Dinyeper Nehri'nden Kırım'a ulaşan bir kanal inşa etme fikriydi, lakin bu fikir sonraki 130 yıl boyunca somut bir karşılık bulamadı. 1961 yılına gelindiğinde Sovyet yönetimi Steven'in fikrini *Kuzey Kırım Kanalı* projesi ile hayata geçirdi ("Inside Crimea's water crisis", 2020). Ne yazık ki kanal; tarım, sulama ve endüstriyel kullanımda 85% verim elde ederken; su sorununun tümünü çözmekte yetersiz kaldı. Su sorununun kırılma noktası olan 2014 yılına gelindiğinde Rusya'nın Kırım'ı ilhakı sonrası, Ukrayna hükümetinin kanal üstüne baraj inşa ederek yarımada su geçişini bloke etmesi şu anki su kıtlığının çıkış noktasını oluşturdu.

Güncel duruma bakıldığında ülkenin en uzun akarsuyu olan Belbek nehri dahil çok sayıda nehrin kuruduğu görülmektedir. Nehirlerin kuruma nedeni bazı vakalarda doğal sebeplerden kaynaklansa da genel anlamda beşeri faktörlere dayanmaktadır. Bu faktörlere insan kaynaklı açığa çıkan kuraklık ya da Belogorsk bölgesindeki Biyuk nehrinin askeri müdahale ile kurulan baraj sonucu kuruması örnek gösterilebilir. 2020 yazının kavurucu sıcakları ve yağış miktarının azlığı da denkleme eklenince, ülkenin ana su kaynakları olan Bilogirske ve Taigan nehirlerindeki su hacmi de sert bir düşüşe geçti. Yaz sıcaklarının en önemli etkisi ise akarsulardaki tuzlanmayı yükseltmesi, hatta nehirlerin güncel olarak Karadeniz'den bile daha tuzlu hale gelmesi oldu. Derin ekoloji bağlamında değerlendirildiğinde verilen örnekler geri dönüşü olmayan bir ekolojik bozulmayı halihazırda ateşlemiş durumdadır. Buna ek olarak, **sığ ekoloji perspektifinden bakıldığında; küresel ısınma ya da ormanlık alanların sömürülmesi gibi uzun vadede farkına varılacak gerçeklerin aksine su kıtlığı meselesi, insan hayatı ve ekonomik dengede direkt karşılık bulmaktadır** (Cihanalp, 2019: 39). İnsan faktörüne bakıldığında, 2014'ten itibaren sıklıkla su kesintisi yaşayan Kırım halkı, an itibariyle her gün altı ve sekiz saat arası kesintiye maruz kalmaktadır. Dünyayı sarsan ve en önemli vurgusu hijyen olan bir pandemide,

from the Dnieper River to Crimea after the drought in 1833, but this idea could not find concrete response for the following 130 years. By 1961, the Soviet administration materialized Steven's idea with the *Northern Crimean Canal* project ("Inside Crimea's water crisis", 2020). Unfortunately, while the canal achieved 85% efficiency in agriculture, irrigation, and industrial use; it was insufficient to tackle with the entire problem. By 2014, after the Russia's annexation of Crimea, the blocking of the water passage to the peninsula thanks to the dam constructed by the Ukrainian government was the starting point of the current water scarcity.

When it comes to current situation, it is seen that many rivers including the Belbek River, which is the longest river of the country, have already dried up. Although, the underlying reason of the drying originates from natural causes in some cases, it is generally based on human factors. For illustration, the drought caused by man or the drying up the Biyuk River in the Belogorsk region because of the dam constructed by military intervention. Additionally, the scorching heat of the 2020 summer and the low amount of rainfall have caused to the fall of water volume in the Bilogirske and Taigan rivers which are main water sources of the country. The most significant effect of summer heats was to increase salinity of rivers, even saltier than the Black Sea. Considering the context of deep ecology, mentioned examples have already ignited an irreversible ecologic degradation. Moreover, **contrary to long-term consideration of realities such as global warming or exploitation of forests; the water scarcity finds a direct response in human life and economic balance based on the perspective of shallow ecology** (Cihanalp, 2019: 39). Considering the human factor, the people of Crimea who have been experiencing the water scarcity frequently since 2014, are currently exposed to water outage between six and eight hours every day. In a pandemic that has been shaking the world including the main emphasis on hygiene, the water shortage faced by the

halkın yüzleştiği su kıtlığı meseleyi çok daha can sıkıcı bir seviyeye çıkarmaktadır. Özellikle kırsal bölge halkı, söz verilen merkezi su sisteminin inşa edilmemesinden dolayı mutfak kullanımında bile yeterli suya ulaşamamaktadır. Dahası ise bölgesel yetkililer, oligarklar ve Rus askerlerini barındıran ayrıcalıklı sınıfın su kıtlığı ile yüzleşmemesi; Rus işgalinden kaynaklı halihazırda yüksek olan toplumsal tansiyonu daha da yukarıya taşımaktadır. Ekonomik boyuta geçildiğinde ise ana geçim kaynağı 70% gibi yüksek bir oranla tarım olan Kı-

public bring the issue to the more annoying level. Especially, the people in rural areas cannot reach adequate water for the kitchen usage, due to fact that the promised central water systems not still built. Moreover, the privileged class including regional authorities, oligarchs and Russian military are not exposed to scarcity. This difference between two classes increases the existing social tension that caused by the Russian occupation. When examining the economic dimension, in Crimea, where the main source of income's the agriculture

"Ukrayna işgalcilerin Kırım'ın doğasına verdiği zararı BM'ye bildirecek". Kırım Haber Ajansı. 2021, 12 Şubat

rim'da, suların hem niceliğinin hem de tuzlanma sonucu niteliğinin değişmesi ile tarımsal üretimin sıfır noktasına dayanması sosyal çatışmayı çok daha ciddi boyutlara taşımaktadır.

Tarafların su sorununa yaklaşımlarına bakıldığında ise Kırım yönetimi suni yağmur ya da Kuban'dan su taşıyacak boru hatlarının inşasına yönelirken; kanalın bloke edilmesinden sonra çeşitli çözüm önerileri sunan Rusya hükümeti, güncel olarak yeraltı kaynaklarının kullanılmasına dair

with a high rate of 70%, the deterioration in both quantity and quality of the water thanks to the salinization has caused to descent of agricultural production to the zero point. Therefore, the social conflict upsurges to the more serious level.

Considering the approaches of parties to the water issue, the Crimean administration tends towards to the construction of pipelines that will provide artificial rain or water from the Kuban. On the other hand, the Russian government that offered

projelere öncelik vermektedir. Rusya'nın geçmişteki önerileri incelendiğinde, Krasnodar'dan Kırım'a inşa edilmesi planlanan boru hattı ve desalinasyon istasyonu projeleri göze çarpmaktadır.

Boru hattı projesi en baştan uygulanamaz olarak yorumlanırken, desalinasyon projesi ise pahalıya mal olacağı gerekçesiyle rafa kaldırılmıştır ("Unprecedented drought in Crimea", 2020). Güncel olarak uygulanan yeraltı kaynaklarına dair projede ise tatlı su rezervlerinin kullanımı sonucu açığa çıkan tuzlanma problemi, Kırım yetkilileri tarafından Rusya'nın su sorununu çözme bahanesi ile yarımada'yı mahvetme girişimi olarak yorumlanmaktadır. Siyasi söylemde ise Putin yönetimi Ukrayna'ya blokajı devam ettirerek insan haklarını ihlal ettiği suçlamasını yöneltmektedir ("Ukrayna işgalcilerin verdiği zararı BM'ye bildirecek", 2021). **Moskova'nın bu suçlaması genel anlamda insan hakları meselelerine iltimas etmeyen Rusya'nın söz konusu ulusal çıkarları olduğunda nasıl da koruyucu bir role büründüğünü gösteren ironik Rus dış politikasının bir ürünüdür.**

Diğer taraftan Ukrayna hükümeti, Kırım işgal altında olduğu sürece blokajın kaldırılmasının tartışmaya kapalı olduğunu ve konunun gündemde olmadığını her fırsatta ifade etmektedir. Uzmanların birçoğu Kırım su sorunu meselesinin ancak Ukrayna'nın Dinyeper Nehri'nden tekrar su akışına izin vermesiyle çözüleceğini belirtse de Kiev yönetimi Rus işgali altındaki Kırım'a su vermek gibi ahlaki bir kaygılarının olmadığını ifade etmeye devam etmektedir. Üstelik, Dışişleri Bakanı Dmytro Kuleba Rusya yarımada'da tutulan Ukraynalı mahkumları serbest bıraksa dahi Kırım'a su tedarik etmeyeceklerini belirtmiştir ("Unprecedented drought in Crimea", 2020).

Aslına bakılırsa, **Kırım'daki su sorunu Rusya için bir askeri müdahale sebebi olabileceksen böyle bir ihtimal Ukrayna'nın ulusal çıkarına ve güvenliğine çok büyük bir tehdit oluşturmaktadır. Rusya'nın yarımada'daki saldırgan po-**

various solutions after blocking of the channel, recently prioritizes projects based on the use of underground sources. When the sample proposals of Russia are examined, the pipeline and desalination building projects planned from Krasnodar to Crimea stand out. While the pipeline project's been interpreted as inapplicable from the beginning, the desalination project has shelved on the ground of high expense ("Unprecedented drought in Crimea", 2020). Current project regarding use of underground sources that causes problem of salinization due to consumption of freshwater reserves, is interpreted by the Crimean authorities as an attempt of Russia to destroy peninsula with the excuse of solving water problem. In political discourse, the Putin government continues to accuse Ukraine with the violation of human rights based on the blocking ("Ukrayna işgalcilerin verdiği zararı BM'ye bildirecek", 2021). **This accusation of the Moscow is a product of the ironic Russian foreign policy, that shows how Russia takes a protective role when it comes to her national interests, although she does not favor in human rights issues generally.**

On the other hand, the Ukrainian government decisively states that as long as Crimea is under occupation, the lifting of blockade is closed to discussion, and it is not on the agenda. Although many experts state that the Crimean water problem would be solved only if Ukraine allows to water flow from the Dnieper River again, the Kiev administration continues to express that they have no moral concern to provide water to the Russian-occupied Crimea. Moreover, Foreign Minister Dmytro Kuleba stated that even if Russia would release Ukrainian prisoners held in the peninsula, they will not supply water to Crimea ("Unprecedented drought in Crimea", 2020).

As a matter of fact, while the water problem in Crimea may be excuse of military intervention for Russia, such a possibility will pose a huge threat against national interest and security of Ukraine.

litikası da göz önüne alındığında Ukrayna'nın su tedariki konusundaki inatçı tutumu şüpheli gözükmektedir. Diğer taraftan Kiev hükümeti, Kuzey Kırım Kanalı'nın stratejik avantajını ve jeopolitik önemini iyi değerlendirip, bu meseleyi bir dış politika aracı olarak kullanmaktadır. Örneğin *Kırım Tatar Kaynak Merkezi* Başkanı Eskender Bariyev'in 12 Şubat 2021 tarihinde verdiği röportajda; Rusya'nın yarımada çevreye verdiği zararın Tatar Kaynak Merkezi, Ukrayna Başsavcılığı ve Çevre Koruma Bakanlığı ortaklığı hazırlanan raporun tamamlanması sonrasında *BM İnsan Hakları Yüksek Komiserliği*'ne rapor edileceği belirtildi. Bu bağlamda, **çıkış noktası çevre sorunu olan bir meselenin nasıl da uluslararasılaşma stratejisi altında küresel düzeye taşındığı ve su sorunu üzerinden Rusya'nın Kırım'daki illegal varlığına uluslararası örgütler seviyesinde dikkat çekilmeye çalışıldığı görülmektedir.** Diğer bir deyişle, literatürde *low-politics* altında incelenen çevre meselelerinin *high-politics* kapsamına alındığı açıktır.

Considering the existing aggressive foreign policy of Russia in the peninsula, Ukraine's stubborn attitude regarding water supply seems suspicious. In other respects, the Kiev government benefits the strategic advantage and geopolitical importance of the Northern Crimea Canal with intent to use it as a foreign policy tool. For illustration, in the interview given by the Eskender Bariyev who is Head of the *Crimean Tatar Resource Center* on 2021, February 12, he stated that Russia's damage to the environment in peninsula will be reported to the *UN High Commissioner for Human Rights* after the completion of report prepared by Tatar Resource Center, Ukrainian Chief Prosecutor's Office and Ministry of Environment. In this context, **it is seen that how an issue which started as an environmental problem has been brought to the global level under internationalization strategy, and an attempt to draw attention of international organizations to the illegal presence of Russia in Crimea based on the water issue.** In other words, it is clear that environmental issues studied under *low-politics* in the literature are included in the scope of *high-politics*.

References:

- Cihanalp, C. (2019). Derin ekoloji ve tarım. *Akademia İnsan ve Doğa Bilimleri Dergisi*, 5(1), 35-45.
- Inside Crimea's slow-burn water crisis (2020, 22 Ekim). Erişim adresi <https://www.opendemocracy.net/en/odr/inside-crimeas-slow-burn-water-crisis/>
- Kırım'ın su barajlarının doluluk oranı düşmeye devam ediyor (2021, 8 Şubat). Erişim adresi <https://qha.com.tr/kirim/kirim-in-su-barajlarinin-doluluk-orani-dusmeye-devamediyor/300753/>
- Ukrayna işgalcilerin Kırım'ın çevresine verdiği zararı BM'ye bildirecek (2021, 12 Şubat). Erişim adresi <https://qha.com.tr/kirim/ukrayna-isgalcilerin-kirim-in-cevresine-verdigi-zarari-bmye-bildirecek/301739/>
- Unprecedented drought in Crime: can the Russian-occupied peninsula solve its water problems without Ukraine? (2020, 12 Ağustos). Erişim adresi <https://jamestown.org/program/unprecedented-drought-in-crimea-can-the-russianoccupied-peninsula-solve-its-water-problems-without-ukraine/>

Kadına Yönelik Şiddetin Geleneksel Yüzü: Kadın Sünneti

The Traditional Side of Violence Against Wo- men: Women's Circumcision

Beste Çakal
Dokuz Eylül Üniversitesi
Uluslararası İlişkiler (İngilizce) Bölümü Öğrencisi

“Kadın” konusu yirminci yüzyılın ortalarından itibaren özellikle kadına yönelik şiddet ve kadına yönelik ayrımcılık başlıkları ile uluslararası arenada önemli bir konu haline gelmiştir. 1990’lı yıllarda uluslararası ilişkiler literatürüne giren ve bugün halen Afrika’dan Orta Doğu’ya ve bazı Asya ülkelerinde, dünyada 30’dan fazla ülkede gerçekleştirilen kadın sünneti ise kadınların geçmişten günümüze maruz kaldığı cinsiyet temelli ayrımcı uygulamaların başında gelmektedir. Kadına yönelik şiddetin cinsel, fiziksel ve psikolojik türlerini tek bir çatı altında toplayan bu uygulama

The issue of “woman” has become an important issue in the international arena since the middle of the twentieth century, especially with the titles of violence against women and discrimination against women. Female circumcision, which entered the international relations literature in the 1990s and is still carried out in more than 30 countries from Africa to the Middle East and some Asian countries, is one of the gender-based discriminatory practices that women are exposed to from the past to the present. This practice, which gathers the sexual, physical and psychological types

(<http://www.detaykibris.com/kadin-sunneti-afrikada-azaliyor-ortadoguda-artiyor-174196h.htm>)

kadın genital organlarının kısmen veya tamamen çıkarılması veya kadın genital organlarına farklı şekillerde zarar verilmesi olarak tanımlanmaktadır. Uygulama kısa ve uzun vadeli fiziki etkilerin yanı sıra, henüz on üç veya on beş yaşlarında maruz kalan kadınlar üzerinde çok ciddi psikolojik etkilere de sahiptir (Hassan İbrahim, 2019: 1-4). Bu makalemde kadına yönelik şiddetin geleneksel yüzü olan kadın sünnetinin öncelikle genel özelliklerinden bahsedecek ve sonrasında da mağdur kadınların yaşamlarına etkilerini açıklayacağım.

Kökeni antik Mısır'a dayanan kadın sünnetinin uygulama yaşı ülkeler arasında farklılık gösterirken, uygulama sırasında kullanılan teknikler de değişken olabiliyor. Örneğin uygulama Masaide yaş fark etmeksizin evlendikten hemen sonra yapılırken, Etiyopya ve Nijerya'da doğumdan sonraki sekizinci günde, Sudan'da doğumdan sonraki beşinci ve sekizinci günler arasında ve Somali'de ise dört ve on yaşları arasında yapılmaktadır. Genel uygulama ülkelerinde ise kadın sünneti 13-15 yaş aralığındaki kız çocuklarına uygulanmaktadır ("UNICEF'den çarpıcı rapor", 2009).

Uygulama sırasında genital bölgeye yapılan müdahaledeki farklılıklar kadın sünnetinin dört temelde kategorize edilmesini sağlamıştır. Bunlardan ilki klitoridektomi, ikincisi eksizyon, üçüncüsü infibülasyon ve dördüncüsü diğer zararlı uygulamalar olarak adlandırılır. Bu uygulamalara tek tek bakarsak; ilki olan klitoridektomi, klitoris ve/veya sünnet derisi denilen kısmın bir bölümünün veya tamamının çıkarılmasıdır. İkinci uygulama olan eksizyon uygulamasında klitoris tamamıyla çıkarılır, labiaminörler ise kısmen veya tamamen çıkartılır. Bu tipte geriye kalan dokular vajinal açıklığı örtmez (Günaydın ve Dinç, 2015: 364-365).

İnfibülasyon adı verilen üçüncü uygulamada dış genital bölge tamamen kaldırılır. Uygulama genel olarak "*klitoris, küçük dudaklar ve büyük dudakların çoğunun tamamen çıkarılmasını ve ardından*

of violence against women under a single roof, is defined as the partial or complete removal of the female genital organs or the damage to the female genital organs in different ways. In addition to short and long-term physical effects, the practice has very serious psychological effects on women who are only exposed to the age of thirteen or fifteen (Hassan İbrahim, 2019: 1-4). In this article, I will first talk about the general features of female circumcision, which is the traditional face of violence against women, and then explain its effects on the lives of women who are victims.

While the age of application of female circumcision, which has its origins in ancient Egypt, varies between countries, the techniques used during the application may also vary. For example, the practice is done immediately after marriage, regardless of age, in Masai, on the eighth day after birth in Ethiopia and Nigeria, between the fifth and eighth days after birth in Sudan, and between the ages of four and ten in Somalia. In general practice countries, female circumcision are applied to girls between the ages of 13-15 ("UNICEF'den çarpıcı rapor", 2009). The differences in the intervention in the genital area during the application enabled female circumcision to be categorized under four main subtitles. The first of these is called clitoridectomy, the second is excision, the third is infibulation, and the fourth is other harmful practices. If we look at these applications one by one; the first, clitoridectomy, is the removal of part or all of the part called the clitoris and / or foreskin. In the second application, the excision application, the clitoris is completely removed, and the labia minora are partially or completely removed. The remaining tissues of this type do not cover the vaginal opening (Günaydın & Dinç, 2015: 364-365).

In the third application, called infibulation, the external genital area is completely removed. The practice is generally described as "*extreme female genital mutilation, which involves the complete removal of most of the clitoris, labia minora, and*

vajinanın çoğunu kapatmak için dikiş atılmasını içeren aşırı kadın sünneti” olarak tanımlanmaktadır (Merriam-Webster). Son kategori ise, belirtilen üç uygulama dışında, dağlama, kazıma ve delme gibi her türlü zararlı uygulamayı kapsar (Günaydın ve Dinç, 2015: 364-365).

Kadın sünneti uygulamasının genellikle geleneksel uygulayıcılar tarafından ve bıçak, makas ve jilet gibi tıbbi olmayan aletlerle yapıldığı bilinmektedir. Kadın sünnetlerinin hijyenik olmayan koşullarda yapılması ve bunun yanında uygulama sırasında anestezi kullanılmaması 1993 yılında Viyana’da düzenlenen **Dünya İnsan Hakları Kon-**

most of the labia majora followed by suturing to close most of the vagina” (MerriamWebster). The last category covers all kinds of harmful applications such as etching, scraping and drilling, except for the three mentioned applications (Günaydın & Dinç, 2015: 364-365).

It is known that female genital mutilation is generally performed by traditional practitioners and non-medical devices such as knives, scissors and razors. Performing female circumcisions under unhygienic conditions and not using anesthesia during the application were discussed at **the World Human Rights Conference** held in Vienna in

feransı’nda ele alındı ve kadın sünneti uygulaması bir sağlık sorunundan öte insan hakları sorunu olarak değerlendirildi. Yine aynı konferansta kadın sünneti, kadına yönelik şiddet kapsamına alındı ve kadına yönelik şiddet uluslararası insan hakları hukuku kapsamına alındı (UNICEF, 2013). 2002 yılında ise Birleşmiş Milletler, diğer ülkelere kadın sünneti gibi kadınların ve kız çocuklarının yaşamlarını olumsuz etkileyen uygulamalara karşı çıkmaları konusunda çağrıda bulundu. Hemen

1993, and the practice of female circumcision was evaluated as a human rights issue rather than a health problem. At the same conference, female genital mutilation was included in the scope of violence against women and violence against women was included in the scope of international human rights law (UNICEF, 2013). In 2002, the United Nations called on other countries to oppose practices such as female genital mutilation that negatively affect the lives of women and girls.

ardından 2003 yılında **6 Şubat günü Uluslararası Kadın Sünnetine Karşı Sıfır Tolerans Günü** ilan edildi. Böylelikle kadın sünneti uygulaması uluslararası arenada konuşulan ve tartışılan bir konu haline geldi. Kadın sünnetinin kadına yönelik şiddet olarak kabul edilmesinin üzerinden 20 yıldan fazla zaman geçmiş olmasına rağmen, bu uygulama hala Afrika'nın çoğu ülkesinde, bazı Asya, Orta Doğu ve Latin Amerika ülkelerinde yaygın olarak uygulanmaktadır (UNFPA, 2014: 24-27).

Kadın sünneti uygulaması fiziki ve psikolojik olarak birçok olumsuz etkiye sahip olmakla beraber, kadının günlük hayatında da birçok alanda engel teşkil etmektedir. Uygulama fiziki olarak kısa ve uzun vadede olumsuz etkilerini gösterebilir. Kısa vadeli fiziki sorunlar arasında kan kaybı, enfeksiyon, idrar yapamama, şiddetli ağrı ve ağrıya bağlı şok sıralanabilir. Uzun vadede ise kadınlar uygulama sebebi ile cinsel işlev bozuklukları, gebelik sorunları, regl sorunları ve bazı ürolojik sorunlar ile yüz yüze gelmektedir. Bunlara ek olarak sünnet edilen bebeklerde ölüm oranı %2,3

Immediately after, **the International Day of Zero Tolerance against Female Genital Mutilation** was declared on **February 6 in 2003**. Thus, the practice of female genital mutilation has become an internationally talked and discussed topic. Although it has been more than 20 years since female genital mutilation was recognized as violence against women, this practice is still widely practiced in the most of African countries, as well as in some Asian, Middle Eastern and Latin American countries (UNFPA, 2014: 24-27).

Although female circumcision has many negative physical and psychological effects, it also poses an obstacle in many areas in the daily life of women. The application may physically show adverse effects in the short and long term. Short-term physical problems include blood loss, infection, inability to urinate, severe pain and shock due to pain. In the long term, women face sexual dysfunctions, pregnancy problems, menstrual problems and some urological problems due to the application. In addition, while the mortality rate in ba-

civarında iken, sünnetli kadınlarda doğum ölümleri de artış göstermektedir (Karaman, 2017: 126-127). Uygulama psikolojik olarak ise kadınlarda özgüven eksikliği, anksiyete, öfke, depresyon gibi duygu durum bozukluklarına neden olabilmektedir. Ayrıca sünnet olmayı reddeden kadınlar toplum tarafından dışlanmakta ve **tam kadın olamamakla** suçlanmaktadır. Bu durum özellikle küçük yaşlarda uygulamaya maruz kalan kız çocuklarının toplumsal açıdan zarar görmelerine sebep olmaktadır. Kadın sünnetinin tüm etkileri kadının yaşam kalitesini olumsuz etkilemekte ve kadının hayata erkeklerle eşit olarak katılımını engellemektedir (WHO, 2011).

Sonuç olarak kadına yönelik şiddetin birçok türünü barındıran kadın sünneti uygulaması, kadınların hayatını olumsuz yönde etkilemekte ve kadınların hayata karışmasına engel olmaktadır.

Fiziki olarak uygulama esnasında oluşabilecek kısa vadeli etkilerinin yanı sıra, kadının hayat boyu yaşam kalitesini düşürecek olan uzun vadeli etkilere de sahip olan kadın sünneti uygulaması; aynı zamanda kadında çeşitli duygu durum bozukluklarının görülmesine de yol açmaktadır. Uygulama uluslararası alanda birçok kere eleştirilmesine rağmen halen Afrika'dan Orta Doğu'ya ve bazı Asya ülkelerinde, dünyada 30'dan fazla ülkede gerçekleştirilmektedir. Geleneksel tabuların arkasına sığınarak yapılan bu uygulama, her gün bir kız çocuğunun daha hayata geriden başlamasına sebep olmaktadır.

bies circumcised is around 2.3%, birth deaths also increase in circumcised women (Karaman, 2017: 126-127). Psychologically, the practice can cause mood disorders such as lack of self-confidence, anxiety, anger, and depression in women. In addition, women who refuse to be circumcised are ostracized by the society and accused of **not being a full woman**. This situation causes social harm especially for girls who are exposed to practice at an early age. All the effects of female circumcision adversely affect a women's quality of life and prevent women from participating in life on an equal basis with men (WHO, 2011).

As a result, the practice of female circumcision, which includes many types of violence against women, negatively affects the lives of women and prevents women from interfering with life. In addition to the short-term effects that may occur during physical application, female circumcision practice has long-term effects that will reduce the life quality of the woman; it also causes various mood disorders in women. Although the application has been criticized by many institutions and organizations in the international arena, it is still carried out in more than 30 countries in the world, from Africa to the Middle East and some Asian countries. This practice, which is made by taking shelter behind traditional taboos, causes many girls to start their lives from behind every day.

References:

- Cumhuriyet. (2009, 10 08). UNICEF'den çarpıcı rapor. 03 01, 2021 tarihinde [https://www.merriam-webster.com/dictionary/infibulation](https://www.cumhuriyet.com.tr/haber/unicef-den-carpici-rapor-91110#:~:text=Kad%C4%B1n%20s%C3%BCnnetine%20u%C4%B1lan%2015%2D49,k%C3%BC%C3%A7%C3%BCk%20ya%C5%9Fta%20s%C3%BCnnet%20edildi%C4%B1%20belirtili,adresinden alındı.</p>
<p>Günaydın, S., & Dinç, H. (2015). Bir Kadın Sağlığı Sorunu: Genital Mutilasyon (s. 364, 365). içinde İstanbul.</p>
<p>Hassan İbrahim, S. (2019). Kadına Yönelik Şiddetin Bir Boyutu: Somali'de Kadın Sünneti (s. 2, 3). içinde İstanbul.</p>
<p>Karaman, M. İ. (2017). Tıbbi Perspektiften Kadın Sünneti. Sosyokültürel, Etik, Tıbbi ve İslami Perspektiften Kız Çocuklarda ve Kadınlarda Sünnet (s. 126, 127). içinde İstanbul.</p>
<p>Merriam-Webster. (tarih yok). Definition of Infibulation. 02 28, 2021 tarihinde <a href=) adresinden alındı
- UNFPA. (2014). International Human Rights Violated by FGM. Implementation Of The International And Regional Human Rights Framework For The Elimination Of Female Genital Mutilations (s. 24-27). içinde
- UNICEF. (2013). Female Genital Mutilation/Cutting: A statistical overview and exploration of the dynamics of change.
- WHO. (2011). An Update on WHO's Work on Female Genital Mutilation (FGM).

Endüstri 4.0 Alanında Gelişmiş ve Gelişmekte Olan Ülkelerde Karşılaştırmalı Analiz; Nasıl Etkilendiler ve Hangi Aşamadalar?

Comparative Analysis on Developed and Developing Countries in Industry 4.0; How Have They Been Affected and at What Stage Are They?

Beyza Diken
Yaşar Üniversitesi
Uluslararası İlişkiler Öğrencisi

Sanayi devriminin başlamasıyla birlikte dünya sanayisi bugüne kadar dört farklı devrim gerçekleştirdi. İlk olarak her şey 18. yüzyılın sonunda buhar makinelerinin icadıyla başlamıştır. Daha sonra 20. yüzyılın sonunda Endüstri 2.0 elektrik enerjisi ve seri üretim hatları ile geldi, 20. yüzyıl sona yaklaşırken dünya toplumları Endüstri 3.0 olan elektronik ve bilgi teknolojisi ile tanıştı ve son olarak 21. yüzyılda son devrim geldi; Endüstri 4.0, yoksa akıllı fabrikalar mı demeliyiz?

Genel bir çerçeve vermek gerekirse bu makalede, Endüstri 4.0'a geçiş, otonom robotlar, sanal ortamlar, siber-fiziksel sistemler, nesnelerin interneti (IoT) veri analitiği, gömülü sistemler ve bulut sistemleri gibi teknolojideki bazı gelişmelerde ülkeler arası durumlara odaklanılmaktadır (Üstündağ ve Çevikcan, 2018). Daha aşına olduğumuz kelimelerle; Yapay Zekâ, Bulutlar, Artırılmış ve Sanal Gerçeklikler, 3D yazıcılar diyebiliriz. Endüstri 4.0, **Alman hükümeti tarafından 2011'de Hannover Messe'de** ilan edildi ve bu zamandan itibaren "Endüstri 4.0" terimi yaygın olarak kul-

With the beginning of the industrial revolution, the world industry has made four different revolutions until today. First, it all started at the end of 18th century with the invention of steam engines. Then, at the end of 20th century, Industry 2.0 came with electric power and mass production lines, when the 20th was closing to an end, world societies met with electronic and information technology which is the Industry 3.0, and last but not least, since the 21st century, the last revolution came; Industry 4.0, or shall we say smart factories?

In this article, to give a general framework, the move to Industry 4.0 in this regard is focused on some developments in technology such as autonomous robots, virtual environments, cyber-physical systems, internet of things (IoT) data analytics, embedded systems, and cloud systems, (Ustundag & Cevikcan, 2018). With words that we are more familiar with; Artificial Intelligence, Clouds, Augmented and Virtual Realities, 3D printers etc. Industry 4.0 declared by the **German government**

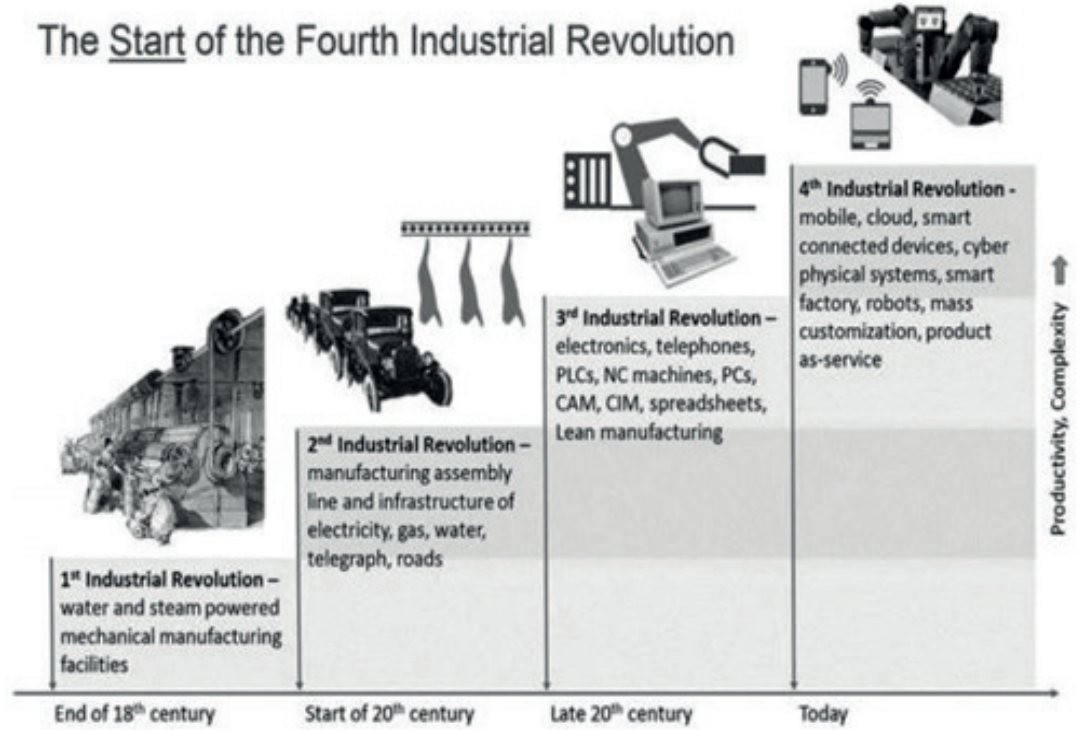

Fig. 1. Schematic diagram of the Four Industrial Revolutions.
Source: Manufacturing Operations Management [21].

(Kuo, Shyu ve Ding, 2019: 5)

lanılmaya başlandı. Bazıları buna ‘Ekonomi 4.0’ derken bazıları ise bunu ‘4. Dalga Sanayi Devrimi’ diye nitelendirmektedir. Bu makalede, Endüstri 4.0 bakımından ülkeler arasındaki farklar tartışılacaktır.

Başlamadan önce, **gelişmiş ve gelişmekte olan** kavramlarını hangi ülkeler için kullandığımızı açıklamamız gerekmektedir. Nitekim bu kavramlar için IMF (Uluslararası Para Fonu), UN (Birleşmiş Milletler), OECD (Ekonomik Kalkınma ve İş birliği Örgütü), WB (Dünya Bankası) gibi kurumların her biri farklı kriterler kullanmaktadır ancak hangi ülkenin gelişmiş ve hangi ülkenin gelişmekte olan olduğuna dair herkesin aklına ilk gelen ortak fikirler de vardır, örneğin; Endüstri 4.0’ın babası olarak görülen **Almanya**, gelişmiş bir ülke olarak kabul edilirken; **Türkiye** gelişmekte olan ülkelere en iyi örneklerden biridir. Farklı bir kategoride olan **Çin** ise yeni sanayileşmiş ve hızla ilerleyen bir ülke olarak görülmektedir.

at the Hannover Messe in 2011, since then the term “Industry 4.0” has started to be used widely. Some call it ‘Economy 4.0’ and some refer to it as ‘4th Wave Industrial Revolution’ and in this article, the differences between states will be discussed when It comes to Industry 4.0.

Before starting, it is necessary to say for which countries we use the **developed** and **developing** notions. Indeed, for those notions each institution such as IMF, UN, OECD, WB etc. use different criteria to determine, but there are common ideas about who are developed and developing, such as **Germany**-as the father of Industry 4.0- is considered as developed countries, **Turkey** is considered as one of the best examples of developing countries, and in a different stage, **China** as a newly industrialized and a rapidly progressive country.

Germany is the first country to bring forward the principle of Industry 4.0, which emphasizes on “engineering excellence.” Germany seeks to

Almanya, “Engineering Excellence” yani mühendislik harikası terimine vurgu yaparak Endüstri 4.0’ın ilkesini öne çıkaran ilk ülkedir. Almanya, mühendislik ve sistem kurma yeteneklerini yeni bir kavram olan bilgileştirmeye (informationization) yani bir coğrafi bölgenin, ekonominin veya toplumun bilgiye dayalı olmasına uzanıyor. (Siau, Xi ve Zou, 2019). Endüstri 4.0, Almanyadaki **ulusal endüstri büyüme planının temel taşıdır**. Bu plan 2013 yılında tam anlamıyla uygulanmaya başladı ve önemli etkilerinin 2025 yılında görüleceği tahmin ediliyor. Otomobil sektöründe brüt katma değer 14,8 milyar dolar, bilgisayar yapımında 23 milyar dolar, güç işlemede 12,1 milyar dolar ve kimya sektöründe yüzde 12 arttı. Almanya, incelenen diğer bölgelere göre Endüstri 4.0 teknolojilerinde, başlangıç aşaması için en büyük hazırlığa sahip. (Lobova, Bykovskaya, Vlasova ve Sidorenko, 2019)

apply its engineering and system building capabilities to a new notion “informationization” which is an information-based for a geographical region, economics, or a society, i.e., the boost in the size of its workforce for information (Siau, Xi, & Zou, 2019). Industry 4.0 is the **cornerstone of the national industry growth plan in Germany**, and they began introducing this plan in 2013; serious effects are predicted by 2025. In the automobile sector, gross added revenue grew by \$14.8 billion, \$23 billion in computer construction, \$12.1 billion in power processing, and 12 percent in the chemical industry. Germany had the highest preparation (relative to other regions studied) for the Industry 4.0 beginning phase (Lobova, Bykovskaya, Vlasova, & Sidorenko, 2019).

While Germany has globe manufacturing industries in engineering and machineries and equ-

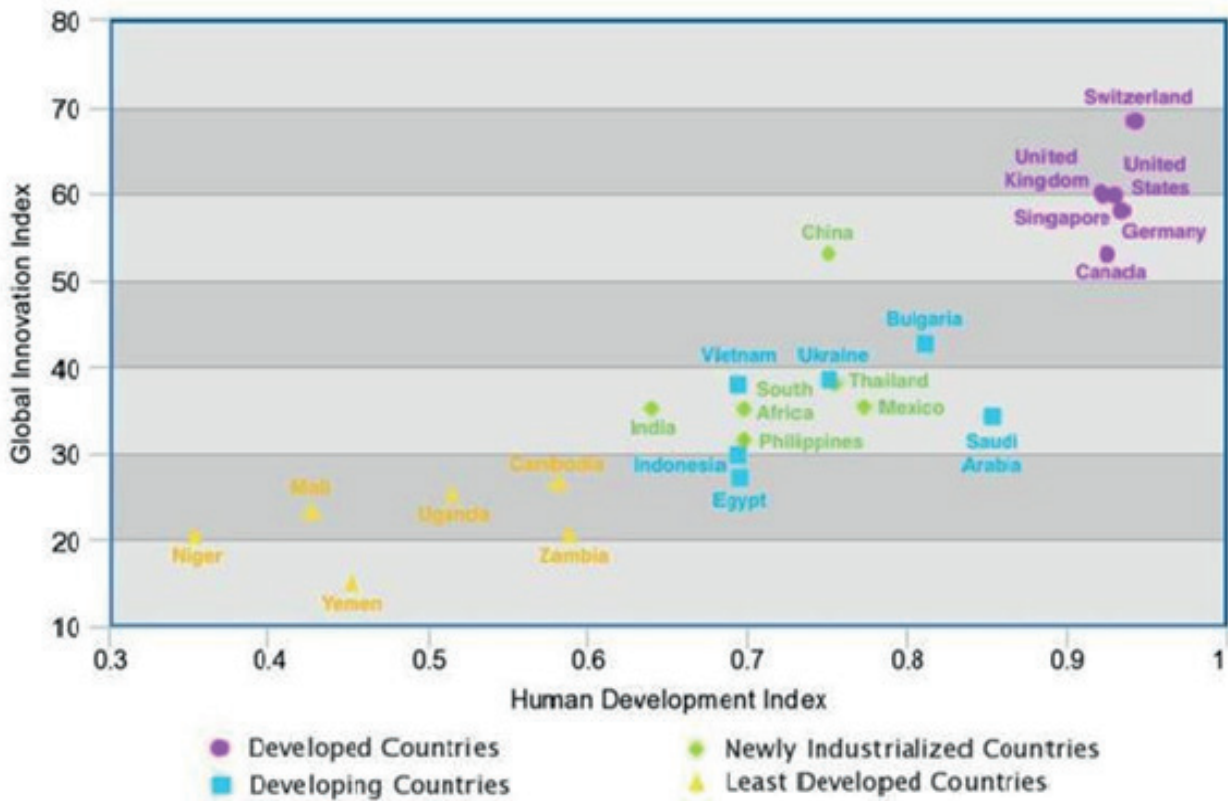

Figure 3— Development potential based on the Human Development Index and the Global Innovation Index.

(Siau, Xi, & Zou, 2019)

Almanya, mühendislik, makine ve teçhizatla küresel imalat endüstrilerine sahipken, aynı zamanda bazı net zorluklarla karşı karşıya. Endüstri 4.0'ın, KOBİ'leri (küçük ve orta ölçekli işletmeler) bir araya getirme eylem planlarında değişiklikleri nasıl tetiklediği ve KOBİ'ler Almanya için mekanik değer yaratmada temel bir rol üstlendiği için KOBİ'lerin yüksek önemini nasıl tetiklediği de göz önüne alınması gereken aşamalardan. Buna ek olarak, Asya kıtasındaki yeni sanayileşmiş ve hızla ilerleyen ülkeler ile ABD gibi ülkelerin makine ve teçhizat alanında Alman üreticilerin pozisyonuna meydan okumasıyla başlayan dünya çapındaki rekabet giderek artıyor (Kuo, Z.Shyu, & Ding, 2019). Genel olarak, Aslında Endüstri 4.0, Almanya için **gelecekteki rekabetçiliğe liderlik edecek ana stratejidir** ve bu kavramı, dünyanın üretimindeki lider rolünü güçlendirmek için ortaya koymaktadır ki bu da bilgiye dayalı akıllı teknolojilerin kullanımının birleşimiyle oluşmaktadır.

Endüstri 4.0 teriminin özellikle 2016 ve sonraki yıllarda daha yaygın olarak kullanıldığı görülebilir. Ancak Türk akademisindeki bilimsel makale sayısı, diğer kurumlar tarafından hazırlanan yayın ve araştırma sayısından daha azdır. Endüstri 4.0 aşamalarında Türkiye açısından, **Avrupa ülkelerine kıyasla bazı avantajlar ve dezavantajlar** vardır, örneğin son derece rekabetçi konumu nedeniyle, düşük maliyetli işçiliğin olduğu bir ülke ve var olan işsizlikle mücadele için devletlerin, serbest piyasa aktörlerinin, akademinin ve halkın tamamen iş birliği yapması önemli olacaktır. Avantajlarına gelinir ise, çok basit bir şekilde, yeni iç ve dış pazarlara erişim, katmanlı üretim teknolojileri ile zamanında üretim ve ekonomik dönüşüm, katma değerli orta ve yüksek teknoloji üretiminden yararlanma, Türkiye için bilgiye dayalı işlemler olacaktır, ancak, bu durum bazı tehditleri de beraberinde getirmektedir. Türkiye kalabalık nüfusa sahip olan bir ülke, dolayısıyla çok sayıda küçük işletmesi var ve küçük işletmeler için tesis

ipment, the German industry faces some clear challenges. It was dissected how Industry 4.0 triggers changes in the plans of action of assembling SMEs (small and medium-sized enterprises) and high significance of SMEs as SMEs assume a fundamental part in mechanical worth creation for Germany. In addition, worldwide rivalry in the field of machinery and equipment is turning out to be progressively furious, such as USA or newly industrialized countries in Asia, challenging the position of German manufacturers (Kuo, Z.Shyu, & Ding, 2019). To give an overall short brief, Industry 4.0 is the **main strategy to lead the future competitiveness** for Germany, and It put forward this notion the empower its leading role in globe's manufacturing which is a combination of information and intelligent technology.

It can be seen that the term Industry 4.0 has been used more widely, particularly in 2016 and the subsequent years. However, the number of scholarly articles in Turkish literature is smaller than the number of publications and studies prepared by other institutions. In this Turkey case, It has **some advantages and disadvantages compared to European countries**, such as due to its extremely competitive position, it is a low-labor-cost country. It would be important for states, free market actors, academia, and the public to collaborate entirely in order to tackle unemployment. In a very simplest way, the advantages of Industry 4.0 for Turkey would be, an access to new domestic and foreign markets, timely production with the additive manufacturing technologies and economic transformation, leveraging medium- and high-tech production for value added, knowledge-based transactions. However, it is also seen some threats. Turkey has a very crowded population, as a consequence, it has lots of small business, and It can be seen inability to use the new technology owing to lack of facilities for small businesses. There might be increased demand for a high-quality workforce which led increasing risk

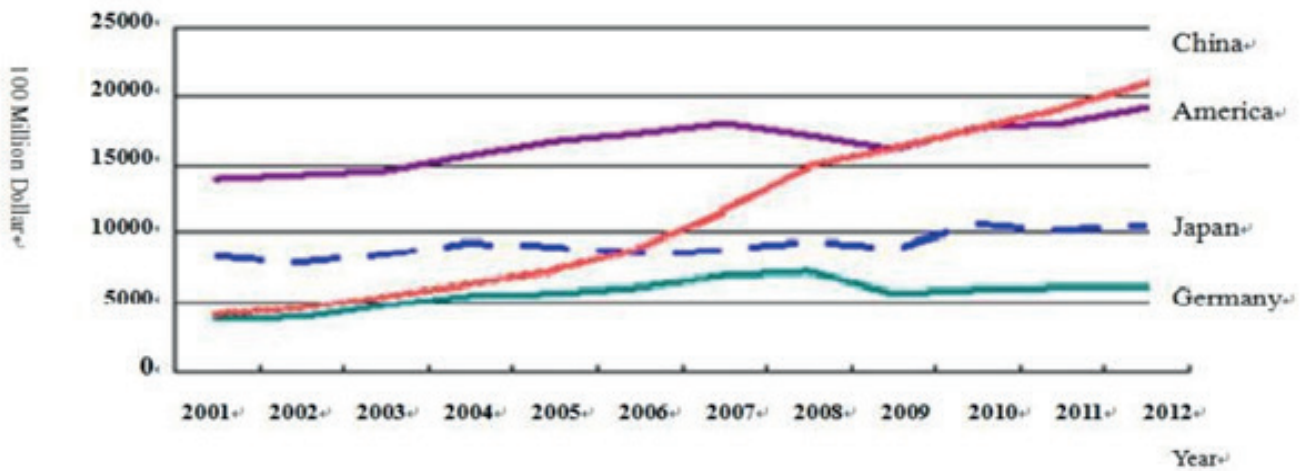
eksikliği nedeniyle yeni teknolojilere ulaşamama ve kullanamama görülebilir. Beyin göçü riskinin artmasına ve özellikle gençlerin aklına gelen ilk korku olan robotların neden olduğu teknolojik işsizliğe yol açan yüksek kaliteli iş gücüne talep artabilir (Yaşar ve Ulusoy, 2019). Gelişmekte olan bir ülke olarak Türkiye, gelişmiş ülkeler arasında bu Endüstri 4.0 konseptine ayak uydurabilmek için kartlarını akılcıca oynamalıdır denilebilir.

Son kategoride ise farklı bir kavram, yeni sanayileşmiş bir ülkenin en net örneği var; Çin.

of brain-drain and especially the first fear that young people think of technological unemployment caused by robots (Yasar & Ulusoy, 2019). It can be said that Turkey as a developing country, should play Its cards smartly in order to keep up with this concept of Industry 4.0 between developed countries.

Now a different concept in the last category, the clearest example of a newly Industrialized country; China.

FIGURE 1
2001-12 FOUR COUNTRIES' MANUFACTURING ADDED VALUE
CURVE IN \$100 MILLION

(Zhang, Peek & Pikas, 2016)

Çin'in otomotiv endüstrisi, 20. yüzyılın sonundan bu yana istikrarlı bir şekilde büyümeye devam etti, sanayileşme ve modernleşme süreci için net bir ivme oluşturdu. Bununla birlikte, Çin'in imalat sektöründe, bağımsız inovasyon kapasitesinde, kaynak kullanım performansında, endüstriyel yapısında ve bilginin hızı, etkinliği ve performansında önemli boşluklar bulunuyor, dünyanın yüksek teknoloji üretim seviyelerine göre çok büyük bir kapasitesi vardır, ancak hala yeterli yükseklikte değildir.

China's automotive industry has continued to grow steadily since the end of the 20th century, forming a clear driving force for the process of industrialization and modernization. China's manufacturing sector, however, is huge but still not high relative to the high-tech manufacturing levels of the world, with substantial gaps in independent innovation capacity, resource usage performance, industrial structure, and the speed, effectiveness and performance of knowledge.

Çin Devlet Konseyi, Çin'i 2045 yılına kadar **dünyanın önde gelen üretim gücü haline getirmek** için planlanan bir dizi aşamanın başlangıcı olarak, 8 Mayıs 2015 tarihinde **Made in China 2025** adlı ilk 10 yıllık ulusal imalat geçiş stratejisini başlattı. Made in China 2025, üç aşamalı bir yaklaşımla üretim gücü hedefine ulaşmayı hedefliyor. 2025'e gelindiğinde ilk adım, Çin'i büyük bir imalatçı ülkeden güçlü bir ülkeye dönüştürmek. İkinci adım, 2035 yılına kadar sanayileşmiş imalat güçleriyle rekabet edebilmektir. Yenilik potansiyeli çarpıcı bir şekilde artacak ve kilit büyüme alanlarında büyük atılımlar yapılacak. 2045 yılına kadar üçüncü adım, Çin'i lider bir imalat gücü haline getirmektir. Yenilikçi liderlik ve bariz teknolojik avantajlar, dünyanın önde gelen teknoloji altyapısını ve endüstriyel sistemini inşa eden otomotiv sektörünün temel alanları olacaktır (Kuo, Shyu ve Ding, 2019:7).

China's State Council launched the first 10-year national manufacturing transition strategy, entitled **Made in China 2025**, on May 8, 2015, as the **start of a set of stages planned to build China into the world's leading manufacturing force** by 2045. Made in China 2025 aims at achieving the target of manufacturing power through a three-step approach. By 2025, the first step is to transform China from being a large manufacturing nation to a strong one. The second step is to be able to compete with industrialized manufacturing forces by 2035. The potential for innovation will grow dramatically and big breakthroughs will be made in key growth areas. By 2045, the third step is to turn China into a leading manufacturing force. Innovative leadership and obvious technological advantages will be the core fields of the automotive sector, having constructed the world's leading technology infrastructure and industrial system (Kuo, Shyu and Ding, 2019:7)

References:

- Kuo, C.-C., Z.Shyu, J., & Ding, K. (2019). Industrial revitalization via industry 4.0 – A comparative policy analysis among China, Germany and the USA. *Global Transition*, s. 7.
- Kuo, C.-C., Z.Shyu, J., & Ding, K. (2019). Industrial revitalization via industry 4.0- A comparative policy analysis among China, Germany and USA. *Global Transition*, 6.
- Lobova, S., Bykovskaya, N. V., Vlasova, I. M., & Sidorenko, O. V. (2019). Successful Experience of Formation of Industry 4.0 in Various Countries. S. Lobova, N. V. Bykovskaya, I. M. Vlasova, & O. V. Sidorenko içinde, *Industry 4.0: Industrial Revolution of the 21st Century* (s. 124). Springer.
- Siau, K., Xi, Y., & Zou, C. (2019). Industry 4.0- Challenges and Opportunities in Different Countries. *Cutter Business Technology Journal*, 7.
- Ustundag, A., & Cevikcan, E. (2018). *Industry 4.0: Managing the Digital Transformation*. Springer.
- Yasar, E., & Ulusoy, T. (2019). INDUSTRY 4.0 and TURKEY. *Business & Management Studies: An International Journal*, 31-32.

Guangzhou'daki Afrikalı Göçmenler

The African Community in Guangzhou

Burak Can Gül

Bilkent Üniversitesi

Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Öğrencisi

1998 Asya mali krizinden sonrasında, bölgedeki Afrikalı tüccarlar Güney Çin'de yer alan Guangzhou şehrine göç etmeye başlamıştır. Çine geçmişte gelen Afrikalı göçmenlerin aksine, bu göçmenler üst sınıf bireylerden meydana gelmemiştir (Lan, 2016). Çin'in bu tarih itibariyle tecrübe ettiği Afrikalı göçmenler, üniversite mezunu ve ekonomik olarak üst sınıflarda yer alırken, yeni göç dalgaları farklı sosyo-ekonomik sınıfların mensuplarından oluşmaktaydı. Buna ek olarak Afrikalı göçmenler farklı göç örneklerinde görüldüğü gibi iş gücüne vasıfsız işçi olarak dahil olmamıştır. Öyle ki, Afrikalı göçmenlerin %87'lik bir kısmı kendini, "iş adamı" olarak tanımlamaktadır (Bodomo, 2010). Nitekim, Çin içerisinde gerçekleşen işçilerin iç göç hareketleri de buna engel olmuştur. Böylece Guangzhou'daki Afrikalı tüccarlar, Afrika ve Çin arasında yeni ilişkilerin oluşturulmasını sağlayan emsalsiz bir diasporayı oluşturmuş oldu. Yıllar içerisinde, Guangzhou'daki Afrikalı iş adamları, sosyal ve ekonomik bağlantıları geliştirerek iki bölge arasında bir 'köprü' görevi görmeye başlamıştır. (Bodomo, 2010). Göçmenlerin Guangzhou ile özdeşleştirilmesi, kentin "Küçük Afrika" ve "Çikolata Şehri" olarak adlandırılmasına ve Afrikalı göçmenler üzerinden tanınmasına yol açmıştır. 21. yüzyılın başında, Çin yerel makamları ticaret iş birliğini artırma politikaları benimseyerek göç hareketlerinin artışının sağlamıştır. Buna ek olarak, Batılı devletlerin benimsediği sıkı göç politikaları, Afrikalıların Çin'i alternatif bir rota olarak görmesine neden olmuştur. İki bölge arasındaki

In the aftermath of the 1998 Asian financial crisis, African merchants from the region began migrating to the city of Guangzhou in south China. Unlike former African migrants in China, these migrants did not come from elite backgrounds (Lan, 2016). While the firstcomers were University graduates and from upper classes economically, new migrant flows consisted by different socio-economic classes. Contrary to different migration patterns, the African migrants did not involve workforce as unqualified workers. The 87% of the African migrants call themselves as "businessmen" (Bodomo, 2010). The African migrants did not initially become workers as in the case of different migration instances due to internal movement of Chinese workers. Hence, African merchants formed a unique diaspora in Guangzhou resulting in the emergence of new relations between Africa and China. Throughout the years, the African businessmen in Guangzhou acted as a 'bridge' between two regions by developing social and economic connections (Bodomo, 2010). The migrants have become associated with the region to such an extent that Guangzhou is referred as "Little Africa" and Chocolate City". In the beginning of the 21th century, Chinese local authorities embraced policies to increase trade cooperation and paved the way for migration movements. In addition, strict migration policies embraced by Western States have caused Africans to view China as an alternative route. Increasing bilateral migration movements between the two regions

ikili göç hareketlerinin artması ve ekonomik iş birliğinin ortaya çıkması Çin-Afrika etkileşimlerini geliştirmiştir. Fakat, Afrika topluluğuyla ilgili son araştırmalar, yerel makamın düzenlemeleri ve Çin vatandaşlarının dışlayıcı günlük tutumları yoluyla etnik azınlığın ırksallaştırılmasına dikkat çekmektedir. Bu bağlamda Afrikalı göçmenler ırk temelli dışlayıcı tutumlara maruz kalmakta ve bu da bölgedeki göçmen topluluğunun küçülmesine neden olmaktadır. Guangzhou'daki Afrika topluluğunun geleceği, merkez Çin hükümetinin politikaları ve yerel halk ile göçmenlerin kültürel birleşme düzeyi üzerinden belirlenecektir.

Günümüzde Guangzhou'daki Afrikalı göçmenlerin sayısına dair kesin bir veri bulunmamaktadır. Çoğunluğu Nijerya'dan olmakla birlikte, bölgedeki göçmenler Afrika'nın birçok ülkesinden gelmektedir. Göçmen topluluğunun kendi içinde de homojen bir yapıda bulunmaması, veri toplamayı ve nüfusun yapısı ile ilgili genellemeler yapmayı zorlaştırmaktadır. Bu bağlamda Çinlilerin Afrikalıları kavramsallaştırma biçimi de önem taşımaktadır. Çinliler yalnızca siyahi ve Sahra altı Afrikalı göçmenleri "Afrikalı" olarak görürken, Kuzey Afrikalıları Arap veya beyaz olarak kabul etmektedir (Lan, 2018). Guangzhou'daki bu durum, Afrikalı göçmenlerin sınıflandırılması ve nüfusu ile ilgili kesin rakamlar elde etmeyi zorlaştırmaktadır. Resmi raporların bulunmaması nedeniyle, yerel Gazeteler tarafından nüfusun kapsamı hakkında spekülasyonlar yapılmıştır. Afrikalı göçmenlerin sayısı hakkında abartı içeren haberler, yerel Çinli nüfusun olumsuz tutumlar benimsemesine neden olmuştur. Akademisyen olan Adams Bodo, araştırmalarında bölgede yer alan 100.000 göçmenden bahsederken, farklı akademik araştırmalar 20.000 civarında bir sayı tahmin etmektedir (Haugen, 2012). Yerel makamlar yalnızca 2020 senesinde açıklama yaparak, 16.000 kayıtlı göçmen olduğunu belirtse de bölgedeki çoğu Afrikalının yasadışı göçmen olması ve vize sürelerine uyulmaması, binlerce Afrikalının daha Guangzhou'da bulunduğunu göstermekte-

and emergence of economic cooperation have developed Sino-African interactions. However, recent reports on the African community draw attention to racialization of the ethnic minority through regulations of the local government as well as exclusionist everyday attitudes of Chinese citizens. The future of the African community in Guangzhou will be determined by the policies of central Chinese government and the cultural amalgamation of the locals.

Today, the exact number of African migrants in Guangzhou is unknown. Majority of the African migrants come from Nigeria, although there are migrants from various countries. Thus, generalizations and acquiring data is difficult regarding the heterogenic form of the migrant community. Moreover, Chinese conceptualization of Africans includes only black SubSaharan Africans whereas North Africans are considered to be Arab or white (Lan, 2018). This unique situation in Guangzhou makes it difficult to acquire precise numbers regarding the population of African migrants. Due to the absence of official reports, speculations about the extent of the population have been made by local newspapers. An academic, Adams Bodo has mentioned a number of 100.000 migrants whereas different academic researches estimate a number around 20.000 (Haugen, 2012). Although the local authorities announced that there 16000 registered migrants, the illegal migration and unallowed stays show there are thousands of illegal African migrants in Guangzhou. The ambiguity is also caused by illegal migration to the region together with the approach of the Chinese state to the phenomenon. Due to Chinese government viewing the African migration as a temporary contingent, no legal framework has been developed. The absence of a legal framework causes local governments to take measures as they wish. It is reported that maximum punishments are applied to illegal Africans, while individuals who report these migrants are rewarded (Niu et al,2020). Moreover, police brutality incidents have appeared in

dir. Çin hükümeti, Afrika göçünü geçici bir durum olarak görmektedir ve bu sebeple hiçbir yasal çerçeve geliştirilmemiştir. Yasal bir düzenlemenin olmaması, Guangzhou yerel yönetiminin kendi belirledikleri önlemleri almasına ve istediği uygulamalara başvurmasına neden olmuştur. Yasadışı Afrikalılara maksimum cezaların uygulanması, bu göçmenleri ihbar eden kişilerin ise ödüllendirildiği bildirilmektedir (Niu ve ark., 2020). Bunlara ek olarak, uluslararası medyada polis vahşeti örnekleri ve şiddet vakaları yer almıştır. Buna paralel olarak, Afrika nüfusu ile ilgili sayıların abartılması, yerel Çinliler arasında göçmenlere yönelik olumsuz algılara yol açmaktadır. Ancak, sayıların abartılması olumsuz tutumların gelişmesindeki yegâne unsur değildir. Suç faaliyetleri, spesifik olarak uyuşturucu kaçakçılığının göçmenlerle özdeşleştirilmesi ve göçmenlerin hastalık taşıyıcıları olarak görülmesiyle birlikte Çinli vatandaşların tutumları değişmektedir. Bu anlayış aynı zamanda hem geleneksel Çin merkezli bir anlayıştan hem de Batı tarzı ırksal hiyerarşiden oluşan ırksal temsillerden kaynaklanmaktadır (Liang & Le Billon, 2020). Nitekim, AfroAmerikan bireylere daha iyi muamele gösterilmekte ve sosyal hayatta yaklaşım şekilleri farklılaşmaktadır. Günlük yaşamdaki sosyal etkileşim çevreleri, Afrika nüfusunun “öteki” olma durumunun pratiğe döküldüğü alanlar haline gelmiştir. Toplu ulaşım, parklar ve marketler Afrikalıların ırkçı söylemlerle karşılaştığı ve ön yargılı davranışlara maruz kaldığı yerler haline gelmiştir. Çinliler, göçmenlere atıfta bulunarak “kara şeytan” anlamına gelen “heigui” terimini kullanmaktadır. Bu karşıtlığa neden olan bir diğer faktör ise Guangzhou’daki Afrika topluluğunun çoğunluğunun bekar erkeklerden oluşturmasıdır. Bu nedenle göçmenler Çinli saflığına ve Çin aile yapısına tehdit olarak görülmektedir. Afrikalı erkekler ile ilişki kuran Çinli kadınların toplumdan dışlanması ise bu bakış açısına bir örnek teşkil etmektedir.

Ayrımcı uygulamalar ile ilgili şikayetler, Covid-19 salgını sırasında yoğun bir artış göster-

international media. Concordantly, the exaggeration of the numbers regarding the African population results in negative perceptions towards migrants among local Chinese. However, the exaggeration of the numbers is not the only element enhancing negative attitudes. Criminal activities and mainly drug trafficking are affiliated with the African immigrants together with the view of migrants as carriers of diseases. This understanding is also caused by racialized representations comprised of both the traditional Sino-centric understanding of barbarians and Western-style racial hierarchy(Liang & Le Billon, 2020). African American individuals are treated better and approached in a different manner. Social interaction areas in everyday life become spheres where the otherness of the African population is actualised. Chinese locals use the term “heigui” which means “black devil” while referring to the migrants. This hostility stems from the fact that the single men constitute the majority of the African community in Guangzhou. Hence, they are viewed as threats for Chinese purity and Chinese family structure. The belief of Chinese superiority reveals itself as Chinese woman who form relations with African men are excluded in the community.

Complaints about acts of discrimination have shown an intensive increase during the Covid-19 pandemic. In the aftermath of April 2020 when five Nigerians were tested positive China closed its borders. Local government has forced Africans to take obligatory tests and get in quarantines while some have been evicted from their accommodations. The eviction of Africans and the difficulties they face in providing their needs cause their applications to the African Union. Complaints about the government policies resulted in meeting between Chinese state and more than 20 African representatives (Reuters, 2020). China promised to address the concerns of the Africans and denied acts of discrimination. Locals have started to translate official documents to

miştir. Nisan 2020'den sonra, beş Nijeryalı'nın Covid-19 testinin pozitif çıkması ile birlikte Çin hükümeti sınırlarını yabancılara kapatmıştır. Guangzhou yerel yönetimi, Afrikalıları zorunlu olarak test olmaya ve karantinaya girmeye zorlarken, bazı göçmenler konakladıkları otellerden ve evlerinden çıkartılmıştır. Afrikalıların kaldıkları yerlerden tahliye edilmesi ve ihtiyaçlarını karşılamakta yaşadıkları zorluklar, Afrika Birliğinin başvurularına yol açmıştır. Mamafih, hükümet politikalarıyla ilgili şikayetlerle ilgili Çin Devleti ile 20'den fazla Afrika temsilcisi arasında bir toplantı gerçekleşmiştir (Reuters, 2020). Çin hükümeti, Afrikalıların endişelerini dikkate almaya söz verirken, ayrımcı uygulamaların gerçekleştiğini reddetmiştir. Yerel halk, Afrikalı sakinlere yardım etmek için resmi evrakların çevirisini yapmaya başlamış ve gıda bağışları koordine edilmiştir (Time,2020). Pandemi süresince Afrikalı göçmenlerin büyük bir çoğunluğu geçici olarak anavatanlarına dönerken, göçmenlerin bir kısmı ise Guangzhou'dan temelli olarak ayrılma kararı almıştır.

Guangzhou'ya gerçekleşen Afrika göçü, Çin'in toplam nüfusu göz önünde bulundurulduğunda, düşük göçmen sayısı nedeniyle ülke çapında bir sonuç doğurmamıştır. Bununla birlikte, Covid-19 salgını sırasında Afrika topluluğunun ötekileştirilmesi ve ırksallaştırılmasına neden olan sistematik uygulamaları artış göstermiştir. Göçmenlere karşı gerçekleştirilen etnik kökene dayalı karantina uygulamaları ve kamu alanlarından dışlama, bölgedeki ırkçılık ile ilgili tartışmalara yol açmıştır. Çin ve Afrika ülkeleri arasındaki diplomatik ilişkiler aracılığı ile gerginliklerin giderilmesi ve Afrikalı göçmenlere karşı olan kötü muamelelerin durdurulması için bir fırsat doğmuştur. Göçmenler için yasal bir çerçevenin geliştirilmesi ve yeni düzenlemeler aracılığı ile Afrikalı topluluğun haklarının korunması, 'Küçük Afrika'nın' geleceğini belirleyecektir. Her şeye rağmen, Afrikalı göçmenler, Çin toplumunun demografik dönüşümü ile birlikte varlıklarının, Çin vatandaşlarının

help African residents and coordinated food donations (Time,2020). The pandemic caused many Africans to return back to their home countries while some do not plan to come back.

The African migration to Guangzhou currently has no state-wide results due to the low number of migrants compared to the overall population. However, the systematic practices of othering and the racialization of the African community has been reported in an increasing way during the Covid-19 pandemic. Ban on foreigners and specific implications of quarantines based on ethnicity have raised debates about stigmatization. Chinese diplomatic relations with African countries provided the opportunity to dispel the tensions and stop the mistreatment of African migrants. Development of a legal framework for the migrants and the protection of their rights will determine the future of the 'Little Africa.' Nevertheless, African migrants believe their presence together with the demographic transformation of Chinese society, will be affective on changing the perception of Chinese citizens (Liang and Le Billon 2018). The 'bridge' role of the African community in Guangzhou has an increasing importance with the improving Sino-African relations in the 21th century. Social and economic interactions between the communities enhance the development of tolerance and cooperation. If the presence of Africans in Guangzhou continues, the establishment of marriages between Africans and Chinese may result in the formation of a new ethnic minority that may request recognition and rights in the near future. Perhaps, the emergence of this new ethnic identity may play a crucial role on the development of tolerance and social coherence in Guangzhou.

algısını değiştirme konusunda etkili olacağına inanmaktadır (Liang ve Le Billon 2018).

Guangzhou'daki Afrika topluluğunun “köprü” işlevi, 21. yüzyılda Çin-Afrika ilişkilerinin gelişmesiyle birlikte giderek daha fazla önem kazanmaktadır. Toplular arasındaki sosyal ve ekonomik etkileşimler, hoşgörü ve iř birliğinin gelişimini sağlamaktadır. Guangzhou'daki Afrikalıların varlığı devam ederse, yakın gelecekte, Afrikalılar ve Çinliler arasındaki evliliklerin bir sonucu olarak, tanınırlık ve haklar talep eden yeni bir etnik azınlığın oluşabilir. Belki de ortaya çıkan bu yeni kimlik, Guangzhou'da sosyal bütünlük ve hoşgörünün sağlanması önemli bir rol oynayabilir.

References:

- Bodomo, A. (2010). The African trading community in Guangzhou: An emerging bridge for Africa-China relations. *China Quarterly*, 203(203), 693–707. <https://doi.org/10.1017/S0305741010000664>
- Haugen HØ and Carling J (2005) On the edge of the Chinese diaspora: The surge of baihuo business in an African city. *Ethnic and Racial Studies* 28(4): 639–662.
- Lan, S. (2016). The Shifting Meanings of Race in China: A Case Study of the African Diaspora Communities in Guangzhou. *City and Society*, 28(3), 298–318. <https://doi.org/10.1111/ciso.12094>
- Liang, K., & Le Billon, P. (2020). African migrants in China: space, race and embodied encounters in Guangzhou, China. *Social and Cultural Geography*, 21(5), 602–628. <https://doi.org/10.1080/14649365.2018.1514647>
- Niu Dong, Lin Sainan, Chen Hongsheng, & Li Zhigang. (2020). A “Transient Neighborhood” : Africans’ Spatial Concentration in Guangzhou, China. *China Review*, 20(2), 211–234.
- South China Morning Post. (2014). Guangzhou clarifies size of African community amid fears over Ebola virus. <https://www.scmp.com/news/china/article/1629415/guangzhouclarifies-size-african-community-amid-fears-over-ebola-virus>
- Reuters. (2020). In China’s ‘Little Africa,’ a struggle to get back to business after lockdown. <https://www.reuters.com/article/us-health-coronavirus-china-africansidUSKBN23X0HO>
- Time. (2020). ‘This Is Discrimination.’ Africans in One of China’s Major Cities Say They Are Targets After a Spike in COVID-19. <https://time.com/5820389/africans-guangzhouchina-coronavirus-discrimination/>

Ekoloji ve Küreselleşme Sarkacında Arktik Bölgesi

Arctic Region in Ecology And Globalization Pendulum

Burcu Yalçın
Hacettepe Üniversitesi
Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü Öğrencisi

Arktik bölgesi son zamanlarda uluslararası alanda sık sık dile getirilen bir konu olmaya başlamıştır. Ülkeler bir taraftan bu bölgeyi korumaya çalışırken bir taraftan da ondan yararlanmaya çalışmaktadır. Bu da bölge için hem ekoloji hem de küreselleşme bağlamında tutarsız politikalara neden olmuştur. Küresel ısınmanın etkisiyle dünyanın birçok bölgesinde sıcaklık değişimleri kendini daha fazla hissettirmeye başlamıştır.

The Arctic region become frequently raised topic internationally. Countries are trying to protect this region while trying to take advantage of it. This has caused inconsistent policies for Arctic both ecologically and in the context of globalization. Temperature changes have begun to make themselves felt more in many parts of the world with the impact of global warming.

*Mitchell, C. (2021, February 25). Polar Bears Struggle to Survive At Warming Arctic[Picture]
Retrieved From <https://www.thetimes.co.uk/article/polar-bears-struggle-to-survive-at-warming-pole-zvbhsh6j9>*

Özellikle Kuzey Kutup Bölgesinde son yıllarda meydana gelen, ani sıcaklıklara bağlı artan buzul erimeleri incelenmesi gereken bir durumdur. **Arktik denizindeki buz kütlelerinde son 30 yılda %75 oranında bir erime gözlemlenmiştir.** Bu durum denizdeki tür çeşitliliğini tehdit etmekte ve doğal yaşamı kuzey kutbu olan canlıların da hayatını tehlikeye sokmaktadır. Aynı zamanda buzulların erimesiyle deniz seviyesi bu bölgede yükselmektedir. Denizin yükselmesi burada yaşayan kıyı toplulukları ve kıyı ekosistemleri için bir tehdit unsurudur. Özellikle avcı-

Especially in the Arctic Region accelerating glacial melting due to sudden temperatures which have occurred in recent years is a condition that needs to be examined. **Polar ice caps melting at the rate of 75% have been observed in the Arctic sea over the past 30 years.** This condition threatens the diversity of species in the Arctic sea and endangers the lives of creatures whose natural habitat is the Arctic Circle. At the same time, sea levels rise in this region due to the melting of glaciers. The rise of the sea is a threat to the coastal communities that live here and the ecosys-

Sarıgül, T. (2015,December 9). Buzkıran Gemiler Buzla Kaplı Sularda Nasıl İlerler? [Picture] TÜBİTAK Bilim Genç.

Retrieved From <https://bilimgenc.tubitak.gov.tr/makale/buzkiran-gemiler-buzla-kapli-sularda-nasil-ilerler>

lık ve balıkçılık yapan yerel topluluklar küresel ısınmadan dolayı bu faaliyetlerini yapamaz hale gelmiştir. Bu durum gelecekte bölgede yaşayan yerel halkın göç hareketlerine neden olacak ve bunun sonucu sadece çevresel alanda değil toplumsal alanda da hissedilmeye başlanacaktır. Diğer taraftan bu bölge, yeni ticaret yolları, zengin yer altı kaynakları gibi birçok potansiyeli içinde barındırır. Bu durum da hiç şüphesiz devletlerin

tems that are located on the coast. Especially local community who are into hunting and fishing has become unable to carry out these activities due to global warming so migration movements of residents will be seen in Arctic region in the future. And the result of global warming in the Arctic Circle will begin to be felt both in the environmental and social areas. On the other hand, it has many potentials within this region such as

dikkatini çekmektedir. Bu yüzden bir taraftan da bu bölge küreselleşmenin getirdiği sonuçlardan etkilenmeye başlamıştır. Ekolojizm bağlamında endüstriyelleşmenin hayatın her alanına hâkim olmasıyla birlikte, insanın doğaya müdahalesi de artmıştır. Çevre kirliliğinin Arktik bölgesine kadar ulaştığını bilmekteyiz. İnsanların yarattığı plastik kirlilik, “Arktik bölgesinde yaşamını sürdüren kuşların yumurtalarında ilk kez kimyasal maddeye rastlanmasına neden olduğu haberi bu durumu kanıtlamaya yetmektedir” (“Plastik kirliliği”, 2019). Bu durum sadece ekolojizm bağlamında artan insan nüfusuyla birlikte gelen yoğun endüstriyelleşme ile açıklanamaz. Aynı zamanda doğal kaynakların sınırlı olması ve insanoğlunun her zaman daha fazlasını isteme eğilimini düşünecek olursak Arktik Bölgesindeki çevre tahribatının sonuçlarının gelecekte daha büyük olacağını söylemek mümkündür. Peki ekolojik açıdan bu bölgenin korunması gerektiğini biliyoruz fakat küreselleşme bağlamında ülkelerin aldıkları aksiyonlar gerçekten bu bölgenin korunmasına mı yönelik olmuştur?

Bu sorunun cevabı için özellikle sarkaç metaforunu kullanmayı tercih ettik. **Çünkü bu bölgenin potansiyelleri devletlerin hem onu korunması gereken bir bölge olarak görmesine hem de küreselleşme bağlamında bölgeden yararlanmanın kaçınılmaz olduğu gerçeğiyle yüz yüze getirmektedir.** Bu yüzden bu bölgede bulunan çevre ülkelerinin, küreselleşme ekseninde yaratılan ekonomik rekabet ve güç ortamından en fazla kârı almak istediklerini söylemek mümkündür. Küreselleşmenin etkisiyle devletlerin rekabetçi ekonomik faaliyetleri ve bu faaliyetleri yürütebilmek için doğal kaynaklara duyulan ihtiyaçlarının artması bu bölge için bir tehdit unsurudur. Kuzey Kutup Dairesi çevresindeki sıcaklıkların küresel ısınmanın etkisiyle buzulların erimesine yol açmasının ekolojik anlamda değindiğimiz açısına ek olarak, bir de küreselleşme bağlamında uluslararası birçok olaya neden olduğunu söyleyebiliriz. İlk olarak buzulların erimesiyle birlikte burada

new trade routes, rich underground resources. This situation undoubtedly attracts the attention of the states. Therefore, this region has started to be affected by the consequences of globalization. Human intervention above nature has also increased with the domination of industrialization in all areas of life in the context of ecologism. We know that environmental pollution reached to Arctic region. The news about plastic pollution created by people caused chemicals to be found in the eggs of birds that live in the Arctic for the first time is enough to prove this situation (“Plastik Kirliliği”, 2019). This cannot be explained only by the excessive industrialization that comes with growing human population in the context of globalization. At the same time if we consider limited natural resources, tendency of human beings to always want more it is possible to say that the consequences of ecocide in Arctic will be greater in the future. We know ecologically that this region should be protected but in the context of globalization the actions that are taken by countries really aimed at protecting this region?

Especially we preferred to use the pendulum metaphor to answer this question. **Because potential of this region brings states both they see as a region that needs to be protected and they face inevitability to take advantage of the Arctic region in the context of globalization.** Therefore, it is possible to say that surrounding countries in this region want to get the most profit from economic competition and power setting that was created on the axis of globalization. Due to the impact of globalization, the competitive economic activities of states and the increased need for natural resources to carry out these activities are a threat to this region so surrounding countries in Arctic Circle want to get the most profit from the economic competition and power environment created on the axis of globalization. Temperatures around the Arctic Circle led to the melting of glaciers due to the impact of global warming is different from what we are addressing ecologically.

Oliva, M. (2018, November 28). *Arctic Cold War: Climate Change Has Ignited a New Polar Power Struggle*. [Picture] Retrieved From <https://theconversation.com/arctic-cold-war-climate-change-has-ignited-a-new-polar-power-struggle-107329>

meydana çıkan deniz ulaşımı yolları ve bölgesel ticaret ağı, devletlerin Arktik bölgesini uluslararası bir konu haline getirmelerine neden olmuştur. Bu ticaret ağı daha kısa mesafeler yaratarak ülkeler için taşımacılığı daha az maliyetle karşılamalarını olanak vermektedir. Devletler buz kırma gemileriyle yollar açarak bu ticaret yollarına ulaşmaya çalışmaktadır. Ekolojik açıdan bakıldığında buz kırma faaliyeti Arktik bölgesinin yaşadığı iklim değişikliği olumsuzluklarını arttırmaktadır. Örneğin “Rusya’da yakın zamanda Rus mahkemesinin Norilsk Nickel adlı madencilik devine Arktik bölgesine zarar verecek şekilde yaptığı yakıt sızıntısından dolayı 2 milyar dolar para cezası vermesi” (“Russian Mining”, 2021) sarkacın ekoloji tarafındayken, Rusya’nın buradaki buz tabakalarını kırması ve yeni yollar oluşturma çabaları bu sarkacın çıkar ve rekabet odaklı olan küreselleşme tarafındadır. Bir diğer örnek ABD ile Rusya’nın Arktik bölgesini korumak için kurulan Arktik konseyinde çevre konusunda iş birliği yapması sarkacın ekoloji tarafındayken, buradaki askeri tatbikatlarını devam ettirmeleri sarkacın

Besides the ecological point of view that temperatures around the Arctic Circle led to the melting of glaciers due to the impact of global warming we can also say that it causes many international events in the context of globalization. First of all, sea transportation routes and the regional trade network that occurred here with the melting of the glaciers have caused states to make the Arctic region an international issue. This trade network creates shorter distances, and it allows countries to cover transport with less cost. States are trying to reach these trade routes by opening roads with ice-breaking vessels. Ice-breaking activity increases the negatives effects of climate changes that experienced by the Arctic region. For example, the Russian court fined the mining giant Norilsk Nickel \$2 billion for fuel leaks that damaged the Arctic (“Russian Mining”, 2021) while standing on the ecology side of the pendulum, Russia’s efforts to break the ice sheets there and try to create new routes are on the globalization side of this pendulum. Another example is Russia’s cooperation with the U.S about environment of the

küreselleşme tarafında durmaktadır. Arktik bölgesinin küreselleşme açısından ilerleyen yıllarda “Kilit Nokta” haline gelmesine sebep olacak olan ikinci özelliği ise bölgenin içinde bulundurduğu enerji kaynaklarının zenginliğidir. United States Geological Survey (USGS) Arktik bölgesiyle ilgili hazırladığı bir rapora göre, “bölgede keşfedilmemiş 90 milyar varil petrol, 44 milyar varil doğalgaz sıvısı ve 48 trilyon metre küp doğalgaz vardır” (USGS, 2008).

ABD’nin Rusya’ya baskı yapmak için Norveç’e bombardıman uçağı yerleştirmesi ve NATO’nun kuzey filosu ve kara birliklerini kullanması (“Norveç Bombardıman Uçağı”, 2021) Arktik bölgesi içinde, ABD’nin NATO’yu kullanarak Rusya’yı dengelemeye çalıştığını gösterir. Rusya cephesine bakacak olursak; Rusya yakın bir tarihte Arktik bölgesinde 12 saatlik bir uçuş gerçekleştirmiştir ve bu uçuşta Tu-160 stratejik süpersonik nükleer bombardıman uçakları kullanılmıştır (“İki Rus Uçağı”, 2021). Burada da Rusya’nın Arktik bölgesindeki faaliyetlerine uluslararası anlamda bir gözdağı vererek devam ettiği söylenebilir. Tüm bunları bir araya topladığımızda Rusya’nın Arktik bölgesinde yürüttüğü yoğun askeri tatbikatları veya “Donald Trump’ın 2019 yılında gayrimenkul anlaşması diyerek Grönland’ı satın almak istemesinin” (“Trump Grönland”, 2019) nedenlerini tahmin etmek zor değildir.

Bölgenin uluslararası alana taşındığını Arktik Konseyinin yapısını inceleyerek de gözlemleyebilmekteyiz. Arktik konseyinde bu bölgenin içinde bulunan ülkelerin yanı sıra birçok gözlemci statüsünde ülke Fransa, Almanya, Japonya, vb. bulunmaktadır ve bu konseyin içinde hükümetler ve parlamentolar arası kuruluşlar, sivil toplum kuruluşları da faaliyet göstermektedir. **Buradan çıkarabileceğimiz anlam küreselleşmenin etkisiyle ülkeler arasında sınırların kalktığı bir dünyada kurulan uluslararası bir denklemde elemanlar sadece Arktik bölgesine kıyaslı olan ülkeler değildir. Bu denklemin içine modern dünya siste-**

Arctic council that established to protect the Arctic region is standing on the ecology side of the pendulum while they are continuing their military activities stand on the globalization side of the pendulum. Another important feature that will cause the Arctic region to become a “Key Point” in terms of globalism in the following years is the fertility of the energy resources in Arctic region. According to a report by the United States Geological Survey “it has 90 billion barrels of undiscovered oil, 44 billion barrels of natural gas liquids and 48 trillion cubic meters of natural gas” (USGS, 2008).

The U.S. placement of bombers in Norway to pressure Russia and NATO’s use of its northern fleet and ground troops (“Norveç Bombardıman Uçağı”, 2021) show that the United States is trying to balance Russia by using NATO within the Arctic. On the other hand, Russia recently carried out a 12-hour flight through the Arctic by using Tu-160 strategic supersonic nuclear bombers (“İki Rus Uçağı”, 2021). We can say that Russia continues its activities in the Arctic with an intimidation. It is not difficult to predict Russia’s competing military exercises in Arctic or the reasons “why Donald Trump wants to buy Greenland by calling it will be real estate deal in 2019” (“Trump Grönland”, 2019).

We can also observe that Arctic has been transferred to the international area by examining the structure of the Arctic Council. Arctic Council has many observer status countries such as France, Germany, Japan, etc. And inter-governmental, inter-parliamentary organizations, and non-governmental organizations also operate within this council. **We can infer that is an international equation was established in the world where borders are eliminated between the countries because of the impact of globalization elements are not only countries bordering Arctic region in this equation. This equation also includes many organizations that were established un-**

minin etkisiyle kurulan birçok kuruluş, Arktik rekabetinde yer almak isteyen ülkeler ve hükümetler de giriyor. Devletlerin yeni potansiyellere sahip bölgelere olan ilgisi ve bunun için yaratmayı göze aldıkları çatışma alanı hiçbir zaman değişmemiştir. Burada değişken olan faktör yaratılan bu çatışma alanlarının ne kadar genişlediğidir. Bu bağlamda genişlemenin yakın bir gelecekte Arktik bölgesine de yayılacağını söyleyebiliriz.

Sonuç olarak Arktik bölgesini bir sarkaç içinde düşünecek olursak ve bu sarkacın bir ucunda küreselleşme bir ucunda da ekoloji olacağını varsayarsak, bu bölge hem ekolojik açıdan ayakta kalmaya çalışan ve korunmaya çalışılan bir bölge hem de küreselleşmenin getirdiği sonuçlardan kaçamayan, devletlerin çıkar çatışmalarına sahne olabilecek potansiyele sahip bir bölge olacaktır. Bu bölge kimi zaman devletlerin Arktik bölgesini ekolojik açıdan korumaya çalışmalarıyla ekoloji sarkacında kimi zaman da bölgenin içinde bulunduğ potansiyellerden dolayı devletlerin rekabetine sahne olmasıyla küreselleşme sarkacında gidip gelmektedir.

der the influence of the modern world-system, countries, and governments that want to take part in Arctic competition. The interest of states about regions that have new potentials and the area of conflict that they risk creating for it has never changed. The variable factor is how widened these conflict areas are. In this context, we can say that this expansion will sprawl to the Arctic region soon.

To conclude, if we think of the Arctic region in pendulum and assume that there will be ecology at one side of this pendulum and the other side is globalization Arctic region will be both a region that is trying to survive ecologically and trying to be protected and it will be a region that cannot escape the consequences of globalization and has the potential to be the scene of conflicts of state's interest. This region sometimes goes back and forth in the pendulum of ecology because countries try to protect its nature ecologically. And it sometimes goes back and forth in the pendulum of globalization due to competition of the states because of the potentials of this region.

References:

- ABD, Rusya'ya Baskı için Norveç'e Bombardıman uçaklarını Yerleştiriyor.(2021, 4 Şubat). Sputnik <https://tr.sputniknews.com/savunma/202102041043726383-abd-rusyaya-baski-icin-no-rvece-bombardiman-ucaklarini-yerlestiriyor/> adresinden edinilmiştir.
- İki Rus Nükleer Bombardıman Uçağından Arktik Bölgesinde 12 Saatlik Uçuş. (2021, 10 Şubat). Sputnik <https://tr.sputniknews.com/savunma/202102101043773856-iki-rus-nukleer-bombardi-man-ucagindan-arktik-bolgesinde-12-saatlik-ucus/> adresinden edinilmiştir.
- Mitchell, C. (2021). Polar Bears Struggle to Survive At Warming Arctic[Fotoğraf] <https://www.thetimes.co.uk/article/polar-bears-struggle-to-survive-at-warming-pole-z-vbsh6j9> adresinden edinilmiştir.
- Russian mining giant handed US\$2bn fine over fuel spill(2021,6 Şubat). Macau News Agency. <https://www.macaubusiness.com/russian-mining-giant-handed-us2bn-fine-over-fuel-spill/> adresinden edinilmiştir.
- Oliva, M. (2018, 28 Kasım). Arctic Cold War: Climate Change Has Ignited a New Polar Power Struggle.[Fotoğraf] <https://theconversation.com/arctic-cold-war-climate-change-has-ignited-a-new-polar-power-struggle-107329> adresinden edinilmiştir.
- Sarıgül, T. (2015, 9 Aralık). Buzkıran Gemiler Buzla Kaplı Sularda Nasıl İlerler?. TÜBİTAK Bilim Genç. [Fotoğraf] <https://bilimgenc.tubitak.gov.tr/makale/buzkiran-gemiler-buzla-kapli-sularda-nasil-ilerler> adresinden edinilmiştir.
- Trump Grönland'a Takti: Devasa Trump Towers'ı Photoshopla Adanın Ortasına Kondurdu.(2019, 20 Ağustos) Sputnik. <https://tr.sputniknews.com/abd/201908201039957099-trump-gronlanda-takti-devasa-trump-towersi-photoshopla-adanin-ortasina-kondurdu/> adresinden edinilmiştir.
- United States Geological Survey. (2008). Circum-Arctic Resource Appraisal: Estimates of Undiscovered Oil and Gas North of the Arctic Circle. <https://pubs.usgs.gov/fs/2008/3049/fs2008-3049.pdf> adresinden edinilmiştir.
- Uzmanlar uyardı: Plastik kirliliği Artık El Değmemiş Bölgelere bile ulaştı.(2019, 18 Şubat). Sputnik <https://tr.sputniknews.com/cevre/201902181037728610-plastik-kirliligi-el-degmemisbolgelere-bile-ulasti/> adresinden edinilmiştir.

Afrika'nın Covid-19 Aşısı İçin Mücadelesi

Africa's Struggle for the Covid-19 Vaccines

Ceyda Perihan Bayram

Işık Üniversitesi

Uluslararası İlişkiler Bölümü Öğrencisi

Giriş

Dünyanın pek çok farklı yerinde Covid-19 sürecinin etkileri azaltılmaya ve normalleşme yoluna girilmeye çalışılırken, Afrika kıtasındaki çalışmalara bakılacak olursa, kıtanın uğraştığı hem iç hem dış etkenler COVID ile mücadeleyi olumsuz yönde etkiliyor. Kıtada yaklaşık 1.3 milyar insan yaşadığı düşünülürse, Afrika'nın pandemi sürecini başarılı bir şekilde atlatabilmesi diğer kıtaları da yakından alakadar ediyor. 55 ülkeye ev sahipliği yapan Afrika aynı süreç boyunca siyasi iktidarsızlık, toplum krizleri güvenlik zafiyetleri ve Ebola, HIV gibi diğer farklı hastalıklarla da mücadele ediyor. Dış etkenler ise Dünya Sağlık Örgütü'nün ve aşı şirketlerinin Afrika için yetersiz aşı çalışmaları, aşının kıtaya tedarik sorunu, büyük ülkelerin aşı stoğunu bitirmesi, aşı fiyatlarının arttırılması gibi sorunlar öne çıkıyor. Bu metinde Afrika kıtasındaki bahsedilen bu sorunlar; istifçilik, lojistik kısıtlamalar, finansal sorunlar ve COVAX başlıkları altında ele alınarak okuyucuya neden sonuç ilişkisi bağlamında açıklanacak.

Kıta için doz almaya çalışan çeşitli yetkililere göre, Dünya Sağlık Örgütü tarafından onaylanan Covid-19 aşılarını almadan önce Afrika'nın "aylar değilse de haftalarca" beklemesi gerekeceği söyleniyor. Şimdiye kadar çeşitli girişimlerle 900 milyona yakın doz güvence altına alındı ve bu kıtanın

Introduction

While the effects of the Covid-19 process are being reduced and normalization is being sought in many different parts of the world, both internal and external factors that the continent is dealing with are negatively affecting the fight against COVID. Given that about 1.3 billion people are living on the continent, Africa's successful recovery from the pandemic is of great interest to other continents. Africa, home to 55 countries, is also struggling with political impotence, community crises, security weaknesses and other different diseases such as Ebola and HIV. External factors include inadequate vaccination efforts for Africa by the World Health Organization and vaccine companies, the problem of supplying vaccines to the continent, the end of the vaccine stockpile of large countries, and increasing vaccination prices. These problems mentioned in this text on the African continent; hoarding, logistical constraints, financial problems and COVAX will be discussed and explained to the reader in the context of the cause and effect relationship.

Africa will have to wait "weeks, if not months," before receiving Covid-19 vaccines approved by the World Health Organization, according to various officials trying to get doses for the continent. So far, nearly 900 million doses have been

1,3 milyar insanının yaklaşık % 30'unu aşılama yetecek kadar. Zengin ülkeler tarafından istifleme, finansman açıkları, düzenlemeler ve soğuk zincir gereksinimleri, aşılarda piyasaya sürülme sürecini yavaşlattı. Dünya Sağlık Örgütü başkanı Dr. Tedros Ghebreyesus, "Dünya feci bir ahlaki başarısızlığın eşiğinde ve bedeli en fakir ülkelerdeki insanlar ödeyecek," diye uyardı. Dr. Tedros'a göre, en az 49 yüksek gelirli ülkede 40 milyona yakın doz uygulanmışken, en düşük gelirli ülkelere sadece birinde 25 doz uygulanmıştı. Dr. Tedros: "25 milyon değil, 25.000 değil, sadece 25" diye ekledi, hangi ülke olduğunu belirtmeden. Şu ana kadar, Avrupa'da ilk dozların piyasaya sürülmesinden neredeyse iki ay sonra, ana Batı aşılarının hiçbiri Afrika'da henüz uygulanmadı. DSÖ başkanı ayrıca eşitlik çağrısında bulunarak: "Eşit erişim dilini konuşsalar bile, bazı ülkeler ve şirketler çift taraflı anlaşmalara öncelik vermeye, fiyatları artırmaya ve kuyruğun önüne atlamaya devam ediyor." dedi.

secured through various initiatives, enough to vaccinate about 30% of the continent's 1.3 billion people. Hoarding by rich countries, funding gaps, regulations and cold chain requirements have slowed the launch of vaccines. "The world is on the brink of catastrophic moral failure and people in the poorest countries will pay the price," warned Dr Tedros Ghebreyesus, head of the World Health Organization. According to Dr Tedros, nearly 40 million doses were administered in at least 49 high-income countries, while only 25 doses were administered in one of the lowest-income countries. Dr Tedros added: "It's not 25 million, it's not 25,000, it's just 25," without specifying which country it is. So far, almost two months after the launch of the first doses in Europe, none of the main Western vaccines have yet been administered in Africa. The WHO chief also called for equality, saying: "Even if they speak the language of equal access, some countries and companies continue to prioritize bilateral agreements, raise prices and jump in front of the queue."

İstifçilik

Afrika'da uzun aşı bekleyişinin en önemli sebeplerinden birisi güçlü ve gelişmiş ülkelerin ihtiyaçlarından fazla aşı temin ederek, Covid-19 aşılarını istiflemesidir. Bunu klasik realizm teorisi ile örneklendirmek mümkün. Ülkelerin kendi vatandaşlarının çıkarını göz etmesi ve kendi çıkarlarında hareket etmesi, önceliğinin yine kendileri olması, aşı istifleme ve diğer Dünya vatandaşlarının riske atılması bunun en önemli örneğidir denilebilir. Bunun yanında, DSÖ Afrika Bölge Direktörü Dr. Matshidiso Moeti, geçtiğimiz günlerde bir sanal basın toplantısında aşı dozlarının mevcudiyetindeki dengesizliği değerlendirdi, "Önce ben değil, pandemiyi sona erdirmenin tek yolu biziz," dedi. Dr. Moeti : Aşı istifleme sadece çileyi uzatacak ve Afrika'nın iyileşmesini geciktireceğini dile getirdi ve en savunmasız Afrikalıların aşı beklemeye zorlanırken, zengin ülkelerdeki düşük riskli grupların aşılınmaya başlanması son derece haksızlıktır, diye ekledi.

Lojistik Kısıtlamalar

Afrika'da yüksek risk grubunda bulunan insanların aşılınması yalnızca uluslararası aşı istifleme sebebiyle değil, aynı zamanda bazı aşılarda derinlemesine soğutulması ihtiyacı ile birlikte lojistik kısıtlamalarla daha da uzun sürebilir. Eski Liberya Başkanı ve DSÖ gözden geçirme panelinin eş başkanı Ellen Johnson Sirleaf, geçen hafta ABD'deki bir radyo istasyonu ile yaptığı röportajda "Hiç şüphesiz lojistik zorluklarla karşılaşacağız" dedi. Bu ayın başlarında, Afrika'da COVID-19 testlerini gerçekleştiren ilk ülkelerden biri olan Senegal'deki yetkililer, aşırı düşük sıcaklıklar gerektiren bazı aşılarda saklama kapasitesine sahip olmayabileceklerini söylediler. Her ne kadar bazı şirketler aşığı gerekli lojistik ekipmanlarla birlikte sağlıyor olsa da, bu destek pek çok ülke için yetersiz kalıyor. Aşının yalnız stoklanabilmesi değil insanları aşılamayı yapacak yeterli düzeyde ortam ve personel eksikliği de mevcut.

Hoarding

One of the most important reasons for the long wait for vaccines in Africa is the hoarding of Covid-19 vaccines, providing more vaccines than strong and developed countries need. It is possible to exemplify this with classical realism theory. It can be said that it is the most important example of this for countries to look after the interests of their own citizens and act in their own interests, to have their priority again, to hoard vaccines and to put other citizens of the World at risk. Also, WHO Regional Director for Africa Dr. Matshidiso Moeti discussed the imbalance in the availability of vaccine doses at a recent virtual press conference, saying, "We are the only way to end the pandemic, not me first." Dr. Moeti said that stacking vaccines would only prolong the ordeal and delay Africa's recovery, adding that while the most vulnerable Africans are being forced to wait for vaccinations, it is extremely unfair that lowrisk groups in rich countries are being vaccinated.

Logistical Restrictions

Vaccinating people in the high-risk group in Africa can take even longer, not only because of international vaccine hoarding but also because of logistical constraints, along with the need for deep cooling of some vaccines. "There is no doubt that we will face logistical challenges," Ellen Johnson Sirleaf, the former President of Liberia and co-chair of the WHO review panel, said in an interview with a US radio station last week. Earlier this month, officials in Senegal, one of the first countries in Africa to carry out COVID-19 tests, said they may not have the capacity to store some vaccines that require extremely low temperatures. Although some companies provide the vaccine with the necessary logistical equipment, this support is insufficient for many countries. There is not only the availability of the vaccine but also a lack of adequate environment and staff to vaccinate people.

Finansal Sorunlar

Lojistik bir yana, ülke çapında aşı kampanyalarının finansmanı Afrika hükümetleri için büyük bir zorluktur. Bunun çözümüne yönelik birçok girişim olmuş, finansal anlamda yardım için kampanyalar düzenledi. Bunun örneği olarak COVAX girişimi, aşı için gerekli 6,6 milyar doların 2,4 milyar dolarını toplarken, 2021’de aşı tedariki için daha fazlasına ihtiyaç olduğu söyleniyor. AfB, Afrika İhracat-İthalat Bankası’nın (Afreximbank), 55 Üye Devleti adına üreticilere 2 milyar dolara kadar ön garantiyi sağladı, ancak ülkelerin yine de boşlukları finanse etmek için kaynak aramaları gerekiyor. AfB Özel Temsilcisi Strive Masiyiwa, “Afrika, tarihte ilk kez bir pandeminin ortasında milyonlarca aşı dozuna erişimi güvence altına aldı” dedi. Bununla birlikte, “hala büyük bir aşı dozu eksikliği var.” diye ekledi.

COVAX Nedir?

COVAX, Mart 2020’de koronavirüs pandemisinin başlangıcında G20 liderlerinden gelen bir çağrıya yanıt olarak kurulan ve daha sonra Dünya tarafından başlatılan COVID-19 Araçlarına Erişim (ACT) Hızlandırıcı’nın bir parçasıdır. Ve COVID-19 aşılarının hem yüksek gelirli hem de düşük gelirli ülkelerde dünya çapında erişilebilir olmasını sağlamak için hükümetler ve üreticilerle birlikte çalışan tek küresel girişimdir. COVAX, çok çeşitli COVID19 aşı adaylarının araştırma, geliştirme ve üretimini destekleyecek ve fiyatlandırmayı müzakere edecek bir platform görevi görür. En önemlisi, COVAX aynı zamanda, COVID-19 aşılarını tam olarak ödeyemeyen 92 orta ve düşük gelirli ülkenin, tıpkı yüksek gelirli, kendi kendini finanse eden ülkelerin yaptığı gibi, bunlara eşit erişim sağlamayı da amaçlamaktadır.

Sonuç

Sonuç olarak; pandemi sırasında tüm insanların aşılanmasının eşit ve adil şekilde planlanması

Financial Problems

Logistics aside, funding vaccine campaigns across the country is a major challenge for African governments. There were many attempts to solve this, and campaigns were organized to help financially. As an example, the COVAX initiative has raised \$2.4 billion of the \$6.6 billion needed for the vaccine, with more said to be needed for vaccine supply in 2021. AU has provided producers with up to \$2 billion in pre-guarantees on behalf of the African ExportImport Bank’s (Afreximbank) 55 Member States, but countries still need to look for resources to finance the gaps. “For the first time in history, Africa has secured access to millions of vaccine doses amid a pandemic,” AU Special Representative Strive Masiyiwa said. However, he added, “there is still a huge lack of doses of vaccines.”

COVAX

COVAX is part of the Covid-19 Tools Access (ACT) Accelerator, which was established in March 2020 in response to a call from G20 leaders at the start of the coronavirus pandemic and was later launched by the World. And it is the only global initiative working with governments and manufacturers to ensure covid-19 vaccines are accessible worldwide in both high-income and low-income countries. COVAX serves as a platform to support the research, development and production of a wide range of COVID-19 vaccine candidates and negotiate to price. COVAX also aims to provide equal access to 92 middle- and low-income countries that cannot fully pay for COVID-19 vaccines, just as high-income, self-funded countries do.

Conclusion

As a result, it is the responsibility of all mankind to plan the vaccination of all people equally and fairly during the pandemic, but it is not clear

tüm insanlığın sorumluluğudur ancak Afrika'nın ihtiyaç duyduğu aşıya istifçilik, lojistik kısıtlamalar ve finansal sorunlar sebebiyle ne zaman kavuşabileceği belli değil. Covid19 aşılarının erişimi ve dağıtımına ilişkin mevcut durum, dünya düzeninin onlarca yıllık çelişkilerini canlı bir şekilde göstermektedir. Gelişmiş Batı ülkeleri Afrika'daki aşı tedariklerini ve aşılarmayı; ihtiyaçlarından daha fazla aşı tedarik ederek, aşı biriktirerek ve yüksek riskte olmayan vatandaşlarını dahi aşılarmak Afrikayı ve diğer gelişmekte olan ülkeleri aşı kuyruğunda çok geride bırakıyor. COVAX oluşumu her ne kadar aşılarmın dünyada eşit ve hızlı bir şekilde paylaştırılmasını hedeflemiş olsa bile şu ana kadar, Afrika'da kıtanın %20'sinin aşılarmış olması gerekiyordu. Finansal sorunlara yönelik çalışmalar yapılıyor olsa da, (Afrika Tıbbi Malzemeler platformu) ATMP, 270 milyon dozluk bir başlangıç siparişini müzakere etti, ancak bu, Afrika'nın sürü bağışıklığı elde etmek için ihtiyaç duyduğu % 60 kapsama oranından hala çok uzak ve bu malzemelerin ne zaman mevcut olacağı konusunda da bir bilgi yok. Son olarak, ilk aşılarmın üzerinden iki ay geçmesinden sonra ilk dozlar bu ayın sonlarında kıtaya ulaşmaya başlayabilirse de, Afrika ülkelerinin insanlara ne zaman aşı yapmaya başlayabileceği henüz belli değil.

when Africa will be able to get the vaccine due to hoarding, logistical constraints and financial problems. The current situation regarding the access and distribution of Covid-19 vaccines vividly illustrates decades of contradictions of the world order. Developed Western countries provide and vaccinate vaccines in Africa; by supplying more vaccines than they need, accumulating vaccines, and vaccinating even high-risk citizens, it far outperforms Africa and other developing countries in the vaccine queue. By now, 20% of the continent in Africa should have been vaccinated, even though the COVAX formation aimed to share vaccines equally and quickly around the world. Although studies are being carried out on financial problems, (African Medical Supplies Platform) AMSP has negotiated an initial order of 270 million doses, but this is still far from the 60% coverage Africa needs to achieve herd immunity, and there is no information on when these materials will be available. Finally, although the first doses may begin to reach the continent later this month, two months after the first vaccines, it is not yet clear when African countries will be able to start vaccinating its people.

References:

- Kuwonu, F. (2021, February 03). COVID-19: African Countries scramble for vaccines | Africa Renewal. Retrieved March 06, 2021, from <https://www.un.org/africarenewal/magazine/february-2021/covid-19-africancountries-scramble-vaccines>
- Soy, A. (2021, January 22). Africa's long wait for the COVID-19 vaccine. Retrieved March 06, 2021, from <https://www.bbc.com/news/world-africa-55751714>
- Tasamba, J. (2021, January 31). COVID-19: Africa fears Vaccine Shortage, urges equity. Retrieved March 06, 2021, from <https://www.aa.com.tr/en/africa/covid-19-africafears-vaccine-shortage-urges-equity/2128751>
- Until Africans get the COVID vaccinations they need, the whole world will SUFFER | Paul Kagame. (2021, February 07). Retrieved March 06, 2021, from <https://www.theguardian.com/commentisfree/2021/feb/07/africans-covidvaccinations-pandemic-paul-kagame>
- WINSOR, M. (2021, February 26). ABC news. Retrieved March 06, 2021, from <https://abcnews.go.com/Health/covax-global-initiative-helping-covid-19-vaccinespoorer/story?id=76106981>

Kadın ve Göç İlişkisini Anlamak

Understanding the Relation of Women and Migration

Dize Doğan

Bahçeşehir Üniversitesi

Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü Öğrencisi

Göç, en geniş anlamıyla bireylerin ya da toplulukların bulundukları yerleşim yerini bırakarak başka bir yerleşim yerine gitmesidir. Göçü tetikleyen sebepler arasında ekonomik ve sosyal eşitsizlik, yoksulluk, siyasi baskı, zulüm, savaş ve doğal afetler gibi çeşitli ve kompleks durumlar yer almaktadır. Birleşmiş Milletler'in raporuna göre, 2020'de kendi ülkesinin dışında yaşayan insan sayısı 281 milyona ulaştı. Yine bu rapora göre küresel olarak göçmenlerin yüzde 48'i kadınlardan oluşuyor. Bu kadınların çoğu iş, eğitim ya da ailesel sebeplerden dolayı göç etmişken aynı zamanda zulüm ve çatışmalardan dolayı yaşadığı yeri bırakmaya zorlanan kadınlar da vardır.

1980'lere kadar göç, bir erkek olgusu olarak değerlendirildi ve kadın perspektifiyle incelenmesi ancak son yıllarda kadınların gittikleri ülkelerdeki iş gücü piyasasında yer bulmalarıyla incelenir bir alan haline geldi. Bu döneme kadar kadının göç sebebi daha çok ailesel perspektiflerden eş, kardeş ve babalarına bağımlı kişiler olarak ve aile içindeki konumlarına göre değerlendirildi fakat yapılan incelemelerde de görülüyor ki ailesel faktörlerin yanı sıra kadının göç sebepleri arasında birçok kompleks bileşen var. Göçün kadın perspektifinden çalışılmasıyla birlikte, göçmen kadınları nasıl dönüştürdüğü, kadın göçmenlerin hangi sektörlerde iş bulabildikleri, iş gücünün ve göçün

Migration, in its broadest sense, is the movement of individuals or communities to another settlement, leaving their place of residence. Among the reasons that trigger migration are various and complex phenomena, such as economic and social inequality, poverty, political oppression, persecution, war and natural disasters. According to the report of the United Nations, the number of people living in a country other than their own have reached 281 million in 2020. According to the same report, 48 percent of immigrants globally are women. While most of these women emigrated for reasons such as work, education or family, there are also women who were forced to leave their homes due to persecution and conflict.

Up until the 1980s, migration was considered as a male phenomenon, and it has become an area of study consisting of women only when they have found their place in the labor market in the countries they have immigrated to. Until this period, the reason for migration of women was evaluated mostly from familial perspectives as individuals depending on their husbands, fathers and brothers and according to their position in the family, however, it seen on many studies that there are many complex components among the reasons for the migration of women in addition to familial factors. With the study of migration from a

feminizasyonu gibi konular incelenmeye başlanmıştır. Göçün feminizasyonu, özellikle kıtasal Avrupa ve Kuzey Amerika'da bölgesel olarak kadın göçünün yüzde 70-80'lere çıkmasıyla ortaya çıkan bir kavramdır (Fleury, 2016).

Göçün feminizasyonu çok boyutlu bir olgudur ve bir çok farklı eğilimden etkilenecek değerlendirilir. Bunlardan birincisi, Küresel Güney'deki ülkelerde eğitim ve sağlık gibi kamu hizmetlerinin özelleştirilmesi ve sosyal güvenlik harcamalarında büyük kesintilere gidilmesi, bu ülkelerdeki vatandaşları yükselen yoksulluk seviyeleri, sosyal eşitsizlikler, işsizlik gibi durumlarla karşı karşıya bırakıyor (Maymon, 2017). Bu durum genel göç oranlarında artışa sebep olduğu gibi kadınların da göç etmesine sebep olan durumlar arasında.

İkinci olarak, göç kendi ülkelerinden düşük olan yaşam şartları ve ekonomik koşulları iyileştirebilmek için göçmenler tarafından bir alternatif olarak görülüyor. Üçüncü olarak, Küresel Kuzey'deki değişen aile yapısı ve kadınların iş gücünde daha da dahil olmasıyla geleneksel olarak kadınlara atfedilmiş çocuk, yaşlı, engelli ve hasta bakımı alanında bir aksama meydana geldi ve bu ülkelerdeki orta ve yüksek sınıf vatandaşların özellikle göçmen kadınlardan oluşan çocuk, yaşlı, engelli ve hasta bakıcılarının talebini arttırdı. Göçmen bakıcılar üzerine olan bu talebin yanı sıra aynı zamanda ev ve otel temizleme hizmetleri, hemşirelik gibi yine kadınlarla özdeşleştirilmiş alanlarda da (gender segregated work) Küresel Kuzey'deki talep arttı. Buna karşılık olarak, Filipinler'de gelişmiş ülkelerdeki bu hemşire talebini karşılamak için hükümet 25'ten fazla ikili anlaşma imzalayarak ülkelerini hemşirelik eğitimi konusunda bir merkez haline getirdi ve kadınların dışarıya olan göçünü destekleyen çalışmalarda bulundu (Maymon, 2017). Yılmaz'a göre (2019) hemşire göçü, gelişmekte olan ülkelerde zaten az olan sağlık çalışanı sayısının daha da azalmasına neden olmaktadır ve göç ile ilgili incelenmesi gereken önemli

women's perspective, questions such as how migration transforms women immigrants, in which sectors women immigrants can find jobs, and the feminization of the workforce and migration have started to be examined. The feminization of migration is a concept that emerged with the increase of women's migration to about 70-80 percent in certain local regions, especially in continental Europe and North America (Fleury, 2016).

The feminization of migration is a multidimensional phenomenon and its evaluation is made according to the influence of many different trends. The first now being, the privatization of public services, such as education and health, and major cuts in social security expenditures in the Global South expose citizens in these countries to situations such as rising poverty levels, social inequalities, and unemployment (Maymon, 2017). While this situation causes an increase in general migration rates, it is also among the situations that cause women to migrate.

Secondly, migration is seen as an alternative to improve the living and economic conditions that are lower in their home country by migrants. The third one is that with the changing family structure and the greater inclusion of women in the workforce in the Global North, a disruption has occurred in the field of child, elderly, disability and sick care, which are areas traditionally attributed to women. Middle and high-income citizens in these countries increased the demand for caregivers, which is especially filled with immigrant women. In addition to the demand for caregivers, the demand for other areas of gender segregated work, such as home and hotel cleaning services and nursing, has also increased in the Global North. In response, the government in the Philippines signed more than 25 bilateral agreements to meet this demand for nurses in developed countries, making their country a center for nurse education and worked towards supporting

konu başlıklarından birisidir. Hemşireler eğitilmiş ve kalifiye elemanlar olarak değerlendirildiğinden göç eden hemşirelerin yerine bir yenisini koymak diğer alanlarda olduğu gibi kolay olmayacaktır ve kaynak ülkelerde sağlık alanında bir krize sebep olabileceği öngörülebilir.

Literatürde dördüncü olarak değerlendirilen alan ise imalat sanayisinin ucuz ve esnek iş gücüne yönelerek özellikle giysi, tekstil ve gıda işleme gibi kadınlarla özdeşleştirilmiş alanlarda göçmen kadınları tercih etmesidir. Bunun sebebi fabrika sahiplerinin göçmen kadınları itaatkar, çalışkan ve uyumlu oldukları genellemesiyle ideal çalışanlar olarak görmesidir. Bunun dışında, işverenler kadınların ailelerinin geçiminde birincil rolü oynayan kişi olarak görmeyip onları ikincil pozisyonda değerlendiriyor ve kadınları erkeklere göre daha düşük maaşla çalıştırılabileceğine inanıyor. Ucuz işçi arayışının bir sonucu olarak, kadınların imalat sanayisinde çalışma koşulları yetersiz kalmış ve hukuki koruması yok denecek kadar azalmıştır (Maymon, 2017). Göçmen kadınların karşılaştığı sıkıntılar arasında pasaportlarına el konulması gibi durumlar işverene bağımlılığı da beraberinde getirmektedir. İşverene bağımlılığı oluşan kadınlar, çalışma süreleri belirli olmadan uzun saatler boyunca ve sürekli olarak ücretsiz çalışmaya zorlanarak aynı zamanda şiddet, tecavüz ve işkence tehditleriyle de her an burun buruna gelmektedir (Fidh, 2007).

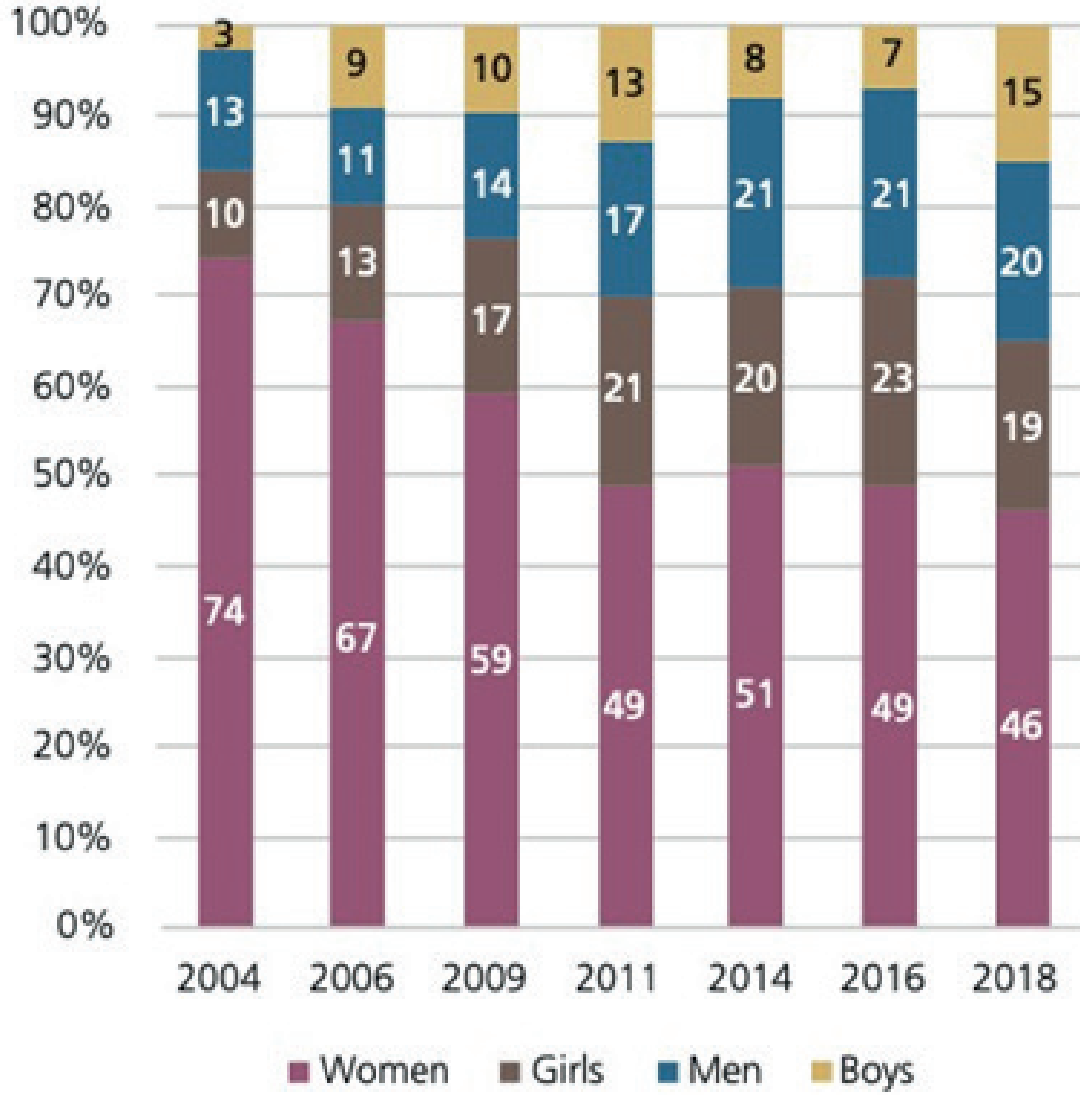
Kadınların göçünde değinilmesi gereken bir başka durum ise kadınların insan ticareti gibi bir insanlık suçu sebebiyle göç etmek zorunda bırakılmasıdır. 2020 tarihli Birleşmiş Milletler verilerine göre kadınlar insan ticaretinin başlıca kurbanlarıdır. Bu rapora göre 2018 yılında insan ticareti mağdurlarının yüzde 46'sını kadınlar, yüzde 19'u kız çocukları olmak üzere yüzde 34'ünü çocuklar oluşturmaktadır. Bu verilerden görülebileceği üzere insan ticareti oransız olarak kadınları daha fazla etkilemektedir. Raporun ilk yayımlandığı tarih olan 2004 yılıyla kıyaslandığında insan tacir-

the emigration of women (Maymon, 2017). According to Yılmaz (2019), nurse migration causes a further decrease in the number of healthcare workers in developing countries, which is already low. As nurses are considered as educated and skilled workers, it will not be easy to replace the emigrating nurses as in other fields, and a health crisis may be predicted in the source countries.

The fourth area in the literature is that the preference of immigrant women in the manufacturing industry, especially in areas identified with women, such as clothing, textiles and food processing, due to their search for cheap and flexible labor. This is also because factory owners see immigrant women as ideal workers, with the generalization that they are compliant, hardworking, and docile. Apart from this, women are not seen as the primary provider in the livelihood of their families by employers but are considered as the secondary provider, therefore, employers believe they can be employed with a lower salary than men. As a result of the search for cheap workers in the manufacturing industry, the working conditions of immigrant women have remained inadequate and their legal protection has scarcely been reduced (Maymon, 2017). Situations such as confiscation of their passports in the work field are among the difficulties that migrant women face, and they usually result in dependency on the employer. Women who are dependent on the employer are forced to work for long hours with little to no rest and to work free while at the same time they also come face to face with threats of violence, rape and torture (Fidh, 2007).

Another situation to be addressed in women migration is that women also forced to migrate due to human trafficking. According to the United Nations reports dated 2020, women are the main victims of trafficking. According to this report, 46 percent of human trafficking victims in 2018 are women while 34 percent are children, girls constituting about 19 percent.

FIG. 8 Trends in the share of age and sex profiles of detected trafficking victims, across selected years

leri tarafından etkilenen erkeklerin ve çocukların yüzdesinde ciddi bir yükselme olduğu görülebilir. Rapora göre tespit edilen mağdurların yüzde 50'si cinsel sömürüye, yüzde 38'i zorla çalıştırılmaya, yüzde 6'sı zorla suç faaliyetlerine ve yüzde birinden fazlası ise dilencilığe maruz kaldı. Sömürü türlerinin cinsiyet odaklı analizi yapıldığında kadınların daha çok cinsel sömürü (%72), erkeklerin ise zorla çalıştırma (%86) şeklinde sömürüye maruz kaldığı görülmektedir (UNICEF, 2017).

As can be seen from these data, human trafficking is affecting women disproportionately. When compared with the 2004 data, which is the first year these reports have been published, a serious elevation in the percentage of men and children affected by human traffickers may be observed. According to the UN report, 50 percent of the victims identified have been subject to sexual exploitation, 38 percent have been subject to forced labour, 6 percent have been subject to forced

Birleşmiş Milletler aynı raporunda insan tacirlerinin büyük bir kısmının erkeklerden oluştuğunu belirtmektedir. Bu da demektir ki kadınlar ve kız çocukları özellikle erkek sömrüsüyle organ ticareti, zorla çalıştırma, çocuk ticareti, cinsel sömürü, dilenme ve evlenme ile karşı karşıya kalmaktadır.

Son olarak, sığınma amacıyla göç etmek durumunda kalan kadınların da literatürde göçün feminizasyonu içerisinde değerlendirilir. Savaş ya da iç savaş gibi durumların yanı sıra ülkelerinde ayrımcılığa uğrayan ya da kötü muameleye uğrayan kadınların da sığınmacı olarak başka ülkelere göç eder. Kadın sığınmacılar normal göçmenlerin aksine temel güvenlik ve korunma sorunlarıyla daha fazla karşı karşıya kalmaktadırlar. Sığınmacı kadınlar fiziksel saldırı ve istismara karşı daha kırılgan olmaktadır. Eşlerini savaşta kaybeden kadınlar toplum ve aile içerisindeki rollerinin ve sorumluluklarının değiştiğini ve bu durumdan olumsuz olarak etkilendiklerini belirtmektedir (UNHCR, 2018).

Kadınların bulundukları yerleşim yerini terk ederek göç etmesi görüldüğü üzere farklı alanlarda farklı şartlar altında yapılabilir. Doğduğu ülkeden farklı bir ülkede göçmen kadın olarak var olmaya çalışan kadınlar birçok cinsiyetçi yapısal faktörlerle karşı karşıya gelmektedir. Çalışma olanakları kadınlarla özdeşleştirilmiş alanlarla sınırlı olan göçmen kadınlar çoğu zaman ailelerine destek olabilmek adına çocuklarını arkada bırakarak hemşirelik ve bakıcılık gibi işleri üstlenmektedir. Bu işlerde pasaportlarına el konmasıyla zorla çalıştırılmaya müsait hale gelme riskiyle karşı karşıyadırlar. Çalıştıkları ortamlarda cinsel ve fiziksel saldırı riskiyle karşı karşıya olan kadınların temel güvenlik eksiklerinin yanı sıra hukuki koruması yok denecek kadar azdır ve yaşadıkları bu kadınlara psikolojik olarak baskı oluşturmaktadır. Göçmen kadınların yaşadıklarının düzenli olarak incelenmesi ve yaşam koşullarının iyileştirilmesi için ulusal ve uluslararası alanda düzenlemeler

crime activity and about one percent have been subject to begging. When the gender-oriented analysis of these exploitation is made, it is observed that women have been more pushed towards sexual exploitation with about 72 percent, while men have been usually exploited in force labour with about 86 percent (UNICEF, 2017).

In the same report of the United Nations, it indicates that a large portion of human traffickers consist of men. This means that women and girls are particularly targeted for exploitation by men, such as organ trade, forced labor, forced labor, child trafficking, sexual exploitation, begging and marriage.

Finally, women who had to migrate to take refuge are also analyzed within the feminization of migration in the literature. In addition to the situations such as battle or civil war, women also take refuge in other countries due to being discriminated against and maltreated. Women refugees are more prone to face basic security and protection problems compared to normal migrants. Women refugees are more fragile against physical assault and abuse. Women, who lost their husbands due to war, state that their roles and responsibilities in their community and family had changed and that they are negatively affected by this situation (UNHCR, 2018).

As seen from the analysis above, women may migrate under different conditions and in different areas. Women, who try to exist as an immigrant woman in a foreign country, are faced with many sexist structural factors. With the job opportunities limited with gender segregated work, immigrant women usually leave their children behind to work as nurses or caregivers, so that they could support their families back home. In the jobs that they could find, they face the risk of being available to forced labour if their passports gets confiscated by their employers. The women

yapılmalı ve insanlık hakları gözetilmelidir. Fakat unutulmamalıdır ki göç edenler her zaman rakamların ve istatistiklerin çok daha ötesindedir.

who are facing the risk of sexual and physical assault in the environments that they work lack basic safety precautions, let alone legal protection and these conditions psychologically damage migrant women. Regular observation of migrant women and their living conditions should be arranged in national and international areas and their rights as human beings should be protected. But it should also be noted that migrants are always far beyond the numbers and statistics.

References:

- Fidh. (2007). Women and Migration. 36 Congress of the FIDH Migration Forum.
- Maymon, L. M. (2017). The Feminization of Migration: Why are Women Moving More?. Cornell Policy Review.
- UNHCR, 2018b. Woman Alone: The Fight For Survival by Syria's Refugee Women. United Nations Department of Economic and Social Affairs, Population Division (2020).
- International Migration 2020 Highlights (ST/ESA/SER.A/452).
- UNODC, Global Report on Trafficking in Persons 2020 (United Nations publication, Sales. No. E.20.IV.3).
- Yılmaz, A. (2019). Göç ve Kadın: "Göçün Feminizasyonu" ve Kadın Göçmenlerin Durumu. Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi. doi:10.18026/cbayarsos.54529045290

'İlkel' Afrika 'Primary' Africa

E. Şevval Okan
İstanbul Üniversitesi
Antropoloji Bölümü Öğrencisi

Afrika kıtası çok eski dönemlerden beri üzerinde çalışılan bir alan olmuştur. İnsanın Afrika'dan çıkıp bütün dünyaya yayılan yolculuğu bu noktada önem kazanmaktadır. İnsanlığın başlangıç noktası olmasına rağmen dışlanan ve ötekileştirilen olmaktan kaçamamıştır. İnsanı, insan evrimini kültürel ve biyolojik yönleriyle inceleyen Antropoloji biliminin ortaya çıkışı da 'öteki'ni incelemek şeklinde olmuştur. O dönem Batılı araştırmacılar kendileri gibi olmayan Afrikalı toplulukları incelemeye başladıklarında onları hiyerarşik olarak kendilerinden daha aşağıda görmüşler ve neredeyse insandan ziyade maymuna daha yakın oldukları iddialarını savunmuşlardır; öyle ki bu iddialarına bilimsel dayanak olması adına bazı indeksler üzerinde çalışmışlardır. Örneğin yüzün öne çıkıklığını karşılaştırarak sayısal veriler elde ederek insanları ve diğer primatları kategorize etmişlerdir. Ya da kafataslarını inceleyip farklı şekillere göre sıralayarak yine insanları kategorilere ayırmışlardır. İnsanın kendi gibi olmayana yaklaşımının iyi olmaması eskiden olduğu gibi aslında halen de devam etmektedir. Buradan hareketle, bu makalede, geçmiş dönemlerde 'ilkel', 'vahşi', 'yabani' olarak adlandırılan hala da olumsuzluklarla anılan Afrika ve Afrika ile ilgili çalışmalardaki yaklaşım değerlendirilmektedir.

Yaşadığımız dünyada bütün insan topluluklarının birbirleriyle etkileşim halinde olmaları çeşitli yaklaşımları beraberinde getirmeye devam edecektir, bu durum ancak farklının kötü olmaması

The African continent has been an area that has been studied since ancient times. The journey of man from Africa to the whole world gains importance at this point. Although it is the starting point of humanity, it could not escape from being excluded and marginalized. The emergence of the science of Anthropology, which examines the human and human evolution in terms of its cultural and biological aspects, has also been in the form of examining the "other". When Western researchers at that time began to study African communities that were not like them, they saw them as hierarchically lower than themselves and argued that they were almost closer to apes than humans. In order to provide a scientific basis for these claims, they worked on some indexes. For example, they categorized humans and other primates by obtaining numerical data by comparing the prominence of the face. Or they categorized people again by examining the skulls and arranging them according to different shapes. The approach of people to those who are not like themselves is not good, in fact, it still continues as it was in the past. From this point of view, in this article, the approach in the studies on Africa and Africa, which were called "primitive", "wild", "wild" in the past, are still associated with negativity.

In the world we live in, the interaction of all human communities with each other will continue to bring various approaches. This can only be overcome when it is accepted that the difference

gerektiği kabullenildiğinde aşılabılır. Sözü edilen bu etkileşim yüzyıllardan beri süregelmektedir ve devletler de birbirlerine ekonomik ve siyasi olarak bağımlıdırlar. Fransız sosyal tarihçi Fernand Braudel'in 'Modern Dünya Sistemi'nin en temel önermesinde olduğu gibi, varlık ve güç farkına dayalı olarak tanımlanabilir hiçbir toplumsal sistemin tek bir ülke ile sınırlı kalmaz (Kottak, 2016:441). Dünya sisteminde ekonomik ve siyasi güç bakımından merkez, çevre ve yarı-çevre olmak üzere üç farklı konum vardır. Çevreyi oluşturan ülkeler merkez ve yarı-çevre ülkelere hammadde, tarımsal ürünler ve giderek artan oranda işgücü ihraç ederler (Shannon'dan aktaran Kottak, 2016:441). Bu anlamda da çevre ülkelerinden olan Afrika üzerinde oluşturulan çok yönlü baskıya değinilebilir. Afrika bugün gerek pek çok Afrika ülkesinde yaşanan iktisadi gelişme oranları gerekse zengin doğal kaynakları nedeniyle ABD ve Avrupa Birliği gibi kıtanın geleneksel ortaklarının yanı sıra Çin, Hindistan, Japonya, Rusya,

should not be bad. This interaction has been going on for centuries and states are economically and politically dependent on each other. As in the most basic proposition of the French social historian Fernand Braudel's "Modern World System", no social system that can be defined based on the difference of existence and power cannot be limited to a single country (Kottak, 2016: 441). There are three different locations in the world system in terms of economic and political power: center, periphery and semi-periphery. The countries that make up the periphery export raw materials, agricultural products and an increasing amount of labor to central and semi-peripheral countries (Kottak, as cited in Shannon, 2016: 441). In this sense, the multifaceted pressure on Africa, one of the neighboring countries, can be mentioned. Today, Africa has become a competition area for the traditional partners of the continent such as the USA and the European Union as well as the rising powers such as China, India, Japan, Russia,

Brezilya ve Güney Kore gibi yükselen güçlerin rekabet alanı haline gelmiştir (Tepeciklioğlu, 2019:237). Sadece ekonomik değil kültürel olarak da yaklaşımları anlamak için Oryantalizm ve Oksidantalizm kavramlarına değinmekteyim. Oryantalizm için Doğu bilimi, Doğu Medeniyeti ile ilgili, Doğu medeniyetini hatırlatan diyebiliriz. Kökeni güneşin doğuşunu ifade eden ‘oriens’ sözüne dayanmaktadır ve coğrafi bağlamda da doğu anlamına gelmektedir.

Batı’nın üçüncü dünya ülkelerini ekonomik ve politik olarak sömürmesini eleştirmenin yerini kültürel bir eleştirinin almaya başlamasında temel şahsiyetin Edward Said olduğu söylenebilir. Oryantalizmi, kelime anlamıyla ne kadar Yakın ve Uzak Doğu toplumunu, kültürlerini, dillerini ve halklarını incelemek olsa da, Said’den itibaren bu terim olumsuz bir anlamda kullanılmaktadır ve günümüzde de Oryantalizm, Doğu halklarının korkutucu ve ‘öteki’ gösterildiği bir lenstir (Akpınar, 2019). Said Oryantalizm kitabında Post kolonyal teoriyi ortaya koyarak batının kolonileştirme sürecine ilişkin önemli sorular sormaktadır. Gerçekten de Doğu hakkında detaylı bilgi sahibi olmadan belki hiç orada bulunmadan oradaki insanlar hakkında ön yargı ve eleştirilerde bulunmaktadır. Oryantalizmin yanında Oksidantalizm’e de değinmek gerekir. Oksidantalizm, Edward Said’in Batılı Oryantalizm eleştirisine Araplarca verilen pozitif bir cevaptır (Tonnesson, 2006:364). Kavramı ortaya atan kişi ise Prof. Hasan Hanefi’dir. Batı’nın Doğu’yu nesneleştirmesine karşı durarak Doğu’nun da Batı’yı nesneleştirmesini savunur. Hanefi’ye göre (1992) “Araplar, Afrikalılar, Latin Amerikalılar, Asyalılar için tarih bitmedi. Hatta belki henüz başlamadı” (Hanefi, 1992; Tonnesson, 2006:364).

Geçtiğimiz yıl, Anadolu Ajansı’ndan Arslan’(2021) Afrika’da sanat, medya ve gazeteciliği desteklemek ve geliştirmek için kıtadaki 38 gazetecinin desteğiyle “Africa No Filter” adı altında bir kitap yayınlamıştır. Geçtiğimiz yıl Eylül ile Ekim

Brazil and South Korea due to the economic development rates experienced in many African countries and its rich natural resources (Tepeciklioğlu, 2019: 237). I refer to the concepts of Orientalism and Oxidantism in order to understand not only economic but also cultural approaches. For Orientalism, we can say that Eastern science is about Eastern Civilization, reminding Eastern civilization. Its origin is based on the word ‘oriens’, which means the sunrise and it means east in a geographical context. It can be said that Edward Said was the main figure in the fact that a cultural criticism began to replace criticism of the West’s economic and political exploitation of third world countries. Although Orientalism is literally examining the Near and Far Eastern society, cultures, languages and peoples, this term has been used in a negative sense since Said, and today Orientalism is a frightening and ‘other’ lens that portrays the peoples of the East (Akpınar, 2019). Said poses important questions about the colonization process of the west by putting forward the Post-colonial theory in his book of Orientalism. Indeed, prejudices and criticisms are made about the people there without having detailed information about the East, perhaps without ever being there. In addition to Orientalism, Oxidantism should also be mentioned. Oxidantism is a positive response given by the Arabs to Edward Said’s critique of Western Orientalism (Tonnesson, 2006: 364). The person who introduced the concept is Prof. Hasan Hanafi. He defends that the East objectifies the West by opposing the West’s objectification of the East. According to Hanafi (1992) “history is not over for Arabs, Africans, Latin Americans, Asians. Maybe it has not even started yet” (as cited in Hanafi, Tonnesson, 2006: 364).

Last year, Anadolu Agency’s “How African Media Communicates Africa” was published by Arslan (2021) with the support of 38 journalists from the continent. The initiative named “Africa No Filter”, which was created to support and develop

ayları arasında Güney Afrika, Mısır, Tunus, Tanzanya, Etiyopya, Kenya, Ruanda, Uganda, Gana, Nijerya, Botsvana, Zambiya, Zimbabwe, Kongo Demokratik Cumhuriyeti ve Senegal’de yayınlanan 60 haberin kaynaklarının (gazete, internet sitesi, radyo ve benzeri) incelendiği “Afrika Medyası Afrika’yı Nasıl Haberleştiriyor” başlıklı rapora göre Afrika’dan yapılan haberlerin üçte biri kıta dışındaki yabancı kaynaklardan sağlanmaktadır. Ayrıca raporda Afrika medyasında reklam gelirlerinin düşük olduğundan ve haber merkezlerinin de küçülmeye gittiğinden bahsedilmekte,

art, media and journalism in Africa. The Report on “How African Media Covers Africa” was examining the period between September and October of the last year with the 60 news sources from South Africa, Egypt, Tunisia, Tanzania, Ethiopia, Kenya, Rwanda, Uganda, Ghana, Nigeria, Botswana, Zambia, Zimbabwe, Congo Democratic Republic and Senegal. According to the Report, one third of the news from Africa comes from foreign sources outside the continent. In addition, the advertising revenues in the African media are low and the news centers are shrinking. It was

60 kaynaktan yüzde 63’ünün başka bir Afrika ülkesinde muhabirinin bulunmadığı belirtilmektedir. Raporda, kıtanın hala büyük ölçüde olumsuz haberlerle anıldığı, bunun da Afrika hakkındaki olumsuz düşünce kalıplarını beslediği vurgulandı ve Afrika ile ilgili yapılan haberlerin siyasi işleyiş (özellikle seçimler) ya da ayaklanma, çatışma gibi konuları içerdiği, buna karşın başarı hikayeleri, kıtadaki kalkınma veya teknolojik yeniliklerin neredeyse hiç yer bulamadığına işaret edildi (Arslan, 2021). Raporda görüşlerine yer verilen Africa No

also stated that 63 percent of 60 sources do not have correspondents in another African country. The report emphasized that the continent is still largely associated with negative news, which feeds negative thought patterns about Africa, and that the news about Africa includes issues such as political functioning (especially elections) or uprising, conflict, but success stories could hardly find any place (Arslan, 2021). Moky Makura, the General Director of Africa No Filter says that: “This research clearly shows that it is still not Africans

Filter Genel Direktörü Moky Makura, “Bu araştırma, kıtanın bağımsızlığa kavuşmasının üzerinden yıllar geçmesine rağmen konu kendilerini ilgilendiren hikayeleri yazmaya geldiğinde kalemi tutanların hala Afrikalılar olmadığını açıkça gösteriyor. Dahası bu haberler nedeniyle hala yoksul ve bağımlı Afrika imajını pekiştiriyoruz. Kalemi tekrar elimize almalıyız.” değerlendirmesinde bulundu. Afrika hakkındaki haberlere bir örnek olarak ‘Etiyopya’nın Tigray bölgesindeki insanların büyük sıkıntıları’ verilebilir. BBC’nin haberine detaylı bakıldığında ‘Uluslararası Kızıl Haç Komitesi, bu bölgedeki ölümcül çatışmalardan etkilenen insanların ihtiyaçlarının “ezici” olduğu uyarısında bulundu. ICRC’nin operasyon müdürü Dominik Stillhart, Etiyopya ziyareti sırasında BBC’ye “Tıbbi bakıma erişimle ilgili ciddi sorunlar olduğunu” söyledi. Etiyopya hükümeti daha önce teslim edildiğini ve yaklaşık 1,5 milyon kişiye ulaşıldığını söylemişti. Binlerce insanın öldürüldüğü ve yaklaşık iki milyon kişinin ülke içinde yerlerinden edildiği bildirildi. Tigray’de BM tarafından yönetilen kamplarda yaşayan yaklaşık 100.000 Eritreli mülteci de çatışmaya yakalandı. Kasım ayında, Dicle Halk Kurtuluş Cephesi’nin (TPLF), Addis Ababa’daki Başbakan Abiy Ahmed hükümeti ile ilişkilerinde yaşanan bir kesinti sonrasında bölgedeki federal askeri üsleri ele geçirmesinin ardından çatışma çıktı. O zamandan beri zafer ilan eden merkezi hükümet, medya ve yardım kuruluşlarının bölgeye erişimini büyük ölçüde kısıtladı.’ ifadeleri ile karşılaşılmaktadır.

Bütün bunlar sonucunda Afrika’nın hem dış güçler sebebiyle yaşadığı zorluklar hem de kendi içinde uğraştığı ciddi konular olduğu söylenebilir. Son olarak yüzyıllardan beri üzerine çok konulan, yazılan, araştırılan ve araştırmanın bakış açısı üzerinden yorumlanan Afrika’yı bu kadarla anlatmak imkansızdır. Fakat konuyla ilgili hem geçmişte yapılan hem de ileride yapılacak çalışmalarda belli bir perspektife aşırı bağlı kalmak

who are holding the pen when it comes to writing stories that concern them, although years have passed since the continent gained independence. Moreover, we reinforce the image of the poor and dependent Africa because of these news. We have to get it back in our hands”. The great troubles of people in the Tigray region of Ethiopia can be given as an example of the news about Africa. According to the BBC’s report: “The International Red Cross Committee warned that the needs of the people affected by the deadly conflict in this region are” overwhelming. “The people in Tigray ... have lost the harvest season,” ICRC operations manager Dominik Stillhart told the BBC during his visit to Ethiopia. “There are serious problems with access to medical care,” he said. The Ethiopian government had previously said it was delivered and distributed about 1.5 million people. Thousands of people were reported killed and nearly two million were internally displaced. Nearly 100,000 Eritrean refugees living in UN-administered camps in Tigray have also been caught in the conflict. In November, clashes broke out after the Tigris People’s Liberation Front (TPLF) captured federal military bases in the region after a cut in relations with the government of Prime Minister Abiy Ahmed in Addis Ababa. The central government, which has declared victory since then, has severely restricted the access of the media and aid organizations to the region.’

As a result of all these, it can be said that Africa has both difficulties due to external forces and serious issues that it is dealing with. Finally, it is impossible to describe Africa with this much, which has been talked about, written, researched and interpreted through the perspective of the researcher for centuries. However, excessive adherence to a certain perspective in both past and future studies on the subject will lead to misinterpretation; This may be in the direction of excluding what is different, as the West does, or it can be

olanları yanlış yorumlamaya sebep olacaktır; bu Batı'nın yaptığı gibi farklı olanı dışlamak yönünde olabileceği gibi herhangi bir şekilde azınlıklara yönelik pozitif ayrımcılık şeklinde de olabilir. Yapılması gereken tek bir düşünce ya da görüşten ziyade daha bütüncül okumalar, yorumlamalar ve eleştirilerle yaklaşmak olmalıdır. Sosyal bilimlerin alanındaki araştırma ve çalışmalar Doğu-Batı karşıtlığı gibi bütün kültürel mirasın biçimlendirilmesinde rol aldıkları için dikkatle yürütülmeli ve sonuçlar objektif olarak yazılmalıdır.

“Kültürel çalışmalarda bizlerin amacı, duvarlar kurmak değil, duvarları yıkmak ve karşı tarafı da görebilmektir.” - Enis Dinç

in the form of positive discrimination against minorities in any way. Rather than a single thought or view, one should approach with more holistic readings, interpretations and criticisms. Research and studies in the field of social sciences should be carried out carefully and the results should be written objectively, as they play a role in shaping the entire cultural heritage, such as the EastWest opposition.

“Our aim in cultural studies is not to build walls, but to tear down the walls and to see the opposite side.” -Enis Dinç

References:

- Akpınar, S. E. (22 Şubat 2019) Oryantalizm Nedir? In MİK Portal. <https://medyaveiletisim.kulup.tau.edu.tr/oryantalizm-nedir/> adresinden Mart 7, 2021'de alındı.
- Arslan, F. E. (28 Ocak 2021) Afrika haberlerinin üçte biri Batılı kaynaklardan yazılıyor. AA. <https://www.aa.com.tr/tr/dunya/afrika-haberlerinin-ucte-biri-batili-kaynaklardan-yaziliyor/2125510> (Erişim Tarihi: 07.03.2021).
- BBC News (22 Şubat 2021) Tigray crisis: 'Overwhelming' humanitarian needs in Ethiopia's region <https://www.bbc.com/news/world-africa-56147512> (Erişim Tarihi: 07.03.2021).
- Hanefi, H. (1992) Mukaddime fi ilmi'l-istiğrâb [Oksidantalizm Bilimine Giriş]. Arabies.
- Kottak, C. P. (2001) Antropoloji. İnsan Çeşitliliğine Bir bakış, Ankara: Ütopya Yayınları.
- Oryantalizm (2021,16 Şubat). In Wikipedia, Özgür Ansiklopedi. <https://tr.wikipedia.org/wiki/Oryantalizm> adresinden Mart 7, 2021'de alındı.
- Tepeciklioğlu, E. (2019) “DÜNYA SİYASETİNDE AFRİKA”. Türk Dünyası Araştırmaları 121 (2019):237-240.
- Tonnesson, S. (2006)“ Orientalism, Occidentalism and Knowing About Others” (Çev.: Necmeddin Güney) marife, yıl. 6, sayı. 3, kış 2006, s. 357-366.

İşgücü Piyasasında Yeni Dönem

The New Era in Labor Market

Eylül Ece Akdağ

Bugün, dünyanın dört bir yanındaki büyük küresel teknoloji şirketleri Hintli ve Çinli işçileri bünyelerinde barındırıyor. Çinli ve Hintli işçiler, Avrupa ve Kuzey Amerika'daki gelişmiş ülkelerde kullanılan tüketim ürünlerini üretiyorlar. Çin, Hindistan ve eski Sovyetler Birliği, piyasa reformlarına uyarak küresel pazara girmeye karar verdiler. Bu hem gelişmiş ülkeler hem de pazar odaklı gelişmekte olan ülkeler için en büyük zorluklardan biriydi. Bu ülkeler pazara girdiklerinde pazardaki işçi sayısı hemen ikiye katlandı. “Bu değişiklik, küresel işgücü havuzunun büyüklüğünü yaklaşık 1,46 milyar işçiden 2,93 milyar işçiye çıkardı” (Freeman, 2008). Bu hem işgücü hem de firmalar üzerinde büyük etkilerin önünü açıyor. Çin, SSCB ve Hindistan'ın girişinin dünyadaki sermaye ve istihdam oranını etkilediği açıktır. Çin ve Hindistan gelişmekte olan ülkelerdi; ikisinin de fazla sermaye getirmemesinin nedeni buydu. Sovyetler Birliği, Çin ve Hindistan'dan daha zengin olmasına rağmen, askeri ve ağır sanayiye yatırım yapmaya odaklandı. Bu nedenle bu ülkeler piyasada dengeyi sağlamak için yeterli sermaye ile gelmemişlerdi (Freeman, 2008). Kaçınılmaz olarak pazarda aynı işyerlerinde çalışacak insan sayısı arttı. Çin ve Hindistan'ın firmalara düşük ücretli işgücü sunması nedeniyle emekçilerin ücretleri düştü. Firmalar, tedarik zincirlerindeki maliyetleri düşürmek için tesislerini bu ülkelere taşımayı tercih edebilirlerdi. Kuşkusuz, büyük ikiye katlama hem gelişmiş ülkelerin işçilerini hem de Çin ve Hindistan işçilerini etkiledi. Yüksek teknoloji üretimindeki rekabet ve düşük maaşlı vasıflı işçiler,

Today, major global tech companies all around the world keep Indian and Chinese workers in their bodies. Chinese and Indian laborers produce consumer products used in the developed countries in Europe and North America. China, India, and the former Soviet have decided to enter the global market by complying with market reforms. This was one of the biggest challenges for both advanced counties and market-oriented developing countries. When these countries entered the market, the number of workers in the market doubled immediately. “This change greatly increased the size of the global labor pool, from approximately 1.46 billion workers to 2.93 billion workers” (Freeman, 2008). This paves the way for great impacts on both labor and firms. It is clear that the entrance of China, the USSR, and India have affected the ratio of capital and employment in the world. China and India were developing countries; that was the reason why the two did not bring much capital. Although the Soviet Union was wealthier than China and India, it focused on investment in the military and heavy industry. Therefore, these countries did not bring adequate capital to provide balance in the market (Freeman, 2008) Inevitably, the number of people increased in the market to work in the same businesses. Thus, the wages of laborers decreased because China and India offered low-wage labor to firms. Firms could prefer to move their facilities to these countries to reduce costs in their supply chain. Undoubtedly, great doubling affected both advanced countries' labors and labors of China/

gelişmiş ülkelerde yaşayan eğitimli işçileri olumsuz etkilemiştir.

Piyasadaki küresel işgücü havuzunun genişlemesi, gelişmiş ülkelerdeki eğitimli işçiler üzerinde bir etkiye sahiptir. Firmalar maliyetleri düşürmek için Çin ve Hindistan'da yaşayan düşük ücretli işçileri tercih etmeye başladı. Böylece, üretim fiyatı düşürüldü ve eğitimli ABD'li işçiler tarafından üretilen yüksek teknoloji ürünlerine olan talep başlangıçta arttı. Bir süre sonra Çin ve Hindistan, teknoloji sektöründeki ve eğitimdeki gelişmelerle ileri ülkelerdeki yüksek vasıflı işçileri yakalamaya başladı. Çin ve Hindistan hükümeti teknoloji endüstrisini geliştirmeye yöneldi. Örneğin Hindistan, bilgi teknolojilerinde önemli isimlerden biri haline geldi. Ayrıca Çin ve Hindistan, işçilerinin eğitimine öncelik vermiş, üniversitelerde okuyanların sayısı artmıştır. Bu ülkelerdeki eğitim sistemleri, sektördeki ABD hegemonyasını yakalamaya yardımcı oldu. ABD sektördeki avantajlarını kaybetti ve ardından ABD'deki eğitimli işçiler bu değişimden zarar görmeye başladı. "ABD'nin yüksek teknoloji üreticilerinin dünya ihracatındaki payı, 1980'de yüzde 30'dan 2000'de yüzde 17'ye düştü ve benzer şekilde, ithalattaki payı aynı dönemde yüzde 13'ten yüzde 18'e yükseldi" (Singh 2008). Firmalar, yüksek vasıflı ancak düşük ücretli işçileri kullanma eğilimindeydiler çünkü bu, maliyeti düşürmek ve kârı artırmak için altın bir fırsattı. Firmalar yüksek vasıflı işçileri tercih etmediler ya da maaşı yüksek bir iş bulamadılar. Dahası, ABD şirketleri, düşük ücretli, yüksek vasıflı Çinli veya Hintli işçileri çalışmak için ABD'ye göç etmeye teşvik edebilirdi. "2000 yılında, 45 yaşın altında çalışan doktoralı bilim adamlarının ve mühendislerin yarısından fazlası farklı ülke doğumluydu." (Freeman, 2008). Vatandaşlar kendilerini teminatsız ve standart dışı işlerde buldular. Birçok Amerikan yüksek teknoloji şirketinde mühendis olarak çalışsa da birçok Amerikalı öğrenci düşük ücretli göçmenler nedeniyle teknoloji alanında eğitim almayı tercih etmiyor. ABD hükümeti,

India. Competition in high-tech production and skilled laborers with low wages negatively affected educated laborers living in developed countries.

The expansion of the global labor pool in the market has an effect on educated workers in advanced countries. Firms started to prefer low-wage laborers living in China and India to reduce costs. Hence, the price of manufacturing is reduced, and demand for high-tech products produced by educated US workers increased initially. After a while, China and India started to catch up with highly skilled workers in advanced countries through improvement in the technology sector and education. The government of China and India turned to develop their technology industry. For instance, India became one of the important figures in information technologies. Moreover, China and India gave priority to their workers' education, number of people who study at universities increased. Their education systems in these countries assisted in catching up with the US hegemony in the sector. The US lost its advantages in the sector, and then, educated workers in the US started to suffer from this shift. "The US share of world exports of hi-tech manufacturers fell from 30 percent in 1980 to 17 percent in 2000, and similarly its share of imports rose from 13 to 18 percent over the same period" (Singh 2008). Firms tended to use high skilled but low wage laborers because this was a golden opportunity to reduce cost and increase profit. Firms did not prefer High-skilled laborers, or they did not find a job with a high salary. Moreover, the US companies can encourage low-wage, high skilled Chinese or Indian workers to immigrate to the US to work. However, this increased pressure on educated US citizens because these immigrants will replace them. "In 2000, over half of employed doctorate scientists and engineers aged less than 45 were foreign-born" (Freeman, 2008). The citizens can find themselves in works without coverages and in non-standard jobs. Although many American

öğrencileri finansal olarak destekleyerek bu alanlarda çalışmaya teşvik edebilir ve ayrıca hükümet yerel eğitilmiş insanlarla çalışan firmaları teşvik edebilir. Bu hükümetin güçlü bir ekonomik politikaya ihtiyacı var. Aksi takdirde ileride büyük ölçekli sorunlarla karşılaşacaklardır. Sadece ücretler düşmeyecek, aynı zamanda işsizlik de kaçınılmaz olacaktır. Birçok yetenekli öğrenci üniversitelerde yüksek öğrenim görmeyi tercih etmeyecektir. Kendilerini düşük ücretli işlerde bulacaklar veya eğitilmiş işçiler, işçilere daha yüksek gelir sağlayan diğer gelişmiş ülkelere göç edecekler. ABD, büyük ikiye katlanmanın yüksek vasıflı emekçileri üzerindeki olumsuz etkilerinden kaçınmak için kendini ayarlamalıdır. “ABD’nin yeni ekonomik dünyada hoş karşılayacağı çok şey var, ama aynı zamanda ABD’nin korkacağı çok şey var” (Freeman, 2008). Fordist dönemde, Amerikalı emekçiler, nispeten yüksek ücretlerle tam zamanlı istihdamın güvenliğinden yararlandılar. Fakat, piyasanın ikiye katlanmasıyla birlikte, düşük vasıflı işçiler ve yüksek eğitim almış işçiler standart dışı istihdam biçimlerinde çalıştılar ve işlerin çoğu istikrarsızdı. Çok sayıda yetenekli öğrenci yüksek kurumlarda eğitilmiş olsa bile, güvencesiz ve sigortası olmayan düşük ücretli işlerle karşı karşıya kaldı. Düşük ücretli eğitilmiş kişilerin egemenliği, özellikle covid-19’den sonra küresel pazarda devam edecek.

Birçok küresel firma, kilitlenme nedeniyle finansal zorluklarla karşılaşır. İşgücü havuzunun ikiye katlanması, Büyük Buhran’dan bu yana en önemli zorluktu (Freeman, 2008). Ancak şimdi, Amerikan yüksek vasıflı işçiler yeni ve muhtemelen her zamankinden daha büyük bir zorlukla karşı karşıya çünkü covid-19, Amerikan yüksek vasıflı işçiler üzerindeki büyük ikiye katlanmanın olumsuz etkilerini güçlendiriyor.

Sonuç olarak, işgücü piyasası aniden arttı ve işçi sayısı ikiye katlandı. Hiç şüphe yok ki, bu büyük

high-tech companies work as engineers, many American students do not study in the technology field due to low wage immigrants. The US government can encourage students to study in these fields by supporting them financially, and also, the government can encourage firms working local educated people. This government needs a forceful economic policy. Otherwise, they will encounter large-scale problems in the future. Not only will wages decrease, but also, unemployment will be inevitable. Many talented students will not prefer to get higher education in universities. They will find themselves in low wage works or educated laborers will immigrate to other advanced countries that provide higher income to laborers. The US has to adjust itself to avoid the negative effects of great doubling on its high skilled laborers.

“There is much for the United States to welcome in the new economic world, but also much for the United States to fear” (Freeman, 2008). During the Fordist era, American laborers benefited from the security of full-time employment with relatively high wages. However, with the doubling in the market, low-skilled laborers and laborers who took high education worked in non-standard forms of employment, and most of the works was precarious. Even if many talented students were educated, high institutions faced insecure and low-wage jobs with no coverage. The dominance of low-wage educated will maintain in the global market, especially after covid-19. Many global firms encounter financial challenges due to lockdown. Firms will prefer more to work with low wages but educated laborers who are very common in China and India to overcome crises. Doubling of labor pool was the most significant challenge since the great depression (Freeman, 2008). Now, however, American high skilled workers face a new and most probably a greater challenge than ever because covid-19 strengthen adverse effects of the great doubling on American high skilled laborers.

ikiye katlama gelişmiş ülkelerdeki istihdam oranını ve ücretleri etkiledi. Gelişmiş ülkelerde yaşayan eğitimli bir işçi, Çin ve Hindistan'daki teknolojik ve eğitimsel gelişmeler nedeniyle küresel pazardaki avantajlarını kaybetti. Firmalar, maliyeti düşürmek için düşük maaşlarla ve yüksek vasıflı işçilerle çalışmak için çadır kurdular. Bu, gelişmiş ülkelerdeki eğitimli işçileri olumsuz etkiledi. Kendilerini teminatsız ve standart dışı istihdam biçimleri olmayan işlerde buldular. Büyük ikiye katlama küresel işgücü piyasasındaki dengeyi değiştirdi ve hem gelişmiş hem de gelişmekte olan ülkelerdeki eğitimli işçileri etkiledi.

In conclusion, the labor market increased suddenly, and the number of laborers doubled. There is no doubt that the great doubling affected the employment rate and wages in advanced countries. An educated worker living in developed countries lost their advantages on the global market because of technological and educational improvement in China and India. Firms tended to work with low wages and high-skilled laborers to reduce the cost. This adversely affected educated workers in advanced countries. They found themselves in jobs with no coverage and non-standard forms of employment. Great doubling did change the balance in the global labor market and affected educated laborers in both advanced and developing countries.

References:

- Freeman, R.B. (2008). The new global labor market, Focus, 26(1), s. 1-7
<https://www.irp.wisc.edu/publications/focus/pdfs/foc261.pdf>
 Singh, A. (2008). Globalisation, Industrial Revolutions in India and China and Labour Markets in Advanced Countries: Implications for National and International Economic Policy, 81. https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---dgreports/--integration/documents/publication/wcms_085048.pdf

Trump Döneminde Artış Gösteren Popülizmin Toplumsal Hareketlere Etkisi

Impact of Populism That Increased During The Trump Era on Social The Movements

İrem İnci Bayram

Yaşar Üniversitesi

Uluslararası İlişkiler Bölümü Öğrencisi

Cumhuriyetçi Parti üyesi olan Trump, Obama'nın iki dönemlik iktidarının ardından Kasım 2016'da yapılan başkanlık seçimlerini kazanarak dört yıl süren yönetimine adım atmıştır. Başkanlık süresi boyunca popülizm dalgasını da hızlandırmıştır (Kurtbağ, 2020:2). Trump'ın ayrımcı retorikleri, eşitsizlik savunucu yorumları, cinsiyetçi söylemlerinin yanında ataerkil yapısını desteklemesi, onun popülist söylemlerinin temelini oluştururken kültürel şiddetin oluşmasını da körüklemiştir (Saramo, 2017:5). Trump'ın başkanlık öncesinde siyasi geçmişi olmamasına rağmen tanınan biri olmasının nedenlerinden biri emlak işleriyle ilgileniyor oluşudur. Özellikle başkan seçilmeden önce 1970'lerde satın aldığı Commodore Otel'i'ni camla kaplı bir projeye dönüştürerek Manhattan'da ses getiren bir girişim yaratmıştır. Değişen manzaranın ardından Trump 'New York'u yenileyen adam' olarak ün kazanmıştır. Ayrıca, 'The Apprentice' gibi realite şovlarda yer almış ve halkın sempatisini kazanmıştır (Duignan, 2021). Bunların dışında, günümüzde sosyal medyayı aktif olarak kullanmasıyla da dikkat çekmektedir. Siyasetten uzak stratejisi, seçiminde etkili olan Trumpizm'i ortaya çıkararak ABD siyasetine yeni bir kavram sunmuştur. Onun popülist söylemleri

Trump, a member of the Republican Party, stepped into his four-year rule by winning the presidential election held in November 2016 after Obama's two-term rule. During his presidency, he accelerated the wave of populism. (Kurtbağ, 2020:2) Trump's distinctive rhetoric, advocating interpretations of inequality, his support for his patriarchal structure as well as his sexist rhetoric have fueled the formation of cultural violence while forming the basis of his populist discourses (Saramo, 2017:5). Although Trump has no political background prior to the presidency, one of the reasons he is well known is because he is interested in real estate. He created a resounding initiative in Manhattan by transforming the Commodore Hotel, which he bought in the 1970s, into a glass-covered project, especially before he was elected president. After the changing landscape, Trump has earned a reputation as 'the man who renovated New York'. He has also appeared in reality shows like 'The Apprentice and gained public's sympathy. (Duignan, 2021) Apart from these, it also draws attention to as an active user in social media today. His strategy away from politics offered a new concept to US politics by revealing Trumpism, which was effective in his election.

ise bunun çerçevesinde gelişen özelliklerden sadece biridir (Pinto, 2018).

Öncelikle, popülizmin çağın gerisinden gelmesinin aksine, ayak uydurabilmesi onu uluslararası bir kavram haline getirmiş ve siyasette yaygın olarak günümüze taşımıştır. Belirsiz bir kavram olarak tanımlanan popülizmin evrensel bir tanımını ortaya konmamakta ve bağlamsal durumlara göre kendine farklı anlamlar kazandırmaktadır. Halkın desteğini bulabilmek amacıyla popülist söylem adı altında liderler iç-dış politika kapsamında vaatlerinden, girişimlerden bahsederek stratejilerini sunmaktadır. Bu nedenle popülizm

His populist rhetoric is only one of the features that develop within this framework. (Pinto, 2018)

Primarily, contrary to the fact that populism is behind the times, its ability to keep pace has made it an international concept and has brought it widely in politics to the present. A universal definition of populism, which is defined as an uncertain concept, has not been put forward and it gains different meanings according to contextual situations. In order to find the support of the people, under the name of populist discourse, leaders present their strategies by talking about their promises and initiatives within the scope of do-

siyasi liderlerin yönetimlerini sürdürebilmek ve yahut iktidarı elde edebilmek için bir araç olarak görülmüştür (Karagül & Engin Güder, 2020:109). Mudde'ye göre popülizm, elit ve tehlikeli olan 'diğerlerinin' bireyleri haklarından, özlerinden, savundukları seslerden ve değerleriyle karşı karşıya getiren bir ideoloji olarak tanımlamaktadır. Seçkinler tehlikeli olan diğerleri kategorisinde baz alınarak belirtilmiştir. Trump'ın yönetime gel-

mestic and foreign policy. For this reason, populism has been seen as a tool for political leaders to maintain their rule or gain power. (Karagül & Engin Güder, 2020: 109) According to Mudde, populism defines the elite and dangerous 'others' as an ideology that confronts individuals with their rights, essences, voices and values they defend. The elite was defined based on the dangerous category of others. With Trump's coming to power,

mesiyle de birlikte, halkın tercihlerine yön verebilmek amacıyla popülist söylemi kullanmasıyla beraber bu kavramı Uluslararası İlişkilerde daha farkedilir kılmıştır. (Engesser, Ernst, Esser, & Büchel, 2016:1111) Irkçılık, aşırı milliyetçilik, islamfobi, yalnızcılık, göçmen karşıtlığı gibi bileşenler Trumpçı popülizmi oluşturmaktadır. Çok kültürlülük, cinsiyetçilik ve kadın düşmanlığı gibi yalnızlaştıran siyaset tarzı, insanları mobilize ederek onları toplumsal hareketler halinde değerlerini savunmaya itmiştir (Kurtbağ,2020:21).

Bunlardan biri 2017’de gerçekleşen Kadın Yürüyüşüdür. Trump’ın seçim sürecinde yaptığı kampanyalarda maskülenliğe vurgu yapılırken kadına yönelik düşmanlıkların göz ardı edilebileceğini gösteren tutumu anlaşılmıştı. Kadınlara yönelik cinsiyetçi yaklaşımları da sicilinden ötürü önceden bilinmektedir. Kadın karşıtı tutumu sebebiyle bu yürüyüş, Trump’ın ilk görevi süresinde meydana gelmiş ve sosyal medyada yayınlanmıştır. (Przybyla & Schouten, 2017) Kadın düşmanlığı retoriğinde rıza dışı temasın normal algı olarak lanse edilmesi de tepkileri güçlendirerek ‘Ben de’ hareketi olarak gün yüzüne çıkarmıştır. Sosyal medyada popülerleşen bu hareket, retoriğe bir tepki olarak ortaya çıkarak taciz, tecavüz, cinsel saldırı başlıklarını protesto etmiştir. Buna ek olarak, ırkçı retoriği de savunarak beyaz üstünlüğünü seçim kampanyalarına yansıtarak insan haklarına aykırı ve toplumu ayrıştıran sorunların başlangıcını temsil etmiştir. Beyaz bir polis tarafından öldürülen siyahi Amerikalı George Floyd, yönetimden gelen bakış açısını yansıtmaktadır. Olay sonrası yapılan ‘Siyahların Hayatı Önemlidir’ hareketi ırkçılığa karşı nefretin oluşturduğu bir protestoyu temsil etmiştir (Cheung,2020). Bu hareketi yapanların çoğu Antifa bağlantılarından oluşmaktadır. Anti-faşist bir hareketi temsil eden bu grup Trump’ın yönetime gelmesi ve benimsediği söylemlerden ötürü artış göstermişlerdir. II. Dünya Savaşı’nın faşist ideolojilerine karşı ortaya çıkan bu hareket sonralarında nadiren görünmüş olsa da 2017’de toplumsal hareketin çoğunda ken-

he made this concept more noticeable in International Relations with his use of populist rhetoric in order to direct the preferences of the people.(Engesser, Ernst, Esser,&Büchel, 2016:1111) Components such as racism, extreme nationalism, Islamophobia, loneliness and anti-immigration constitute Trumpian populism. The style of politics that isolates people such as multiculturalism, sexism and misogyny has mobilized people and pushed them to defend their values by forming social movements. (Kurtbağ, 2020: 21)

One of them is the Women’s March, which took place in 2017. Trump’s attitude, which shows that hostility towards women can be ignored while emphasizing masculinity in his campaigns during the election process was understood, and his sexist approach to women is known in advance due to his record. Due to his anti-women attitude, this march took place during Trump’s first tenure and was posted on social media. (Przybyla & Schouten, 2017) The introduction of non-consensual contact as a normal perception in misogyny rhetoric has also strengthened the reactions and brought it to light as the ‘Me too’ movement. This movement, popularized in social media, emerged as a reaction to rhetoric and protested the headlines of harassment, rape, and sexual assault. In addition, he defended his racist rhetoric and reflected white supremacy in election campaigns and represented the beginning of problems that were against human rights and segregated society. George Floyd, a black American killed by a white cop, reflects the administration’s perspective. The ‘Black Lives Matter’ movement, held after the incident, represented a protest of hatred against racism (Cheung, 2020). Most of those who make this move consist of Antifa connections. Representing an anti-fascist movement, this group has increased due to Trump’s coming to power and the discourses he has adopted. This movement, which emerged against the fascist ideologies of WWII, appeared in most of the social movements in 2017, although it rarely appeared later. It opposes,

dini göstermiştir. Trump'ın savunduğu ırkçılık, beyaz üstünlüğü ve homofobik düşüncelere karşı çıkmaktadır (Wendling, 2020). Antifa hareketleri karşısında, Proud Boys adı verilen aşırı sağcı ve Trump destekçisi olarak da bilinen grup yer alır. Beyazları savunan, göçmen karşıtı ve ataerkil yapısı Trump'ın söylemleriyle paralellik göstermektedir. Bu grup, 6 Ocak Kongre Binası baskınında da eylemci olmuştur. Yeni başkanın onanması günü gerçekleşen bu oturum, Trump destekli olup sosyal medyadaki söylemleriyle ürettiği komplo teorileri eylemcilere miting yaptırmıştır. Seçimleri kaybetmesinin ardından yapılan hile gibi komplo teorilerini içeren söylemleri halkın üzerinde tesirini göstermiş ve dört kişinin ölümüyle sonlanmıştır. Bu durum ABD'nin iç güvenliğini de tehdit eden bir unsur olmasından müthevellit Kongre Binasında gelecek başkan onanması için 15.000 Ulusal Muhafız eşliğinde güvenlik parametresi oluşturulmaya kadar uzanmıştır. (Sözcü, 2021)

Sonuç olarak, Trump'ın siyasi tecrübesi olmamasına rağmen sosyal medyayı etkin bir şekilde kul-

Trump's advocated ideas of racism, white supremacy and homophobia (Wendling, 2020). Against the Antifa movements, there is a far-right group known as the Proud Boys and also known as Trump supporters. Its whites, anti-immigrant and patriarchal structure parallels Trump's discourses. This group was also an activist during the January 6th raid on the Congress Building. This session, which took place on the day of the approval of the new president, was supported by Trump and had a rally with the conspiracy theories he produced with his speech on social media. His discourses involving conspiracy theories such as cheating after he lost the elections had an impact on the public and ended with the deaths of four people. This situation ranged from the fact that it is a factor that threatens the internal security of the USA, to the establishment of security parameters accompanied by 15,000 National Guard in order to approve the next president in the various Congress Building. (Sözcü, 2021)

In conclusion, Trump's ability to reach large masses by using social media effectively, despite

lanarak geniş kitlelere ulaşma yeteneği, popülist retoriğe yer açmıştır. Trump'ın ırk, etnik köken, dini inanış, cinsiyetçi yaklaşım ve cinsel yönelime ilişkin popülist söylemleri , Kadın Yürüyüşü, Ben de, Siyahların Hayatı Önemlidir, 6 Ocak Kongre Binası Baskını gibi toplumsal protestoları beraberinde getirerek dikkat çekebilecek ölçüde etki yaratmıştır. Bunlar, popülist söylemlerinin toplumları ayrıştıran retoriğiyle beraber gelen sonuçlarıdır. Bu etkisiyle popülizm, siyaset alanında bir strateji, söylem veya siyaset olarak görülmüş ve bunlar hem siyasette hem de toplumsal hareketler bağlamında yansıtılmıştır. Trump yönetiminde agresif bir kavram kazanan popülist söylem farklı coğrafyalarda değişik anlamlara sahip olması yönünden öznelliğini korur (Kurtbağ,2020:21).

his lack of political experience, has provided a space for populist rhetoric. Trump's populist rhetoric on race, ethnicity, religious belief, sexist approach and sexual orientation has had a remarkable impact by bringing social protests such as Women March, Me too, Black Lives Matter, and the January 6 Congress Building Raid. These are the consequences of populist discourses that come with their rhetoric that separates societies. Due to this effect, populism has been seen as a strategy, discourse or politics in the field of politics and these are reflected in the context of both politics and social movements. The populist discourse, which gained an aggressive concept in the Trump administration, preserves its subjectivity in terms of having different meanings in different geographies (Kurtbağ,2020:21).

References:

- leader. Global Journal of Human Social Science, 18(1), 1st ser., 1-18.
- Przybyla, H., & Schouten, F. (2017, January 22). At 2.6 Million Strong, Women's marches CRUSH EXPECTATIONS. Retrieved February 22, 2021, from <https://www.usatoday.com/story/news/politics/2017/01/21/womens-march-aims-startmovement-trump-inauguration/96864158/>
- Saramo, S. (2017). The meta-violence of trumpism. European Journal of American Studies, 12(2), 1-18. doi:10.4000/ejas.12129
- Sözcü. (2021, January 07). 6 Ocak 'GELİYORUM' Dedi! İŞTE abd tarihine geçen olayın perde arkası... Retrieved February 24, 2021, from <https://www.sozcu.com.tr/2021/dunya/6-ocak-geliyorum-dedi-iste-abd-tarihine-gecenolayin-perde-arkasi-6201105/>
- Wendling, S. (2020, June 17). George Floyd protests: Who Are Boogaloo Bois, antifa and PROUD BOYS? Retrieved February 23, 2021, from <https://www.bbc.com/news/blogs-trending-53018201>

Aral Gölü: Yok Oluşun Eşiğinde

The Aral Sea: on the Edge of the Extinction

Mehmet Akif Sabuncu, İhsan Doğramacı
Bilkent Üniversitesi
Uluslararası İlişkiler Bölümü Öğrencisi

Kazakistan ile Özbekistan sınırları arasında bulunan Aral Gölü, Orta Asya'nın en büyük göllerinden biridir. Geride kalan yarım asırda, bu göl tartışmaların ana konusu olmuştur çünkü Aral Gölü, SSCB gibi devletlerin yanlış kararları nedeniyle yok olmanın eşiğine gelmiştir. Normalde Aral Gölü'nün büyüklüğü 68.000 km² olarak hesaplanmış, bu da onu 1960 yılında dünyanın en büyük dördüncü gölü haline getirmiştir. Ancak SSCB'nin Amu Derya (Ceyhun) ve Sur Derya (Seyhun) nehirleri üzerindeki yanlış politikalarından sonra Aral Gölü küçülmeye ve bölünmeye başlamıştır. Göl, Kuzey Aral Gölü ve Güney Aral Gölü olmak üzere iki küçük göle ayrılmıştır. Aral Gölü'nün durumu bulunduğu bölgeyi birçok alanda etkilemiştir. Çevresel olarak, Aral Gölü felaketinin bölge üzerinde pek çok etkisi olmuş ve Aral Gölü çevresinde yaşayan insanların sağlığı üzerinde pek çok zararlı sonuçları tespit edilmiştir. Ekonomi alanında, Aral Gölü'nün durumu balıkçılığı olumsuz etkilemiş ve balıkçılıktan geçimini sağlayan bölge halkı bu durumdan büyük zarar görmüştür. Siyaset alanında, Aral Gölü'nün durumundan etkilenen ülkeler arasında politik bir huzursuzluğa neden olmuş ama aynı zamanda uluslararası bir işbirliğinin de kapısını aralamıştır. Aral Gölü'nün durumunun bölge üzerinde çevresel, ekonomik ve politik olarak farklı etkileri vardır.

İlk olarak, Aral Gölü'nün durumunun bölge üzerinde çevresel etkileri vardır. 1950'lerin sonla-

The Aral Sea, which is between Kazakhstan and Uzbekistan, is one of the largest lakes of the Central Asia. In the last few decades, this lake was a main topic for the discussions because the Aral Sea came to on the edge of the extinction because of the wrong decisions of the states like USSR. Normally, the size of the Aral Sea was 68.000 km² which made it as the fourth largest lake in the world in 1960 but after the improper policies of the USSR about the rivers Amu Darya and Syr Darya, the Aral Sea started to shrink and divided into two small lakes as North Aral Sea and South Aral Sea. The situation of the Aral Sea affected the region in many areas. Environmentally, the Aral Sea disaster has many impacts on the region, and many detrimental results on the health of the people who live around the Aral Sea. Economically, the situation of the Aral Sea has a negative effect on fishing, and people who makes profit from fishing, suffer from it. Politically, the Aral Sea causes a political uneasiness between the countries which are affected by the situation of the Aral Sea, but it also leads to an international cooperation. The situation of the Aral Sea has different impacts on the region like environmentally, economically, and politically.

First of all, the situation of the Aral Sea has environmental effects on the region. After the USSR changed the directions of the rivers Amu Darya and Sur Darya to irrigate the cotton farms in Uzbekistan in the late 1950's, the Aral Sea started to

rında SSCB'nin Amu Derya ve Sur Derya nehirlerinin yönünü Özbekistan'daki pamuk çiftliklerini sulamak için değiştirmesinin ardından Aral Gölü su hacmini kaybetmeye başlamıştır. Çölleşme bu süreci takip etmiş ve bu alanda bazı ciddi iklim değişiklikleri gözlemlenmiştir. Orta Asya hâlihazırda zaten kurak bir iklime sahip olduğundan daha da kötüleşen bu iklim Aral Gölü'nün küçülme sürecini hızlandırmıştır. Aral Gölü'nün küçülmeye başlamasıyla birlikte ani toz fırtınaları ve rüzgâr erozyonu da sürekli olarak gözlenmeye başlamıştır (Glantz, 1999: 2). İklim değişikliğinin yöre halkı üzerinde olumsuz etkileri olmuş ve bu durum onların hayatlarına zarar vermeye başlamıştır. Ayrıca toz fırtınaları ve yeni iklim, yerel halk arasında tüberküloz, solunum problemleri ve böbrek problemleri gibi birçok hastalığa yol açmış ve birçok çocuk ishal gibi hastalıklar nedeniyle hayatını kaybetmiştir ("Aral Gölü'nün Ölü Bölgesine", 2018). Durum çevre için ciddileşmeye başlayınca Aral Gölü'nün küçülmesinin olası çevresel tehdidi bölge ülkeleri ve dünya için daha da gözle görülür bir hâle gelmiş ve bu sorun dün-

lose its water volume. Desertification followed this process, and some serious climate changes were observed in this area. The Central Asia had already had an arid climate, and this climate accelerated the shrinking process of the Aral Sea. Prompt dust storms and wind erosion were also constantly observed after the Aral Sea started to shrink (Glantz, 1999: 2). The climate changes had negative effects on the local people, and this situation started to harm their lives. Also, the dust storms and new climate led to many diseases like tuberculosis, respiratory problems and kidney problems among the local people, and many children died of diarrhoea ("Aral Gölü'nün Ölü Bölgesine", 2018). When the situation started to be serious for the environment, the potential environmental threat of the shrinking of the Aral Sea started to be clearer for the countries in the region and the world. The detrimental diseases like liver cancer broke out in the region, and the efforts to prevent these diseases resulted with a failure. The health conditions were a basic point to live in a place, and because of the outcomes of this

yanın ilgisini çekmeye başlamıştır. Aynı zamanda bölgede karaciğer kanseri gibi ciddi hastalıklar patlak vermiş ve bu hastalıkları önleme çabalarından kayda değer bir sonuç çıkmamıştır. Sağlık koşulları, bir yeri yaşanabilir kılan temel noktalardan birisidir ve bu durumun neticeleri nedeniyle Aral Gölü, kendisini insanlar ve diğer canlılar için yaşanabilir bir ortam haline getiren bu ana özelliğini kaybetmeye başlamıştır. Aral Gölü çevresindeki hayatların hâlen tehlikede olduğu açıkça söylenebilir. Kısaca Aral Gölü'nün küçülmesinin çevresel etkileri, Aral Gölü çevresinde yaşayan insanlar ve diğer canlılar için ölümcül sonuçlar doğurmaktadır.

İkincisi, Aral Gölü'nün durumunun bölge üzerinde ekonomik etkileri vardır. Bu durumdan önce Aral Gölü, balıkçılıktan kazanç sağlayanlar için önemli bir gelir kaynağı olmuştur (Micklin, 2006: 54). Bölgenin sosyo-ekonomik koşulları farklı işler için uygun olmadığından ve iş çeşitliliği çok sınırlı olduğundan balıkçılık bu insanların çalışması için zorunlu bir seçenek olmuştur. Aral Gölü, çeşitli ve bol miktarda balık popülasyonunu içinde barındırmış ve bu, balıkçılığın Aral Gölü çevresinde yaşayan insanlar için çok önemli bir gelir kanalı olduğu anlamına gelmiştir. Aral Gölü'nde küçülme sürecinin başlamasıyla birlikte gölün su seviyesi düşmeye ve balık popülasyonu azalmaya başlamıştır. Bu durum balıkçılıkla uğraşanların kazancını da düşürmeye başlamış ve bu insanlar ekonomik olarak hayatlarını sürdürmekte sıkıntı çekmişlerdir. Bölge halkının ekonomik koşulları kötüleştikten sonra balıkçılık önemini yitirmeye başlamış ve bu insanlar çalışmak için başka işler aramak zorunda kalmışlardır (Micklin, 2006: 54). Bu durum, bölgenin sosyo-ekonomik koşullarının değiştiğini ve balıkçılığın geçmişin aksine artık bu insanların hayatının önemli bir parçası olmayacağı anlamına gelmiştir. Kısaca Aral Gölü'nün durumu bölgeyi ekonomik olarak etkilemiş ve balıkçılık artık bölge halkı için olası bir seçenek olmaktan çıkmıştır.

situation, the Aral Sea started to lose its feature which makes him as a habitable environment for the people and the other living creatures. It can be clearly said that the lives around the Aral Sea are in danger. Briefly, the environmental effects of the shrinking of the Aral Sea have fatal consequences for the people and the other living creatures who live around the Aral Sea.

Secondly, the situation of the Aral Sea has economic effects on the region. Before this situation, the Aral Sea was an important source of income for the people who makes profit from fishing (Micklin, 2006: 54). Fishing was a mandatory option for those people to work because the socio-economic conditions of the region was not suitable for different works, and the variety of the work was very limited. The Aral Sea contained a various and an abundant fish population, and this means that fishing is a crucial income channel for those people who lived in the around of the Aral Sea. After the beginning of the shrinking process in the Aral Sea, the water level of the Aral Sea started to drop, and the population of fish started to decrease. The profit of the people who worked in fishing, started to decrease at the same time, and those people had a difficulty to maintain their lives economically. After the economic conditions of those people became worse, fishery started to lose its importance and they had to search other jobs to work (Micklin, 2006: 54). This situation means that the socio-economic conditions of the region underwent a change, and fishing would not be a huge part of those people as in the past. Briefly, the situation of the Aral Sea affects the region economically, and fishing is no longer a possible option for them.

Thirdly, the situation of the Aral Sea has political effects on the region. As it is explained before, the situation of the Aral Sea became worse because of the wrong policies of the USSR during the late 1950's. After the USSR broke up in 1991, the situation of the Aral Sea remained as a bad legacy to

Üçüncü bir madde olarak, Aral Gölü'nün durumunun bölge üzerinde siyasi etkileri olmuştur. Daha önce de açıklandığı gibi 1950'lerin sonlarında SSCB'nin yanlış politikaları nedeniyle Aral Gölü'nün durumu daha da kötüleşmiştir. 1991'de SSCB dağıldıktan sonra, Aral Gölü'nün durumu yeni kurulan devletlere kötü bir miras olarak kalmıştır. Aral Gölü'nün mevcut durumu, yeni kurulan devletler, özellikle Kazakistan ve Özbekistan, arasında siyasi bir huzursuzluğa yol açmaktadır ("Siyasi Sorumsuzluk", 2017). SSCB'den sonra yeni kurulan devletler, siyasi ve ekonomik olarak istikrarlı olamamış ve Aral Gölü'ndeki felakete tam olarak odaklanamamışlardır. Bu nedenle Aral Gölü'nün durumu daha da kötüye gitmiş ve 1990'larda Aral Gölü, Kuzey Aral Gölü ve Güney Aral Gölü olarak ikiye ayrılmıştır. Dünya Bankası gibi uluslararası kuruluşlar, 1990'ların sonunda Aral Gölü'nü kurtarmak için planlar yapmaya başlamıştır. Aral Gölü'ndeki küçülmeyi durdurmak için uluslararası kuruluşların düzenlediği bazı projeler düşünülmüştür. Ancak Aral Gölü'nü kurtarmanın maliyeti düşük olmamış ve maliyet 2008'de 86 milyon dolar olarak hesaplanmıştır ("Ortadan Kaybolan Aral Gölü", 2008).

Aral Gölü'nü kurtarma projesi Dünya Bankası tarafından finanse edilmiş ve proje uygulanmaya başlanmıştır. Projede görüldüğü üzere uluslararası kuruluşlar Aral Gölü felaketine çözüm bulmaya çalışmış ve birlikte hareket etmişlerdir. Kısaca Aral Gölü'nün durumu, afete çözüm bulmak için uluslararası işbirliği gibi bölge üzerinde siyasi etkilere sahiptir.

Sonuç olarak Aral Gölü'nün durumu, bulunduğu bölgeyi, Orta Asya'yı, birçok boyutta doğrudan etkilemektedir. Toz fırtınası gibi iklim değişiklikleri ve tüberküloz gibi hastalıkların yaygınlaşması çevresel etkilere örnek olarak verilebilir. Ekonomik açıdan ise Aral Gölü çevresinde yaşayan halkın asıl işi olan balıkçılık sona ermiştir. Aral Gölü'nün durumunun çevresel ve ekonomik etki-

the newly established states. The current situation of the Aral Sea leads to a political uneasiness between the newly established states, especially Kazakhstan and Uzbekistan ("Siyasi Sorumsuzluk", 2017). The newly established states after the USSR were not stable politically and economically, and they could not focus on the disaster in the Aral Sea properly. Therefore, the situation of the Aral Sea was becoming worse, and the Aral Sea divided into in two lakes as North Aral Sea and South Aral Sea in the 1990's. The international organizations like World Bank started to make plans to save the Aral Sea in the late 1990's. There were some projects which were organized by the international organizations to stop the shrinking in the Aral Sea. However, the cost of saving the Aral Sea was not low and the cost was calculated as 86 million dollars in 2008 ("Ortadan Kaybolan Aral Gölü", 2008). The project to save the Aral Sea was funded by the World Bank, and the project started to be implemented. As it is seen in the project, the international organizations tried to find a solution for the Aral Sea disaster. Briefly, the situation of the Aral Sea has political effects on the region like international cooperation to find a solution for the disaster.

In conclusion, the situation of the Aral Sea directly affects its region in many dimensions. The climate changes like dust storms, and diseases like diarrhoea can be given examples in the environmental effects. In the economic side, fishing which was the main job of the people who lived in the around of the Aral Sea, has come to an end.

In addition to the environmental and economic effects, the situation of the Aral Sea has political effects like political uneasiness among the Central Asian countries, and this situation also led to an international cooperation. The situation of the Aral Sea can be defined as disaster, but proper projects can be helpful to improve the Aral Sea thanks to the international cooperation.

lerinin yanı sıra Orta Asya ülkeleri arasında siyasi huzursuzluk gibi siyasi etkileri de vardır ama aynı zamanda bu durum uluslararası bir işbirliğini de sağlamıştır. Aral Gölü'nün mevcut durumu afet olarak tanımlanabilir ancak uluslararası işbirliği sayesinde uygun projeler Aral Gölü'nün iyileştirilmesine yardımcı olabilmesi mümkün gözük-mektedir.

References:

- Aral Gölü'nün ölü bölgesine hayatı geri kazandırmak. (2018, 1 Haziran). BBC News. <https://www.bbc.com/news/business-44159122> adresinden edinilmiştir.
- Dunn, Colin. (2010). Aral Gölü faciasından bir görünüm (Fotoğraf).
- Glantz, M. (1999). Aral Denizi Havzasında Sürünen Çevre Sorunları ve Sürdürülebilir Gelişmeler. Cambridge: Cambridge University Press.
- Micklin, P. (2006). Aral Gölü Felaketi. Annual Review of Earth and Planetary Sciences, Vol.35:47-72. <https://www.annualreviews.org/doi/pdf/10.1146/annurev.earth.35.031306.140120> adresinden edinilmiştir.
- Ortadan kaybolan Aral Gölü hakkında önemli gerçekler. (2008, 24 Haziran). Reuters. <https://www.reuters.com/article/idUSL23248577> adresinden edinilmiştir.
- Siyasi sorumsuzluk Aral Gölü'nü öldürüyor. (2017, 9 Temmuz). Bizarre Culture. <https://bizarreculture.com/political-irresponsibility-is-killing-the-aral-sea/> adresinden edinilmiştir.

Japon Toplumunda Sonraki Adım

The Next Step for the Japanese Society

Necdet Eker
Ege Üniversitesi
Amerikan Kültürü ve Edebiyatı

Son yıllarda, Japonya önemli sorunlar yaşıyor. Yaşlanan toplum, işgücü eksikliğine neden olurken, iklim değişikliğinin artan etkileri birincil bir tehdit oluşturuyor. Ve Asya Pasifik bölgesinde yoğunlaşan rekabet ortamı, Japonya'nın ulusal güvenliğine potansiyel bir tehdit yaratıyor. Tüm bu sorunlara rağmen, Japon toplumunda da temel sosyal yenilikler yaşanıyor. Japonya hükümetinin de belirttiği gibi, Japon toplumu, bilgi toplumundan sonraki adım olan Toplum 5.0'a doğru bir evrim yaşıyor. Sosyal evrimin bir sonraki adımı olan Toplum 5.0'in, insanlığın ihtiyaçlarına hizmet etmek için siber uzay ve fiziksel alanın entegre edildiği akıllı bir toplum geliştirmeyi amaçladığını söyleyebiliriz. İnsan merkezli yapay zekâ toplumu, "insanları, nesneleri ve sistemleri siber uzayda birbirine bağladığı ve yapay zekâ tarafından elde edilen optimum sonuçları ... fiziksel alana geri beslediği" için yenilikçi bir yapı sunuyor ("Society", t.y.). İki alan bütünleştikçe, teknoloji insanların kapasitesini arttıracak ve bu yenilik, Kabine Ofisine göre "bölgesel, yaş, cinsiyet ve dil farklarını ortadan kaldıracak". Dolayısıyla, sosyal, çevresel ve güvenlik alanındaki süregelen sorunlar Japonya'yı, çözüm bulmak için yenilenme sürecine yönlendiriyor.

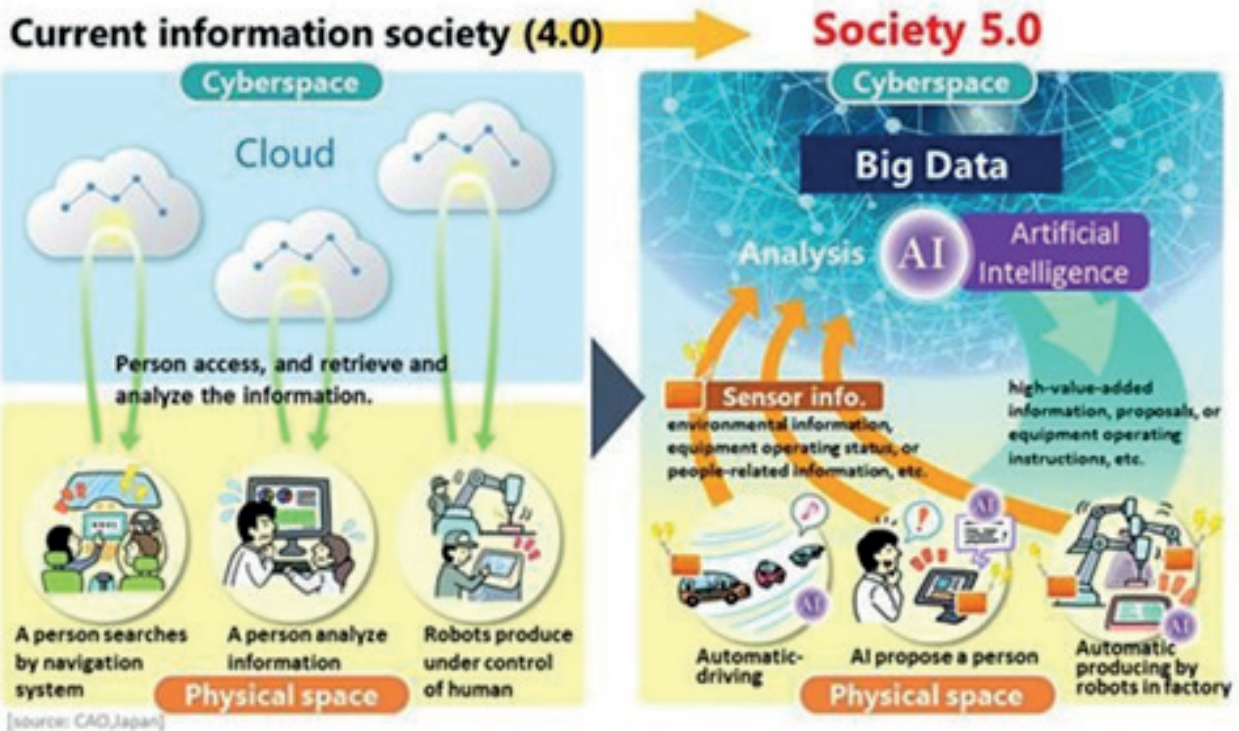
BM'nin araştırmaları, Japonya'nın dünyadaki en yaşlı nüfusa sahip olduğunu ve nüfusunun yıldan yıla azaldığını gösteriyor. Nüfusun küçülme sorununun, Japonya'nın ulusal kimliğini sürdürmeye yönelik katı göçmen politikalarından ve iş haya-

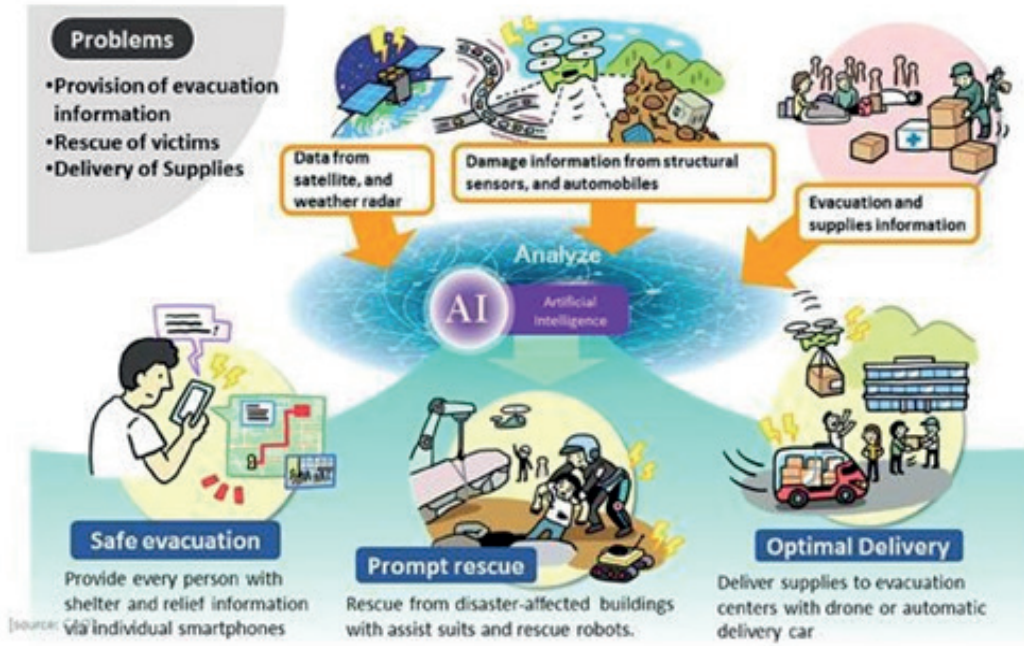
In recent years, Japan has been experiencing significant challenges. Aging society causes a lack of labor force, increasing effects of climate change poses a primary threat, and the intensifying competition in the Asia Pacific region has potentially threatened Japan's national security. Despite all these challenges, Japanese society has also been experiencing fundamental social innovation. As Japan's government indicated, the society has been evolving to Society 5.0, which is the next step after the information society. The next step of the social evolution aims to develop a smart society in which cyberspace and physical space are integrated to serve humanity's needs. Human-centric AI society offers an innovative structure since "people, things, and systems are all connected in cyberspace and optimal results obtained by AI ... are fed back to physical space" ("Society 5.0", n.d.). As the two spaces integrate, the technology enhances the people's capability, and the innovation would "eliminate regional, age, gender, and language gaps" according to the Cabinet Office ("Society 5.0", n.d.). Therefore, the ongoing challenges lead Japan into the innovation process, and the transformation is designed to correspond to the existing challenges in the aspects of social, environmental, and security issues.

According to the UN's studies, Japan has the oldest population in the world, and its population is shrinking year by year. We can say that the shrinking problem stems from Japan's strict im-

tındaki cinsiyet eşitsizliğinden kaynaklandığını söyleyebiliriz. Kadınları iş hayatına dahil etmeye yönelik mevcut politikalara rağmen; kadınlar, Japonya'nın geleneksel sosyal yapısı nedeniyle daha az kariyer fırsatı bulmaktadır. Bu bağlamda yapılan bir araştırma, ``Japon kadınları, kariyer ve aileyi birleştirmenin zorluğu nedeniyle evlilik ve çocuk doğurmaktan kaçınıyor`` demektedir (Chanlett-Avery, Manyin, Williams, Campbell & Cimino-Isaacs, 2019: 40). Tüm bu sosyal durumlar Japonya'yı nüfusunun küçülmesine sürüklüyor ve küçülme sorunu iş gücünde bir boşluk yaratıyor. İşgücü kıtlığı sorununa yanıt olarak, Toplum 5.0 yenilikçi bir sosyo-ekonomik yapı sunmaktadır. Siber uzay belirli işlerde nüfusun temel "yetkinliğini" sağlayacağından, yeni sistem yaşlanan nüfusun üretkenliğini artırmayı hedefliyor. Dolayısıyla, yenilenmiş toplum, küçülmenin sonuçlarını ortadan kaldıracak, temel iş gücünü sağlayacak ve UNESCO'nun belirttiği gibi, "Şehrin dışında, otonom traktörler tarlalarda çalışırken, şehir merkezinde, gelişmiş siber fizik sistemler hayati altyapıyı koruyacak ve emekli teknisyenlerin yerini alacak ..." ("Japan Pushing", 2019).

migration policy to maintain the national identity and gender inequality in business life. Although the current policy about encouraging women to involve business life, Japanese women find fewer career opportunities because of Japanese traditional social values. In this context, a study suggests that "Japanese women are avoiding marriage and childbearing because of the difficulty of combining career and family in Japan" (Chanlett-Avery, Manyin, Williams, Campbell & Cimino-Isaacs, 2019, p. 40). These social aspects lead the Japanese population to shrink, and the shrinking creates a shortage in the labor force. In response to the labor shortage problem, Society 5.0 offers an innovative socio-economic structure. The new system aims to increase the aging population's productivity since cyberspace would provide essential "competence" in specific jobs. So, the innovative society will eliminate the consequences of shrinking society and provide essential labor force as UNESCO states, "On the outskirts, autonomous tractors will be toiling in the elds while, downtown, advanced cyberphysical systems will be maintaining vital infrastructure and standing

Japonya, pasifik bölgesindeki hassas konumu nedeniyle zaten deprem, tayfun ve tsunami gibi doğal afetlerden mustarıptı. Ancak, iklim krizinin son yıllarda büyümesiyle bu felaketlerin etkileri de derinleşti. Eric Margolis'in de belirttiği gibi, Japonya'nın 2019'daki tayfun sezonu "... onu yakından takip eden 2018'den sonra en maliyetli sezondur" ve iklim krizinin sonuçları, "Japonya'da yıllık aşırı yağış vakaları 1970'lerden bu yana %50..." arttığı için yıkıcı tayfunlar olarak görüldü. Bu nedenle, artan iklim tehdidi, Japonya'yı Toplum 5.0 ile entegre edilebilecek yeni bir kriz yönetimi planı oluşturmaya yöneltti. Kabine Ofisi, siber uzayın rolünü "... hasarı azaltmaya ve erken iyileşmeyi sağlamaya yardımcı olabilecek" bir çözüm olarak ifade ediyor ("Examples of Creating New Value", t.y.). Ofise göre, gelişmiş yapay zekâ, uydulardan gelen olası afet tehditlerini analiz edebilecek ve her bireye özel bir yardım programı sağlayacak. Yardım programına ek olarak, yapay zekâ, her birey için uygun bir çözüm sağlayan robotlar ve dronlar aracılığıyla kurtarma programları da yürütebilecek. Böylelikle, iklim krizlerinin insanlık üzerindeki etkisi azalacak ve Japonya, "Yeni iş ve hizmetlerin yurtdışına yayılmasıyla, küresel ölçekte sorunların çözümüne de katkıda..." bulanabileceğini belirttiği gibi küresel düzeyde yardım programlarına liderlik edecek.

by to replace retiring technicians and craftspeople ..." ("Japan Pushing", 2019).

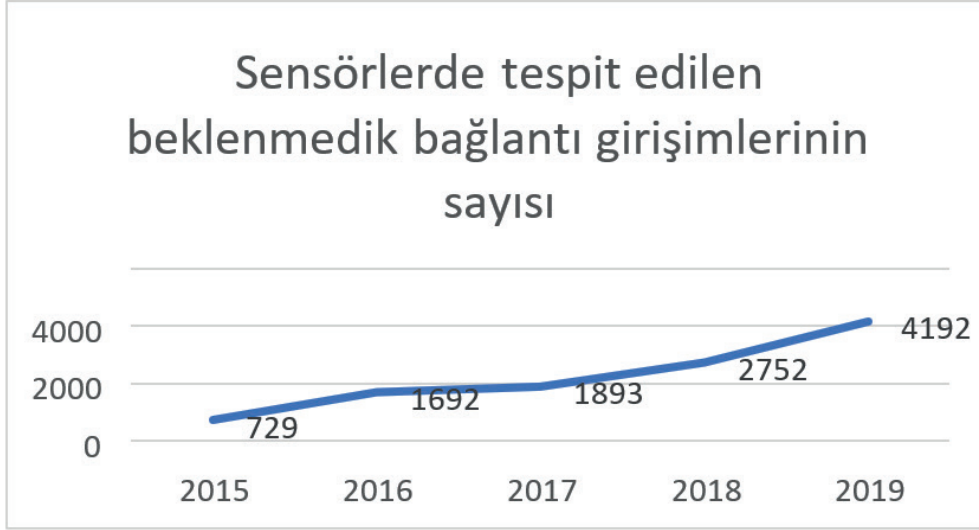
Japan has already suffered from natural disasters like earthquakes, typhoons, and tsunami because of its vulnerable location in the pacific zone. Nevertheless, the impacts of those catastrophes deepened as the climate crisis has grown in the last decades. As Eric Margolis states it, Japan's typhoon season in 2019 "...was the costliest on record, closely followed by 2018" and consequences of climate crisis occurred as strong typhoons since "Annual instances of extreme precipitation in Japan have increased by 50% since the 1970s ..." (2021). Thus, the growing climate threat has led Japan to innovate a new crisis management plan which will be integrated with Society 5.0. The Cabinet Office signifies cyberspace's role as a solution that "...can help reduce damage and achieve early recovery" ("Examples of Creating New Value", n.d.). According to the Office, the advanced AI will analyze possible disaster threats by satellites and provide a relief program for everyone. In addition to the relief program, the AI will also be able to conduct rescue programs through robots and drones, which provide a suitable solution for every individual. Therefore, climate crises, and Japan will be able to lead relief programs on the

Son olarak, Asya-Pasifik'te büyüyen ekonomik ve askeri rekabet, özel ve ulusal araçlar siber uzay ile entegre edildiğinden Japon siber alanı için potansiyel bir tehdit oluşturuyor. Siber saldırı vakalarındaki artış Japonya'nın siber alanda daha savunmasız olduğunu gösterirken, "Özellikle Çin ve Rusya, ordularının saldırı amaçlı 6000 siber yeteneklerini destekliyor" ("Trends in Cyber Domain", 2020: 174). Keidanren, siber alanda tam korumanın mümkün olmadığını ve "siber saldırıların doğal afetler gibi dikkate alınması gerektiğini" belirtmesine rağmen, Toplum 5.0 bu siber saldırıların etkisini azaltmanın bir yolunu sunuyor ("A Call for Reinforcement", 2017: 4). Keidanren

global level as they suggested "Through overseas expansion of new businesses and services, we can contribute to solving global scale issues as well" ("Toward Realization", 2016, p.10).

Lastly, the growing economic and military competition in Asia-Pacific creates a potential threat to the Japanese cyber domain since private and national instruments are integrated with cyberspace. Increasing cyber-attack cases show that Japan has been getting more vulnerable in the cyber dominion as "China and Russia are bolstering the offensive cyber capabilities of their militaries" ("Trends in Cyber Domain", 2020, p.174). Even

tarafından yayınlanan A Call for Reinforcement of Cybersecurity'e göre Japonya, toplumu Bilgi Teknolojisi okuryazarlığı konusunda eğitmek için bir ekosistem oluşturmayı hedefliyor. Eğitimin ilk adımı, eğitim sisteminin akıllı toplumun ilkelerine uyarlanması olacak. Toplum 5.0'da disiplinler arası engeller kaldırılacağı için, öğrencileri gerekli güvenlik yeterliliği konusunda yetiştirecek yeni bir eğitim sistemi tasarlanmıştır. Bu kapsamda, BT okuryazarlığı ve programlama gibi konular, "felsefe ve dil bilgisi konuları gibi temel gereksinimler" olarak tasarlandı ("How Japan is Preparing", t.y.) Siber güvenliğin ikinci adımıysa, "...bilgiyi derhal kamu ve özel sektörler ve ulusal sınırlar arasında paylaşacak bir mekanizma..." yaratmak olduğu söylenebilir ("A Call for Reinforcement", 2017: 9). Toplum 5.0, paylaşım mekanizması aracılığıyla

though Keidanren states that full protection in the cyber domain is not possible and "cyberattacks should be regarded ... like natural disasters", the Society 5.0 offers a way to reduce the impact of those cyber-attacks ("A Call for Reinforcement", 2017, p.4). According to A Call for Reinforcement of Cybersecurity that published by Keidanren, Japan aims to build an ecosystem to train society in IT literacy. The first step of the training is the adaptation of the education system to a smart society's principles. A new education system that will train students for necessary security competence is designed since the barriers between disciplines will be removed in Society 5.0. So, subjects like IT literacy and programming are designed to be "basic requirements, as are subjects such as philosophy and languages" ("How Japan is Preparing",

siber saldırılara karşı toplu bir savunma mekanizması oluşturmayı amaçlıyor. Dolayısıyla Toplum 5.0'in Japon siber alanı açısından bir güçlendirme programı sağlamayı hedeflediği görülüyor.

Sonuç olarak, Japonya'nın toplumunda köklü bir reform yaşandığı görülüyor. Ve bu reform, yaşam tarzını yenilemeyi ve toplumdaki her bireyin potansiyelini artırmayı amaçlıyor. Devam eden sosyal, çevresel ve güvenlik sorunlarıysa Japonya'nın bu reform sürecini hızlandırıyor. Daralan nüfusu işgücü sıkıntısına neden olurken, yenilenen sistem bu açığı robotik güçle kapatmayı hedefliyor. İkinci olarak, büyüyen iklim krizi Japonya'yı daha önce hiç yaşanmamış yıkıcı tayfunlar olarak vursa da Japonya, yapay zekâ yardımıyla doğanın etkilerini azaltmayı hedefliyor. Dahası, Asya-Pasifik'te artan rekabet yalnızca Japon ulusal güvenliğine değil, aynı zamanda Japon siber alanına da bir tehdit oluşturuyor; ancak yeni sistem, toplumu siber güvenlik konusunda eğitmek için tasarlanmış yenilikçi bir eğitim sistemi sunuyor. Dolayısıyla, Toplum 5.0, zorlukların yoğunlaştığı gelecekte Japonya için yol gösterici bir deniz feneri görevi görüyor.

n.d.). The second step for cybersecurity is creating “a mechanism to promptly share information across ... public and private sectors, and national borders” (“A Call for Reinforcement”, 2017, p. 9). Through sharing mechanism, Society 5.0 aims to create a collective defense mechanism against cyber-attacks. Thereby, we can say that Society 5.0 aims to be a relief program in the aspects of the Japanese cyber domain.

Consequently, Japan has been experiencing a drastic reform in society. It is a reform that aims to innovate the way of life and enhance every individual's potential in society. Moreover, the ongoing social, environmental, and security problems lead Japan to this reformation progress. Its shrinking population creates a shortage in the labor force, but innovated system aims to cover this gap by robotic power. Secondly, even though the growing climate crisis hits Japan as destructive typhoons that have never been experienced before, Japan aims to reduce the impacts of nature with AI assistance. Lastly, growing competition in AsiaPacific creates not only a threat to the Japanese national security but also the Japanese cyber domain; however, the new system offers an innovative education system that is designed to train society about cybersecurity. Thereby, the Society 5.0 serves as a beacon for Japan in the future of intensifying challenges.

References:

- Chanlett-Avery, E., Manyin, M., Williams, B., Campbell, C., & Cimino-Isaacs, C. (2019). Japan-U.S. Relations: Issues for Congress. Congressional Research Service.
- Examples of Creating New Value in the Field of Disaster Prevention. Retrieved 28 February 2021, from https://www8.cao.go.jp/cstp/english/society5_0/bosai_e.html
- How Japan is Preparing its Students for Society 5.0. Retrieved 28 February 2021, from <https://foreignpolicy.com/sponsored/how-japan-is-preparing-its-students-for-society-5-0/>
- Japan pushing ahead with Society 5.0 to overcome chronic social challenges. (2019). Retrieved 28 February 2021, from <https://en.unesco.org/news/japan-pushing-ahead-society-50overcome-chronic-social-challenges>
- Keidanren. (2016). Toward Realization of The New Economy and Society.
- Keidanren. (2017). A Call for Reinforcement of Cybersecurity.
- Margolis, E. (2021). The true cost of the climate crisis on Japan. Retrieved 28 February 2021, from <https://www.japantimes.co.jp/life/2021/01/16/environment/cost-climate-change/>
- Ministry of Defense. (2020). Trends in Cyber Domain. In Defense of Japan 2020 (pp. 174-179). National Policy Agency. (2020). Threats in Cyberspace in 2019 [Graph].
- Society 5.0. Retrieved 28 February 2021, from https://www8.cao.go.jp/cstp/english/society5_0/index.html

Cam Tavan Sendromu

Glass Ceiling Syndrome

Tuana Bağatur
Boğaziçi Üniversitesi
Uluslararası Ticaret Bölümü Öğrencisi

Yaşadığımız dünyada küreselleşmenin de etkisiyle neredeyse her şey çok hızlı bir değişim göstermektedir. İş gücü ve iş gücüne katılım şartları da hızla değişen şeyler arasındadır. Bu durum aslında cinsiyet fark etmeksizin herkesi bir şekilde etkiliyor olsa da kadınları daha derinden ve daha uzun süre etkilemektedir.

Günümüzde kadınların artık iş hayatına katıldığı görülebiliyor olsa da bu katılım hala olması gereken seviyede değildir. Hem kendisi hem de ülke ekonomisi için büyük öneme sahip olan kadınlar, üzerlerine yüklenmiş olan aile içi sorumluluklardan ve toplumun bakış açısı yüzünden ev dışındaki çalışma alanlarına çıkmakta zorlanırlar. Bu durumun ise tüm dünyaca kabul edilmiş olan

In the world we live in, almost everything changes rapidly with the effect of globalization. Workforce and labor force participation requirements are also rapidly changing. Although this situation affects everyone in some way, regardless of gender, it affects women more deeply and for a longer period of time.

Although it can be seen that women are now participating in business life, this participation is still not at the level they should be. Women, who are of great importance to both themselves and the country's economy, find it difficult to go to work areas outside the home because of the family responsibilities imposed on them and the perspective of society. There are some reasons for this

bazı sebepleri vardır. Kadınların istihdam edilmesinin önünde bulunan engeller ise şöyle sıralanabilir; ataerkil düşünce yapısı ve geleneksel bakış açısı, yaratılış, kanunlar, eğitim sorunları ve ülkenin içinde bulunduğu ekonomik ve siyasi koşullar (Yiğit, 2020).

Cam Tavan Nedir?

Bulunan mevcut engellerin yanında iş hayatında kadınların karşılaştığı bir diğer büyük problem ise cinsiyet ayrımcılığıdır. Cinsiyet ayrımcılığı, cinsiyete bağlı nedenlerden dolayı kadınların karşılaştığı olumsuz tutum olarak tanımlanabilir. Bu ayrımcılık sonucunda kadınların iş hayatında bulunması daha da zorlaşmaktadır. Tam burada, “cam tavan” terimi ortaya çıkar. Cam tavan, kadınların belirli pozisyonlara kadar gelerek tam olarak açıklanamayan ve adı konulamayan nedenler ve önyargılara bağlı olarak üst kademe pozisyonlara geçişlerinin engellenmesi, deyim yerindeyse yönetim kademelerinden uzak tutulma çabaları anlamında kullanılmaktadır (Aydın vd., 2007). Aynı zamanda cam tavan, kadınların yetkinliklerinin ve başarı seviyelerinin göz önünde bulundurulmaması ve üst kademelere ulaşamamasına sebep olan soyut engeller bütünü olarak da tanımlanabilmektedir. Ancak cam tavan kavramı, yalnızca kadınları kapsayan bir kavram olarak düşünülmemektedir. Hem etnik bazı azınlıklar hem de erkekler cam tavan kavramının muhatabı olabilmektedirler (Öğüt, 2006). Bu kavramdaki soyutluğu belli etmek için de tavan kelimesi cam olarak nitelendirilmiştir.

Bazı işler için var olan kişisel yetersizlikler iş hayatında sorunlara neden olabilir ama bu sorunlar cam tavan konseptiyle ilgili değildir. Kadınların sadece kadın oldukları için karşılaştıkları, eğer erkek olsalardı karşılaşmayacakları sorunlar cam tavan konseptinde incelenirler.

Kadınların karşılaştıkları en önemli engellerden

situation that are accepted all over the world. The obstacles to the employment of women can be listed as follows; patriarchal mindset and traditional perspective, creation, laws, education problems and the economic and political conditions of the country (Yiğit, 2020)

What is Glass Ceiling?

In addition to the existing obstacles, another major problem faced by women in business life is gender discrimination. Gender discrimination can be defined as the negative attitude faced by women due to gender-related reasons. As a result of this discrimination, it becomes more difficult for women to be in business life. Right here, the term “glass ceiling” emerges. Glass ceiling is used to prevent women from moving to higher-level positions due to reasons and prejudices that cannot be fully explained and unnamed, and to keep them away from management positions (Aydın et al., 2007). At the same time, the glass ceiling can be defined as a set of abstract obstacles that ignore women’s competencies and levels of success and cause them not to reach higher levels. However, the glass ceiling concept is not considered as a concept that only covers women. Both ethnic minorities and men can be the addressee of the glass ceiling concept (Öğüt, 2006). In order to reveal the abstraction in this concept, the word ceiling is defined as glass.

Personal inadequacies for some jobs can cause problems in business life, but these problems are not related to the glass ceiling concept. The problems that women face just because they are women, and that they would not encounter if they were men, are examined in the glass ceiling concept.

One of the most important obstacles faced by women is prejudices and attitudes towards women. These attitudes are due to the low self-de-

biri kadınlara karşı oluşmuş olan önyargılar ve tutumlardır. Bu tutumlar, kadınların kişilik olarak kararlılık düzeyinin düşük görülmesinden kaynaklanır ve yetersiz görünürler. Erkek yöneticiler tarafından oluşturulmuş olan önyargı temelli engelin yanında, oluşturulmuş diğer engeller ise “kadınlarla iletişim kurma zorluğu” ve “erkeklerin iktidarı elinde tutma arzusudur” (Örücü vd, 2007).

Dünyada Geneline Cam Tavan Algısı

Özellikle yönetici seviyesinde olan kadınlara karşı var olan bu tutum, yönetim literatüründe de önemli bir yere sahiptir. Hatta üzerinde birçok araştırma yapılan bu konu hakkında dünyanın her yerinden çeşitli örnekler vermek mümkündür. Hindistan’da yapılan bir araştırma, erkek yöneticilerin kadınları yönetici olarak olumsuz olarak değerlendirdiğini, ancak kadın yöneticilerin kendilerini yönetim pozisyonlarındaki erkekler kadar yetenekli olarak algıladıklarını buldu (Burke ve Davidson, 2004). Bunun yanında, işverenlerin erkek yöneticileri tercih etmesinin bir sebebi olarak da kadınların evlendiklerinde ya da çocuk sahibi olduklarında işi bırakacaklarını düşünüp bundan korkmalarıdır. Kadının toplumdaki çok rollü olma durumunun bazen işverenler için bazen de aile içinde sorunlar yarattığı düşünülür. Çok rollü olmayı, bir kadının hem anne hem de bir iş kadını olması olarak örneklendirmek mümkündür.

Cam Tavan Nasıl Oluşur?

Erkek egemen iş yerlerinde, erkek çalışanların ve kadın çalışanların değerlendirilme şekilleri de farklılık gösterir. Bu tür bir çalışma ortamında yöneticiler, erkek çalışanları potansiyel yetenekleri ve performansları ile değerlendirirken, kadın çalışanları ise sadece performanslarıyla değerlendirilmektedir, potansiyelleri ile ilgilenmemektedirler. Bu noktada bu tutumlar, kadın çalışanları

termination level of women and they appear inadequate. Besides the prejudice-based obstacle created by male managers, other obstacles created are “difficulty in communicating with women” and “men’s desire to hold power” (Örücü et al, 2007).

Glass Ceiling Perception Across the World

This attitude towards women, especially at the managerial level, has an important place in the management literature. In fact, it is possible to give various examples from all over the world on this subject, on which many studies have been conducted. A study conducted in India found that male managers negatively rated women as managers, but female managers perceived themselves as capable as men in management positions (Burke & Davidson, 2004). In addition, one of the reasons why employers prefer male managers is that women fear that they will quit their jobs when they get married or have children. It is thought that the multi-role situation of women in society creates problems sometimes for employers and sometimes within the family. It is possible to exemplify being multi-role as a woman being both a mother and a business woman.

How Is A Glass Ceiling Formed?

In male-dominated workplaces, the ways in which male and female employees are evaluated also differ. In such a working environment, managers evaluate male employees with their potential talents and performances, while female employees are evaluated only for their performance, they are not concerned with their potential. At this point, these attitudes keep women workers from what they can do and have potential (McCracken, 2000).

yapabilecekleri ve potansiyel sahibi olabilecekleri şeylerden alıkoymaktadır (McCracken, 2000).

Kadınların karşılaştıkları bir diğer engel ise mentorluk konusundadır. Araştırmalar sonucunda erkek yöneticilerin kadınlara mentor olmak istememesi görülür, neden olarak ise dedikodularından korktuklarını söylemektedirler. Bu durumun sonucu olarak kadınların mentorluk programlarından yararlanmaları da zorlaşır.

İletişim ağlarına etkin bir biçimde katılabilmek terfi ve görünürlük kazanma gibi konularda büyük önem taşır. Bu iletişim ağlarını çoğunluk olarak erkek yöneticilerin kullandığı günümüzde, kadınlar bu ağın dışında bırakılmaktadırlar. Örnek olarak tepe yönetim kadrosu ile spor karşılaşmaları yapmak, erkeklere özel kulüplere gitmek, gibi erkeklerin arasında yaptıkları aktivitelere sıklıkla dahil olamayan ya da davet dahi edilmeyen kadın çalışanların bu tür aktivitelerde konuşulan işle ilgili konulardan haberinin olmaması da önemli bir iletişim eksikliği olarak karşımıza çıkmaktadır (Soysal, 2010). Dünya çapındaki büyük şirketlerin sıralamasının yapıldığı “Fortune 1000” çalışmasının üst sıralarında yer alan şirketlerin tepe yönetim kadrolarında görev yapan kadınlar arasında gerçekleştirilen bir araştırmada kadın yöneticilerin yüzde 47’sinin bu tür iletişim ağlarından uzak olmanın önemli bir sorun olduğu konusunda görüş bildirmişlerdir (Akdöl, 2009)

Cam tavan sadece iş yeri ve işveren tarafından koyulan engeller olarak düşünülmemelidir. Aynı zamanda aile tarafından uygulanmakta olan bazı engeller de söz konusudur ve bu engeller de cam tavan ile doğrudan ilgilidir. Erkekler eşlerinin, aileleri ile daha çok vakit geçirmelerini, çocuklarıyla daha çok ilgilenmelerini isteyebilir ya da yeni bir çocuk sahibi olmak gibi istekleri olabilir. Bu örnekler de aslında cam tavan durumuna örnektir. İşveren ve aile dışında, insanların kendi kendine de uygulamış oldukları bazı engeller de vardır. Kadınların çocuklarını çok yalnız bırakmamak

Another obstacle faced by women is in mentoring. As a result of the researches, it is seen that male managers do not want to be mentors to women, and they say that they are afraid of gossip. As a result of this situation, it becomes difficult for women to benefit from mentoring programs.

Being able to participate effectively in communication networks is of great importance in matters such as promotion and gaining visibility. Today, when these communication networks are mostly used by male managers, women are excluded from this network. For example, it is an important lack of communication that women employees, who are not often or are not invited to participate in activities they do among men, such as sports matches with top management staff, attending private clubs for men, are not aware of the business-related issues discussed in such activities (Soysal, 2010). In a study conducted among women working in the top management positions of companies that are at the top of the “Fortune 1000” study, in which a ranking of major companies around the world was made, 47 percent of female managers stated that being away from such communication networks is an important problem (Akdöl, 2009).

Glass ceiling should not only be considered as obstacles placed by the workplace and the employer. There are also some obstacles imposed by the family, which are directly related to the glass ceiling. Men may want their wives to spend more time with their families, take more care of their children, or have a new child. These examples are actually examples of the glass ceiling situation. Apart from the employer and the family, there are also some obstacles that people apply themselves. Good examples of these obstacles are women traveling less so as not to leave their children alone, refusing to do more regular or simple jobs in order not to have problems in their family life, not accepting some promotions although they are sufficient, and agreeing to a position in which

için daha az iş seyahatinde bulunması, aile hayatında problem yaşamamak için daha düzenli veya basit işlerde bulunmayı kabul etmemesi, yeterli olduğu halde bazı terfileri kabul etmemesi, yükselmek için yurtdışına gitmesi gereken işlerde bulunduğu pozisyona razı olmak bu engellere güzel birer örnektir.

Sonuç olarak, cam tavan algısının genel anlamda kadınlara özgü bir problem olduğu söylenebilir. Kadın çalışanlara bakıldığında dünyanın her yerinde ve neredeyse her alanında engellerle karşılaşmaktadırlar. Gelişmiş ülkelerde dahi görülmekte olan cam tavan algısı, ayrımcılığın var olduğunu kesin olarak kanıtlar.

they have to go abroad to get promoted.

As a result, it can be said that the perception of glass ceiling is a problem specific to women in general. Looking at female employees, they face obstacles all over the world and in almost every field. The perception of the glass ceiling, which is seen even in developed countries, definitely proves that there is discrimination.

References:

- Akdöl, B. (2009). "Cam Tavan ve Kurumsal Bir Strateji Pozitif Ayrımcılık; İlaç Sektöründe Bir Sınıflandırma", İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Aydın, Ş, Özkul, E, Tandoğan, G ve Şahin, N. (2007). "Otel İşletmelerinde Kadınların Üst ve Tepe Yönetime Yükseltilmesinde Cam Tavan Etkisi Üzerine Bir Araştırma", 15. Yönetim ve Organizasyon Kongresi, Sakarya, 25-27 Mayıs.
- Davidson, M.J, Burke, R.J. (1997) Women in Management, Paul Chapman Publishing Ltd., pg.119-120.
- McCracken, D.M. (2000). "Winning the Talent War for Women: Sometimes It Takes a Revolution", Harvard Business Review, No.11, pg. 134.
- Öğüt, A. (2006). "Türkiye'de Kadın Girişimciliğin ve Yöneticiliğin Önündeki Güçlükler: Cam Tavan Sendromu", Çanakkale 18 Mart Üniversitesi Girişimcilik ve Kalkınma Dergisi.
- Örücü, E, Kılıç, R ve Kılıç, T. (2007). "Cam Tavan Sendromu ve Kadınların Üst Düzey Yönetici Pozisyonuna Yükselmelerindeki Engeller: Balıkesir İli Örneği", Celal Bayar Üniversitesi, İktisadi İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, Cilt. 14, Sayı. 2.
- Soysal, A. (2010). "Türkiye'de Kadın Girişimciler: Engeller ve Fırsatlar Bağlamında Bir Değerlendirme", Ankara Üniversitesi SBF Dergisi, Cilt:65, Sayı:1, ss.83-114.
- Yiğit, S. (2020). "Çalışma Yaşamında Kadın Çalışanların Cam Tavan Sendromunun Türkiye Örneği Açısından İncelenmesi", İstanbul Aydın Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, İstanbul.

